

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@pm.me>
Date: Monday, June 15, 2026, 8:00 AM
To: "cie.szw@tweedekamer.nl" <cie.szw@tweedekamer.nl>
CC: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: ⚡URGENT/SPOED⚡Cie-SZW: Verantwoordingsbrief "Ongekend Onrecht 2.0" (Forensisch Bewijsdossier) in navolging van e-mail van 6 februari j.l.

Attachments:

Cie-SZW Verantwoordingsbrief Ongekend Onrecht 2.0 15 juni 2026.pdf
Analyse Procesbelang.pdf
Wetsvoorstel Procesbelang.pdf
WIA_Master_Data_2026.xlsx
Werkproces Bezwaar 2017.pdf

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @pm.me. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

5.1.2.e

CC: 5.1.2.e

Geachte 5.1.2.e

In navolging van mijn eerdere schrijven van begin februari inzake de crisis bij het UWV (welke is geagendeerd voor het naderende Commissiedebat UWV-WIA problematiek), doe ik u hierbij het definitieve, uitgewerkte dossier toekomen. Waar de brief van 6 februari kort en bondig was voelde ik al snel de noodzaak om het uit te werken, hetgeen heeft geleid tot een rijkdom aan informatie en forensische bewijsvoering dat de Commissie een duw in de juiste richting kan geven in de aanpak van de UWV problematiek. De eerste brief is inhoudelijk, dankzij dieper onderzoek, op een paar punten achterhaald. Het is dan ook van cruciaal belang dat de leden dit nieuwe materiaal tijdig hebben kunnen lezen in aanloop naar het Commissiedebat op 1 juli 2026.

Ik verzoek u vriendelijk doch dringend om de bijgevoegde 'Verantwoordingsbrief Ongekend Onrecht 2.0' en de bijbehorende documenten formeel te distribueren aan alle leden van de Vaste Kamercommissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid en, heel belangrijk: Minister Vijlbrief.

Dit dossier bevat geen abstracte theorieën, maar de exacte, kwantitatieve bewijslast (gebaseerd op 15 jaar aan UWV-jaarverslagen en productienormen) van de institutionele ontsporing rondom de commerciële Bezwaarindustrie. Het ontmantelt het bestuurlijke narratief van een 'artsentekort' en legt de feitelijke, interne capaciteitsroof en het resulterende privacyschandaal bloot.

Specifiek verzoek aan de Griffier van de Eerste Kamer (5.1.2.e in CC): Ik heb de vrijheid genomen om ook uw commissie in deze correspondentie mee te nemen. In het licht van de recente 'Technische Briefing' die het UWV-bestuur aan uw leden heeft gegeven, is het van landsbelang dat ook de Eerste Kamer beschikt over de werkelijke, ongcensureerde brondata (zie bijgevoegde Excel WMD26) die de stagnerende uitvoering verklaart. Tevens treft u in de bijlagen een concept-wetsvoorstel ter beëindiging van deze systeemcrisis, welke uw Kamer in de toekomst zou kunnen bereiken.

De inhoud van deze stukken is schokkend, maar volledig verifieerbaar. Ik vertrouw erop dat u zorgdraagt voor een spoedige distributie richting de volksvertegenwoordigers en minister Vijlbrief, opdat zij met de juiste instrumenten en feitenkennis het debat in kunnen gaan.

Voor eventuele nadere toelichting op de data-extracties of de juridische analyse houd ik mij uiteraard beschikbaar.

Hoogachtend,

5.1.2.e

5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e

Verzonden met [Proton Mail](#) beveiligde e-mail.

DOGMATISCHE ANALYSE - DE ILLUSIE VAN PROCESBELANG

Hoe de onterechte rechtsingang van de publiek verzekerde werkgever leidt tot institutionele ontsporing en structurele privacyschendingen in de WIA.

Proloog: Het Dogmatische Spanningsveld en de Mythe van 2023

Binnen het Nederlandse bestuursrecht bevindt zich een hardnekkig institutioneel spanningsveld op de grens van het sociaal domein (UWV) en het fiscale recht (Belastingdienst). In deze schemerzone nestelde zich een commerciële bezwaarindustrie die op no-cure-no-pay basis WGA-toekenningen aanvocht om zo de toekomstige Whk-premie van de niet-eigenrisicodragende (n-ERD) werkgever te beïnvloeden.

Hoewel er een decennialange geschiedenis ligt in de jurisprudentiële ontwikkeling van het specifieke procesbelang van een publiek verzekerde werkgever die bezwaar maakt tegen een WGA-beslissing van haar (ex)werknemer met het oog op het verlagen of elimineren van de fiscale Premie Werkhervattingskas, wordt in de uitvoeringspraktijk algemeen aangenomen dat dit procesbelang vanzelfsprekend is. Een chronologische en letterlijke analyse van de jurisprudentie doorprijkt deze mythe: de dogmatische handvatten om dit onterecht geclaimde procesbelang te sluiten, lagen al ruim een decennium ongebruikt op de plank.

Deze diepgaande Dogmatische Analyse onderzoekt dit specifieke procesbelang en tracht de juridische kluwe te ontwarren. In de praktijk wringt er nogal het één en ander met dit procesbelang, met allerlei pijnlijke gevolgen, tot aan het moreel verwerpelijke toe. De analyse leidt daarmee onvermijdelijk tot een pleidooi voor het sluiten van dit specifieke procesbelang.

Deel I: De Juridische Evolutie van Belanghebbendheid en Procesbelang (1998-2026)

1.1 De Kiem: PEMBA (1998) en de Transformatie van de Werkgever

De dogmatische verwarring begon niet in de rechtszaal, maar in de Tweede Kamer met de invoering van de Wet premiedifferentiatie en marktwerking bij arbeidsongeschiktheidsverzekeringen (PEMBA) in 1998. Tot die tijd was een werkgever een passieve afdrager van sociale premies. Met PEMBA (en later verankerd in de Wfsv en WIA) transformeerde de wetgever de werkgever tot een actieve risicodragers. Het nobele doel: via een financiële prikkel (premiedifferentiatie) ziekteverzuim en instroom in de arbeidsongeschiktheid tegengaan.

Het perverse en onbedoelde neveneffect was echter dat de werkgever plotseling een financieel belang kreeg bij de medische status van zijn ex-werknemer. Hiermee werd de basis gelegd voor een miljardenindustrie, waarbij sociaal-medische besluiten instrumenteel werden gebruikt om fiscale schadelast te drukken.

1.2 Het Fundament van Toegang: Artikel 1:2 en 8:1 Awb

Om dit fenomeen bestuursrechtelijk te duiden, moeten we naar de kern van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Artikel 8:1 Awb stelt onomwonden: **"Een belanghebbende kan tegen een besluit beroep instellen bij de bestuursrechter."** Om die toegang te krijgen, moet men voldoen aan artikel 1:2, eerste lid, Awb, dat dicteert: **"Onder belanghebbende wordt verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken."**

Vaste rechtspraak, ontwikkeld onder de WAO en WIA, wees uit dat werkgevers in beginsel als 'categoraal belanghebbende' kwalificeren, omdat uitkeringsbesluiten van het UWV hun financiële belangen (via de Whk-premie) in abstracto kunnen raken. Dit werd door de bezwaarindustrie en het UWV structureel (en onjuist) verward met een onvoorwaardelijk recht op een inhoudelijke rechterlijke toetsing in elke zaak.

1.3 De Cruciale Ontwarring: Belanghebbende is geen Procesbelang (2013-2014)

Hier ligt de werkelijke dogmatische kern die door het UWV (en later specifiek het "Werkproces Bezwaar 2017") stelselmatig is gepasseerd. De formele kwalificatie van belanghebbende (Art. 1:2 Awb) ontsluit slechts de procedurele toegangspoort; het impliceert niet dat er feitelijk iets te halen valt. De CRvB stelde al in 2013 onomwonden vast (o.a. in *ECLI:NL:CRVB:2013:BZ4697*, in 2023 nog letterlijk door de Rechtbank Den Haag aangehaald in *ECLI:NL:RBDHA:2023:330* als de heersende leer):

"Het feit dat de werkgever belanghebbende is betekent echter nog niet dat het beroep van de werkgever zonder meer ontvankelijk is. Daarvoor moet namelijk duidelijk zijn dat hij procesbelang heeft."

Reeds een jaar later oordeelde de Rechtbank Gelderland in *ECLI:NL:RBGEL:2014:7132* in de geest van dit principe dat, wanneer het actuele premie-effect voor een n-ERD werkgever te onzeker, afwezig of nihil is, het actuele procesbelang bij de aanvechting van een sociaal-medisch besluit simpelweg sneuvelt. De juridische poort had hier, mits correct toegepast door bestuursorganen, al dicht moeten vallen.

1.4 De Systematische Verwarring en het Leerstuk van Afgeleid Belang (2018-2019)

Terwijl bureaus doorgroeiden en selectief bleven leunen op de causale koppeling tussen schadelast en premie (*ECLI:NL:CRVB:2013:BY9379*), zette **Advocaat-Generaal Widdershoven** op 7 november 2018 (*ECLI:NL:CRVB:2018:3474*) het complete kader voor derde-belanghebbenden scherp met zijn "vijf vuistregels" over afgeleid belang. In de kern van het bestuursrecht legde hij vast:

"afgeleid belang is niet aan de orde als de derde (daarnaast) een eigen zelfstandig belang bij het besluit heeft."

Hier wringt de schoen fundamenteel voor de n-ERD werkgever: deze jaagt in het sociale uitkeringsdomein (via de rug van de zieke werknemer) louter een fiscaal afgeleid parallel belang na, namelijk een lagere premiebeschikking bij de Belastingdienst. Toen de Raad in *ECLI:NL:CRVB:2019:2156* in een zeldzame uitzonderingssituatie toch potentiële premiegevolgen als voldoende aanmerkte voor ontvankelijkheid, grepen de commerciële actoren dit gretig aan als een nieuwe, algemene hoofdregel, waarbij de Awb-beginselen grof werden genegeerd.

1.5 De Consolidatie: 2023 en 2025 - De Illusie Doorprikt

Het arrest van 10 mei 2023 (*ECLI:NL:CRVB:2023:897*) legde geen nieuw recht vast, maar herstelde simpelweg de ontspoorde jurisprudentiële lijn strak en onverbiddelijk conform de geest van de Awb. In een zaak over een verstrekt voorschot wees de Raad het zogenaamde procesbelang van de werkgever snoeihard af:

"Een louter formeel of principieel belang bij de vraag of het voorschot rechtsgeldig was, is onvoldoende voor het aannemen van procesbelang. Het verzoek van de werkgever om vergoeding van schade maakt dit niet anders. Schade op voorhand onaannemelijk."

Dat dit de geconsolideerde lijn van het heden is, bevestigde de CRvB zeer recent nog op 8 januari 2025 (*ECLI:NL:CRVB:2025:55*). Zodra aannemelijk is dat het UWV-besluit de uiteindelijke Whk-premie van die specifieke werkgever niet meer substantieel wijzigt, rest er niets:

"Een oordeel over de rechtmatigheid van het verstrekte voorschot heeft daardoor geen feitelijke betekenis meer. [...] Uit het voorgaande volgt dat het onaannemelijk wordt geacht dat appellante schade heeft geleden."

Deel II: Academische Beschouwingen, Afgeleid Belang en Fiscale Domeinscheiding

2.1 De 5 Vuistregels van Widdershoven (De Doctrine van het Afgeleid Belang)

Om de onterechte claim op procesbelang door n-ERD werkgevers dogmatisch te ontcrachten, moeten we te rade gaan bij de kern van het algemeen bestuursrecht. De meest gezaghebbende en breed gedragen academische analyse hierover is de conclusie van **Advocaat-Generaal Widdershoven** van 7 november 2018 (*ECLI:NL:CRVB:2018:3474*). In deze conclusie, die inmiddels als leidraad dient voor de gehele bestuursrechtspraak en de literatuur (waaronder de Parlementaire Geschiedenis Awb), formuleerde hij vijf vuistregels over het leerstuk van afgeleid belang.

Voor de positie van de publiek verzekerde werkgever zijn met name de eerste en tweede vuistregel van doorslaggevend academisch belang. Widdershoven stelt letterlijk:

"Vuistregel 1: afgeleid belang is niet aan de orde als de derde (daarnaast) een eigen zelfstandig belang bij het besluit heeft. Dat eigen belang kan bestaan in een andere hoedanigheid, vanwege de reële mogelijkheid van schending van zijn aan een zakelijk of fundamenteel recht ontleend belang (...)"

"Vuistregel 2: afgeleid belang moet de derde niet worden tegengeworpen als zijn belang bij een besluit materieel niet parallel loopt met dat van eerstbetrokkene."

De commerciële bezwaarindustrie heeft jarenlang betoogd dat de werkgever een 'eigen zelfstandig belang' zou hebben bij het medische WIA-besluit van zijn ex-werknemer. Academisch en dogmatisch valt dit echter succesvol te betwisten. De n-ERD werkgever is geen partij in de sociaal-medische relatie; hij heeft louter een financieel, afgeleid belang. Dat belang –

het voorkomen van een hogere Whk-premie – loopt in de kern parallel aan een eventuele afwijzing van de uitkering, maar raakt geen eigen fundamenteel of zakelijk recht in het sociale domein.

Zodra de onmiddellijke rekenkundige causaliteit (zoals besproken in Deel I) ontbreekt, resteert er slechts een afgeleid belang zonder actuele rechtsbeschermingsbehoefte. Het nastreven van louter een fiscaal voordeel via de band van een medisch dossier van een derde (de werknemer), valt onmiskenbaar buiten de rechtsbescherming die artikel 8:1 Awb primair beoogt te bieden. Daarentegen ondermijnt een bezwaar louter ter beheersing van de Whk-premie onmiddellijk de rechtsbescherming van de zieke (ex)werknemer daar het potentieel een dreigend gevaar vormt in zijn gezondheid en bestaanszekerheid. Tevens zijn de verhoudingen tussen de werkgever of diens gemachtigde en de zieke, kwetsbare (ex)werknemer evident nadrukkelijk ongelijk hetgeen de rechtsbeschermingsbehoefte van die laatste juist aanzienlijk verhoogt.

2.2 De Fiscale Domeinscheiding: De Autonomie van het Premiebesluit

Een tweede, fundamentele weeffout in het narratief van de bezwaarindustrie is de volstrekte miskening van de domeinscheiding. Men trachtte via een sociaal-medisch besluit van het UWV het uiteindelijke fiscale besluit van de Belastingdienst te dicteren.

De rechtspraak van de Hoge Raad (de hoogste belastingrechter) is echter glashelder over de autonomie van het fiscale premiebesluit. In het standaardarrest *ECLI:NL:HR:2020:1069* oordeelde de Hoge Raad principieel over de verhouding tussen uitlatingen van het UWV en de bevoegdheid van de Belastingdienst inzake de premieheffing (Wet financiering sociale verzekeringen). In deze zaak stelde een werkgever zich op het standpunt dat een toezegging van het UWV bindend moest zijn voor de uiteindelijke Whk-premie. De Hoge Raad oordeelde onverbiddelijk dat uitlatingen van het UWV in het sociale domein de Inspecteur van de Belastingdienst niet binden:

"Uit de tekst van artikel 38, lid 8, Wfsv (...) vloeit voort dat de inspecteur weliswaar is gehouden het UWV te horen en daarmee in overeenstemming te handelen, maar hij behoudt zijn eigen bevoegdheid tot het vaststellen van de gedifferentieerde premie." (Noot: samengevat uit de bestendige lijn van de HR 2020:1069).

Deze fiscale realiteit slaat de bodem uit het veronderstelde procesbelang bij abstracte UWV-bezwaren. Het toekenningsbesluit van het UWV (de WIA-beschikking) is slechts een feitelijke invoerparameter. De Belastingdienst beslist uiteindelijk – geheel autonoom, rekening houdend met grootteklassen, macro-economische wegingen en werkgeverscategorieën – of en in welke mate deze schadelast zich vertaalt in een fiscale premiestijging.

Hier vloeien de bestuursrechtelijke en fiscale theorie feilloos samen: omdat het WIA-besluit niet automatisch en één-op-één bepalend is voor de uiteindelijke fiscale aanslag (die separaat door de fiscus wordt opgelegd én daar apart bevochten kan worden indien er fouten zijn in de toerekening), is het veronderstelde procesbelang van de n-ERD werkgever bij abstracte bestuursrechtelijke aanvechting van de WIA-bron nihil.

Deel III: De Bestuurspraktijk, Institutionele Sabotage en de Algoritmische Bypass

3.1 De Gedelegeerde Poortwachter: Het Sneuvelen van de Ontvankelijkheidstoets

Binnen de systematiek van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is de ontvankelijkheidstoets – de formele controle aan de poort – het fundament van de proceseconomie. Formeel is deze zware toets, waarin onmiskenbaar de aanwezigheid van het procesbelang ex artikel 1:2 juncto 8:1 Awb gewogen dient te worden, voorbehouden aan de juridisch gekwalificeerde 'Medewerker Bezwaar'. De interne beleidsdocumenten van het UWV, in het bijzonder het Werkproces Bezwaar 2017, tonen echter aan dat de beoordeling op procesbelang in de praktijk werd overgeslagen.

De eerste, cruciale schifting van binnengekomen bezwaarschriften werd gedelegeerd aan de Administratief Medewerker (AM). De richtlijnen (Hoofdstuk 1A) drongen bij de AM aan op een maximale tolerantie bij de aannahme van gronden, zonder de wettelijke plicht op te leggen om de individuele werkgever of diens professioneel gemachtigde te bevragen op zijn concrete, actuele financiële belang. Zodra een formele, abstracte grond werd aangenomen ("er ontbreekt een medisch oordeel"), stroomde het bezwaar ongetoetst door naar de inhoudelijke beoordelingsfase. Hiermee werd het ontbreken van procesbelang de blinde vlek van de gehele heroverwegingsoperatie.

3.2 De Operationele Deactivering van het Procesbelang met Systeemmanipulatie tot Gevolgen

De weeffout in het operationele model van het UWV bevindt zich niet primair in een gebrekkige privacybeveiliging, maar in de volledige capitulatie van de ontvankelijkheidstoets ex artikel 1:2 en 8:1 Awb aan de poort van de bezwaarprocedure.

Omdat de applicatielogica (waaronder het registratiesysteem 'Fleks') was ingericht om louter te controleren óf een partij als categoriaal belanghebbende kon worden aangemerkt, werd de noodzakelijke, handmatige beoordeling van het actuele, concrete procesbelang operationeel buiten werking gesteld. Deze dogmatische blindheid creëerde een rechtsstatelijk vacuüm, waarvan de commerciële bezwaarindustrie via een strategische formulierclassificatie systemisch misbruik heeft gemaakt.

Het operationele instrument voor deze ontsporing was de binaire inrichting van het digitale intake- en bezwaarformulier. Commerciële bureaus ontdekten dat wanneer bij de poortvraag "Is de reden van het bezwaar medisch?" de optie "NEE" werd geactiveerd, het interne workflowsysteem de zaak onmiddellijk classificeerde als een louter bestuurlijk-technisch of administratief geschil. In de rigide systematiek van het Werkproces Bezwaar 2017 (WPB17) activeerde deze kwalificatie een dwingend automatisme: de professioneel gemachtigde diende op de bezwaarzaak betrekking hebbende stukken ALTIJD binnen tien dagen toegestuurd te krijgen.

De materiële misleiding voltrok zich vervolgens in het ongestructureerde, vrije tekstveld van het bezwaarschrift. Terwijl de software de procedure op basis van het administratieve vinkje 'NEE' loodste langs de wettelijke AVG-waarschuwingen en de verplichte SZ140-machtigingstoets, formuleerde het bureau in de lopende tekst alsnog de dwingende eis tot afgifte van het volledige medische dossier. Omdat het interne werkproces administratieve medewerkers opdroeg de geautomatiseerde verzendtermijn blind te volgen, en het systeem door de 'niet-medische' classificatie de poortwachtersfunctie had uitgeschakeld, ontvingen partijen zonder enig actueel of aantoonbaar procesbelang de uiterst gevoelige medische bijlagen van burgers. De structurele AVG-schendingen binnen de heroverwegingsfase zijn derhalve niet te wijten aan incidentele datalekken, maar zijn het directe, causale gevolg van een systeem dat onrechtmatige procesdeelname faciliteerde door het procesbelang-vereiste operationeel te deactiveren.

3.3 De Operationele Keuze tijdens Capaciteitscrisis

De invoering van het Werkproces Bezwaar 2017 kan niet worden losgezien van de politiek-bestuurlijke context van dat moment. Te midden van een in 2016 geconstateerd problematisch artsentekort en een door het ministerie van SZW, onder Lodewijk Asscher, opgelegde bezuiniging van 440 miljoen, stond het UWV voor een sturingskeuze.

Waar de capaciteitscrisis bij uitstek de formele en strikte handhaving van artikel 8:1 Awb (en daarmee de onmiddellijke afwijzing van pro-forma werkgeversbezwaren wegens een gebrek aan actueel procesbelang) had moeten legitimeren, koos de Raad van Bestuur voor een tegengestelde, operationele vlucht naar voren. Door WPB17 intern te ratificeren, gaf men ruim baan aan de bezwaarindustrie. Deze bestuurlijke keuze om de bestuursrechtelijke poort wagenwijd open te laten – in plaats van ongegronde claims op basis van de heersende doctrine (zoals Widdershoven) direct af te wijzen – dreef de uitvoering verder het moeras in en marginaliseerde de sociaal-medische capaciteit ten koste van de zieke burger.

Deel IV: Maatschappelijke Reflectie en de Diagnose van de Waakhonden

4.1 Het Oordeel van de Instituties: Symptomen van een Ziek Systeem

Waar Deel I tot en met III van dit leerstuk de zuiver dogmatische en ambtelijke ontsporing van het procesbelang aantonen, kunnen deze juridische weeffouten niet los worden gezien van hun maatschappelijke vernietigingskracht. De afgelopen jaren hebben de hoogste onafhankelijke waakhonden van de Nederlandse rechtsstaat de alarmbel geluid over de uitvoering van de WIA. Hoewel zij de fundamentele juridische misvatting rondom het procesbelang niet altijd als primaire juridische bronoorzaak benoemden, beschreven zij in detail de desastreuze symptomen die exact door deze ambtelijke bypass werden veroorzaakt.

4.2 De Nationale Ombudsman: Privacy-illusie en Tegengestelde Belangen

De Nationale Ombudsman heeft zich herhaaldelijk en buitengewoon kritisch uitgelaten over de informatieverstrekking door het UWV tijdens de bezwaarfase, specifiek waar het de verstrekking van medische dossiers aan (de gemachtigden van) ex-werkgevers betreft.

In het rapport "UWV informatieverstrekking bij bezwaar (klacht)" omtrent de informatieverstrekking bij bezwaar stelt de Ombudsman klip en klaar dat er in deze driehoeksverhouding sprake is van fundamenteel tegengestelde belangen. Het bestuursorgaan wordt geacht een eerlijke juridische procedure (Equality of Arms) te borgen, maar doet dit in de praktijk door de privacy van de ex-werknemer op te offeren. Zoals we in Deel III zagen, gebeurde dit middels geautomatiseerde werkprocessen (WPB17) en fictieve toestemmingen. De Ombudsman bevestigt het schadelijke effect hiervan: de burger staat machteloos wanneer zijn meest intieme, medische gegevens zonder adequate, voorafgaande en geïnformeerde

toestemming als munitie worden overgeleverd aan een commerciële partij die louter financieel gewin (voor zichzelf en de ex-werkgever) nastreeft.

"De klachten over het verstrekken van medische informatie toetst de Nationale ombudsman aan het vereiste dat grondrechten van burgers door de overheid gerespecteerd moeten worden. In dit geval gaat het om het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer."

4.3 De Algemene Rekenkamer: Productie boven Zorgvuldigheid

De Algemene Rekenkamer (AR) legt in diverse rapporten – waaronder de uiterst kritische onderzoeken 'Balanceren tussen ambities en middelen' en 'Fouten bij WIA-uitkeringen' – de disfunctionele bestuurscultuur van het UWV bloot. De conclusies zijn vernietigend: het UWV is in de loop der jaren blind geworden voor de signalen van de burger, waarbij kwantiteit (productie draaien en achterstanden wegwerken) stelselmatig prioriteit kreeg boven kwaliteit en rechtmatigheid.

Dit productiedenken verklaart exact het ontstaan van de in Deel III besproken "algoritmische bypass". Geconfronteerd met een stuwmeer aan bezwaren en een nijpend artsentekort (zoals ook de ministeries van SZW en Financiën constateerden), koos het UWV niet voor een strenge juridische poorttoets op ontvankelijkheid en procesbelang, maar voor het machinaal doorschuiven van de stroom. Het 'klantgericht' bedienen van de no-cure-no-pay industrie met snelle dossiervrestrekkingen was geen teken van goede dienstverlening, maar een symptoom van een overbelast systeem dat weigerde aan de poort op de rem te trappen.

4.4 OCTAS en IBO WIA: Het Faillissement van de Financiële Prikkel

Tot slot moet de blik worden gericht op de systeemanalyse door de Onafhankelijke Commissie Toekomst Arbeidsongeschiktheidsstelsel (OCTAS) en het Interdepartementaal Beleidsonderzoek (IBO) WIA. Beide gremia concluderen wat in de praktijk al jaren voelbaar was: de oorspronkelijke gedachte achter PEMBA (1998) – het via financiële prikkels stimuleren van werkgevers om ziekteverzuim te voorkomen – is ontaard in een monstroom.

OCTAS fileert in haar rapport 'Beoordeling van het arbeidsongeschiktheidsstelsel' de extreme en onuitvoerbare complexiteit van het huidige systeem ("Wat Ingewikkeld Allemaal"). Het IBO wijst op de perverse effecten van de langdurige financiële verantwoordelijkheid van werkgevers en noemt de bezwaarpraktijken 'Gaming'. In plaats van preventie te bevorderen, heeft de premiedifferentiatie een miljardenindustrie van claimbeoordelaars, juristen en bureaus gecreëerd. De zieke burger is hierin gereduceerd tot een financieel risico-object, een lopend schadedossier dat zelfs tot twaalf jaar na uitdiensttreding kan worden aangevochten in een eindeloze keten van herbeoordelingen en (pro-forma) bezwaren.

4.5 De Bestuurlijke Reacties: Mea Culpa of Rookgordijn?

Wanneer de hoogste colleges van de staat dergelijk fundamenteel falen blootleggen, vereist dit een bestuurlijke reactie van de verantwoordelijke actoren: de Raad van Bestuur van het UWV en de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW). De schriftelijke reacties op de rapporten van de Algemene Rekenkamer onthullen echter een verontrustend patroon van symptoombestrijding en afschuiving.

In de kabinetsreactie van 19 december 2025 op het Rekenkamer-rapport 'Fouten bij WIA-uitkeringen' erkent de minister van SZW dat de inkomenszekerheid en het welzijn van mensen ernstig zijn geraakt door het vaststellen van onjuiste uitkeringen. De minister stelt:

"Ook in deze brief wil ik benadrukken dat UWV en ik dit betreuren. We werken samen aan een zorgvuldige hersteloperatie, zodat deze mensen alsnog krijgen waar ze recht op hebben."

Hoewel deze spijtbetuiging formeel op haar plaats is, wordt de complexiteit van de weeffout direct daarna gereduceerd tot een roep om vereenvoudiging van de WIA en de dagloonsystematiek. Het departement schuift de noodzaak tot fundamentele politieke keuzes inzake de hervorming van het stelsel vervolgens door naar een volgend kabinet.

Het UWV bedient zich in haar reactie op het rapport 'Grip op de menselijke maat' (14 maart 2024) van een vergelijkbare retoriek. De Raad van Bestuur omarmt de bevindingen en stelt dat men streeft naar een dienstverlening waarin burgers zich "gezien, gehoord en geholpen voelen." Het UWV introduceert daarbij het zoete intern beleidsjargon om aan te tonen dat men de rigide systemen probeert te doorbreken:

"Maatwerk begint met wat we 'professionele buikpijn' noemen; het gevoel bij UWV-medewerkers dat er iets niet klopt of dat iets toch niet de bedoeling van de wet kan zijn."

4.6 De Ontmaskering van het Excuus

Als we deze bestuurlijke spijtbetuigingen juridisch en historisch wegen in het licht van dit leerstuk, ontstaat een cynisch contrast. De minister van SZW en de Raad van Bestuur van het UWV wijzen eendrachtig naar de overweldigende complexiteit van de Wet WIA als primaire veroorzaker van de crisis. De WIA is ontegenzeggelijk complex, maar dit is in de context van de bezwaarindustrie een bestuurlijk rookgordijn.

De ware ontsporing, zoals bewezen in Deel I tot en met III, lag niet in de rekenkundige complexiteit van de uitkeringswetgeving, maar in de doelbewuste weigering van het UWV om de basale principes van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) toe te passen. De jurisprudentie van de CRvB omtrent het ontbreken van procesbelang was glashelder en het UWV had hierop handhavend kunnen anticiperen, hetgeen achterwege bleef. Het vergde geen complexe wetswijziging of een nieuw stelsel om niet-ontvankelijkheid uit te spreken; het vereiste slechts het naleven van staand bestuursrecht. Het feit dat dit niet gebeurde opende de weg naar de problematiek zoals wij die nu kennen.

Wanneer het UWV spreekt over het borgen van de 'menselijke maat' en het acteren op 'professionele buikpijn', gaat men voorbij aan het feit dat de eigen organisatie via het Werkproces Bezwaar 2017 een ijskoude, algoritmische bypass had opgetuigd. Medewerkers kregen helemaal geen ruimte voor 'professionele buikpijn'; zij kregen via het digitale formulierensysteem en dwingende interne richtlijnen simpelweg de opdracht om ongefundeerde bezwaren van commerciële bureaus in behandeling te nemen en de medische dossiers volautomatisch te verstrekken.

Kortom: de instituties en de overheid betreuren de gevolgen van het ontsporende stelsel, maar weigeren tot op heden publiekelijk verantwoordelijkheid te nemen voor de eigen interne beleidsinstructies die de commerciële exploitatie van datzelfde stelsel jarenlang gefaciliteerd hebben.

Deel V: De Menselijke Maat, Ethiek en de Noodzaak tot Rechtvaardiging

5.1 De Kwantitatieve Gevolgen van de Ontbrekende Procesbelangtoets aan de Poort (Groep 2)

Wanneer fundamentele bestuursrechtelijke ontvankelijkheidscriteria aan de voordeur van een publieke procedure worden genegeerd, vertaalt dit theoretische falen zich onherroepelijk in massale, materiële schade voor de rechtszekerheid van burgers. De forensische data-analyse van de officiële UWV-verantwoordingscijfers (de dataset WMD26) over de periode van de invoering van het Werkproces Bezwaar in 2017 tot en met ultimo 2025, legt de werkelijke omvang van dit rechtsstatelijke tekortschieten bloot. In deze tijdsspanne zijn maar liefst 126.109 zieke burgers (binnen dit dossier gedefinieerd als 'Groep 2') slachtoffer geworden van de weigering om bezwaren zonder rechtstreeks vermogensbelang onmiddellijk niet-ontvankelijk te verklaren. Dat dit aantal conservatief is blijkt uit het klachtenrapport van de Nationale Ombudsman over gegevensverstrekking. Dit verhaal strekte zich immers uit over de periode van 2015 tot begin 2017.

Omdat het UWV (gestuurd door WPB17) weigerde te verlangen dat een niet-eigenrisicodragende (n-ERD) werkgever bij ieder pro-forma bezwaar de mathematische causaliteit van zijn premiebelang onderbouwde, werden deze commerciële bureaus ten onrechte toegelaten als volwaardige procespartij ingevolge artikel 8:1 Awb. Het directe gevolg van deze onrechtmatige toelating was dat het bestuursorgaan zich wettelijk verplicht achtte om de op de zaak betrekking hebbende medische stukken te ontsluiten.

Hierdoor zijn de medische dossiers van 126.109 burgers – bevattende diep intieme psychiatrische rapportages, behandelplannen en diagnoses – zonder legitiem procesrechtelijk doel in handen gekomen van derden. Het meest schrijnende aspect van deze systemische ontsporing is dat de gedupeerde burgers zich in de regel volstrekt onbewust zijn van dit feit. Nu het UWV de verwerkingen maskeerde achter administratieve schijnbewegingen, heeft de overgrote meerderheid van deze 126.109 burgers nooit kunnen beseffen dat hun fundamentele recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer (artikel 8 EVRM juncto artikel 9 AVG) is opgeofferd, uitsluitend omdat het bestuursorgaan naliet haar wettelijke plicht te vervullen om de poort wegens een manifest gebrek aan procesbelang en toetsing op doelbinding te sluiten.

5.2 Gegijzeld in de Procedure: Het Arbeidsrechtelijke en Fysieke Gevaar (Groep 3)

Waar een aanzienlijk deel van de slachtoffers de privacyschending (Groep 2) ongemerkt onderging, resulteerde de ruimhartige en onterechte toegang tot de heroverwegingsfase voor 74.849 zieke burgers (Groep 3) in een actieve, destructieve lijdensweg waar zij niet om hadden gevraagd.

Vooral de WGA 80-100 beslissingen waren het doelwit van bezwaren omdat daar het meeste te halen viel. Dit betekent evident dat de meest kwetsbaren ten prooi vielen aan de perverse prikkels van de bezwaarindustrie en de wagenwijd open poort bij het UWV. Mensen met zware chronische of psychiatrische aandoeningen werden door toedoen van ex-werkgevers opnieuw in de bestuursrechtelijke arena getrokken, en daarmee feitelijk gegijzeld in procedures die in de meeste gevallen – bij een correcte weging van het procesbelang – nimmer hadden mogen plaatsvinden. Het resultaat was onnodige exacerbatie van medische en psychische, dan wel het ontstaan van nieuwe, klachten, fundamentele inbreuk op de autonomie van de patiënt en stagnatie van de re-integratie.

Dat deze 'gijzeling' door de voormalig werkgever niet slechts een abstract ongemak is, maar gepaard gaat met reële en verstrekkende arbeidsrechtelijke gevaren voor de werknemer, wordt in de rechtspraak diepgaand onderkend. Een treffende illustratie hiervan is de uitspraak *ECLI:NL:RBDHA:2023:330* van de Rechtbank Den Haag. In deze opmerkelijke casus procedeerde de werkgever – zonder dat er sprake was van een direct of pervers Whk-premievoordeel – tegen de afwijzing van een WIA-uitkering van een ex-werkneemster. Hoewel de werkneemster zelf had berust in de beslissing dat zij weer in staat was om (aangepast) te werken, trachtte de werkgever via de rechter alsnog de status van arbeidsongeschiktheid af te dwingen.

De rechtbank doorzag de fundamentele scheefgroei in deze verhouding en wees op het sluimerende gevaar voor de werknemer:

"Weliswaar is toekenning van een WIA-uitkering voor de werkneemster een positief besluit, maar hieraan zit ook een andere kant: arbeidsongeschiktheid zou uiteindelijk een reden voor ontslag kunnen geven."

De rechter markeerde hiermee scherp dat de belangen van de werkgever en de (ex-)werknemer in het sociaal domein nagenoeg per definitie niet parallel lopen. Het door de werkgever opgestarte juridische traject bracht de werkneemster ongevraagd in een positie die de opmaat kon vormen voor haar eigen ontslag. Om de autonomie en de rechtspositie van de burger te beschermen, verklaarde de rechtbank het beroep van de werkgever niet-ontvankelijk wegens het ontbreken van procesbelang, met de veelzeggende woorden:

"Daarbij komt dat de rechtbank het niet wenselijk vindt dat zij mogelijk tegen haar zin wordt geconfronteerd met een uitspraak in een rechterlijke procedure met ongewenste gevolgen."

Dit is het cruciale, morele appèl dat de noodzaak van een dwingende procesbelangtoets onderstreept. De bestuursrechtelijke procedure mag nimmer fungeren als een breekijzer waarmee een werkgever of diens commerciële gemachtigde – of dat nu is gedreven door Whk-premiedruk of andere motieven – de medische en arbeidsrechtelijke status van een onwillige burger kan forceren of blootleggen.

5.3 De Ethische en Morele Rechtvaardiging voor Sluiting

Tegen de achtergrond van deze massale privacyschendingen en de beschreven institutionele slooptocht, wint de zuivere toepassing van de bestuursrechtelijke dogmatiek exponentieel aan moreel gewicht. De strikte toepassing van het ontbreken van procesbelang – zoals definitief verankerd in *ECLI:NL:CRVB:2023:897* en bevestigd in *2025:55* – is niet louter een kwestie van bureaucratische hygiëne of abstracte rechtsgeleerdheid. Het is een dwingende, ethische noodzaak.

De rechtvaardiging om de bezwaarpoort voor publiek verzekerde werkgevers (die geen onmiddellijk causaal premie-effect kunnen bewijzen) te sluiten, rust op drie onwrikbare pijlers:

Bescherming van Neerlands meest kwetsbare Burgers: Het bestuursrecht mag nimmer faciliteren dat de gezondheid en privacy van zieke burgers worden opgeofferd aan de louter fiscale belangen van derden. Hiermee komt immers het evenredigheidsbeginsel meteen in de knel. In tegenstelling tot wat algemeen aangenomen wordt, bestrijd ik ten eerste dat er sprake is van een parallel belang. Het louter financiële, onzekere, niet kwantificeerbare, toekomstige belang van een werkgever in de beheersing van zijn Whk-premie staat in geen enkele redelijke verhouding tot de inbreuk in de kwetsbare levens van onwetende, zieke burgers die rust en herstel verlangen en wiens doenvermogen en draagkracht veelal veel te laag is om een evenredige strijd te kunnen voeren. Het sluiten van de poort voorkomt dat tienduizenden zieken onnodig worden getraumatiseerd door oneigenlijke procedures.

Zuiverheid van de Rechtsstaat: Het herstelt de domeinscheiding. Conflicten over de toerekening van schadelast in de Whk-premie behoren exclusief thuis in het fiscale domein tussen de Belastingdienst en de werkgever, zonder de zieke burger als juridisch schild te gebruiken.

Proceseconomie en Herstel van Capaciteit: Het UWV kampt met een ontwrichtend artsentekort en enorme wachttijden voor burgers die daadwerkelijk afhankelijk zijn van een eerste (claim)beoordeling. Door zinloze WGA-bezwaren wegens een gebrek aan procesbelang in de kiem te smoren, kan de uiterst schaarse sociaal-medische capaciteit eindelijk worden aangewend waarvoor de wetgever deze heeft bedoeld: het tijdig beoordelen en begeleiden van de zieke mens. Pas dan kan er misschien gesproken gaan worden over "de menselijke maat", maar onder de huidige omstandigheden is elke keer dat deze term wordt gebruikt door het UWV misplaatst en ongepast.

Deel VI: Van Dogmatiek naar Normstelling – Het Wetsvoorstel Procesbelang

Ondanks de glasheldere consolidatie van het leerstuk van afgeleid belang in de jurisprudentie (*ECLI:NL:CRVB:2018:3474*), heeft de ambtelijke realiteit – gesymboliseerd door het ongeclausuleerde Werkproces Bezwaar 2017 van het UWV – aangetoond dat de uitvoeringspraktijk niet in staat of bereid is om autonoom de wettelijke poortwachtersfunctie te vervullen. Wanneer de doctrine door de uitvoerder structureel wordt genegeerd ten koste van de privacy van de burger (art. 8 EVRM / art. 9 AVG) en de publieke middelen, rest de wetgever slechts één instrument: dwingende codificatie.

Het aangeleverde burgerlijke wetsvoorstel ("Voorstel van wet houdende uitsluiting van procesbelang bij WGA-bezwaar door of namens publiek verzekerde werkgevers") vormt de ultieme juridische remedie. Het vertaalt de rechterlijke doctrine feilloos naar een onontkoombare wettelijke norm. De dogmatische kracht van dit voorstel rust op vier pijlers:

1. De Wettelijke Scheiding tussen Toegang en Belang (Codificatie Awb 1:2 vs. 8:1)

Het voorstel expliciteert in de wet wat de hoogste rechter reeds oordeelde: een louter mogelijke toekomstige invloed op een premiejaar volstaat niet. De kwalificatie als 'categoriaal belanghebbende' (Awb 1:2) geeft de n-ERD werkgever de formele positie om bezwaar in te dienen, maar dit creëert niet ook automatisch een procesbelang. De veelgebruikte redenering van de bezwaarindustrie dat iedere WGA-instroom per definitie tot procesbelang leidt, wordt hiermee wettelijk afgesneden.

2. De Omkering en Verzwaring van de Bewijslast (Actieve Financiële Causaliteit)

De kernstelling van het wetsvoorstel verplaatst de bewijslast onverbiddeijk naar de bezwarende of eisende partij. Het is niet langer aan het UWV om te 'zoeken' of er ergens een procesbelang zou kunnen zijn, noch mag een systeem automatisch de medische deuren openen. De n-ERD werkgever (of diens gemachtigde) moet in limine (direct bij het eerste pro-forma bezwaar) wiskundig, cijfermatig en bedrijfsspecifiek aantonen dat de beoogde wijziging van de individuele WGA-schadelast daadwerkelijk leidt tot een andere gedifferentieerde Whk-premie. Ontbreekt deze kwantitatieve causaliteitsberekening, dan volgt onverbiddeijk de procesrechtelijke sanctie: niet-ontvankelijk.

3. De Ontmanteling van het Blanco Mandaat (De Gemachtigden)

Het wetsvoorstel richt zich tevens uiterst precies op de werkwijze van de no-cure-no-pay bureaus. Artikel X, vierde lid van het voorstel verplicht professionele gemachtigden om een concreet en controleerbaar mandaat over te leggen dat specifiek toeziet op het gestelde bestuursrechtelijke rechtsgevolg in de individuele casus. Hiermee wordt de praktijk van de 'blanco volmachten' (waarbij bureaus op eigen houtje, zonder medeweten van de werkgever of gerichte opdracht, systematisch bezwaren indienen om kosten te genereren) effectief lamgelegd. Zij opereren dan wel onder het mom van de kostenbeheersing van de opdrachtgever maar uiteindelijk gaat het hier in de kern om het eigen gewin. Dat dit ernstige nadelige gevolgen kan opleveren bij de zieke ex-werknemer speelt geen enkele rol en toont een overduidelijk moreel failliet. Wanneer de bezwaren niets opleveren voor de opdrachtgever, kost het deze niets maar het commerciële bureau weet desondanks vaak voor zichzelf nog wel nog wat belastingcenten van de burger binnen te halen.

4. Een Dwingende Uitvoeringsopdracht aan het UWV

Waar de doctrine sneuvelde in de ambtelijke workflows (zoals het algoritme 'Fleks'), repareert artikel II van het wetsvoorstel dit falen met een dwingende uitvoeringsopdracht. De kwantitatieve ontvankelijkheidstoets – de controle op het wiskundige bewijs van de premieschade – moet dwingend in de feitelijke werkprocessen worden verankerd vóórdat er sprake mag zijn van enige inhoudelijke (sociaal-medische of arbeidskundige) behandeling.

Hiermee sluit de wetgever de achterdeur waardoor medische dossiers massaal ten onrechte uitlekten. Pas wanneer het financiële procesbelang wiskundig is bewezen, verkrijgt de eisende partij de sleutel tot de inhoudelijke heroverwegingsfase.

Het "Wetsvoorstel Procesbelang" is niet slechts een administratieve correctie; het is een hersteloperatie van de rechtsstaat. Door de bewijslast voor kwalificatie van procesbelang volledig naar de publiek verzekerde werkgever en

diens gemachtigde, wordt de onrechtmatige druk op het UWV en de rechtspraak geëlimineerd, droogt de perverse financiële prikkel voor de bezwaarindustrie op, en – bovenal – wordt de zieke burger bevrijd van de gijzeling in procedures die nimmer over zijn welzijn, maar louter over fiscaal gewin gingen.

Epiloog: Het Geconcentreerde Leerstuk – De Definitieve Sluiting van de Poort

Samenvattend arrest en dwingende richtlijn voor de bestuursrechtelijke beoordeling van het procesbelang van de publiek verzekerde (n-ERD) werkgever inzake WIA/WGA-besluiten.

De Kern van de Doctrine

De bestuursrechtspraak is decennialang ontregeld door de misvatting dat de financiële prikkelwerking van de Wet Wfsv (voorheen PEMBA) de niet-eigenrisicodragende (n-ERD) werkgever een onvoorwaardelijk recht op inhoudelijke rechterlijke toetsing van sociaal-medische besluiten zou verschaffen. Deze analyse verwerpt deze aanname. Het systeem heeft gefaald doordat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) middels interne binaire of algoritmisch gestuurde werkprocessen (zoals het Werkproces Bezwaar 2017) de strenge ontvankelijkheidstoets van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de privacywaarborgen van de AVG buitenspel heeft gezet ten gunste van een commerciële bezwaarindustrie. Terwijl de evenredigheidsbalans zoekraakte voltrok zich er ondertussen een AVG-schandaal van inmiddels ongekende omvang.

De toegang tot de rechter voor de n-ERD werkgever dient heden ten dage strikt te worden gesloten voor procedures die louter zijn gestoeld op abstracte of toekomstige fiscale risico's van publiek verzekerden.

Deze onverbidelijke sluiting rust op de volgende cumulatieve en onweerlegbare fundamenten:

1. De Dogmatische Scheiding: Toegang is géén Procesbelang

De formele kwalificatie van de werkgever als 'categoriaal belanghebbende' ex artikel 1:2 Awb vormt louter de toegangspoort tot het bestuursrecht. Het genereert nimmer automatisch het voor artikel 8:1 Awb vereiste procesbelang. Procesbelang ontstaat uitsluitend indien de aanvrager in de concrete casus een feitelijk, actueel en rechtstreeks vermogensvoordeel kan realiseren. Een louter formeel, principieel of moralistisch belang – zoals de drogreden dat men procedeert "om voor de werknemer op te komen" – leidt categorisch tot niet-ontvankelijkheid.

2. Widdershoven en de Leer van het Afgeleid Belang

In navolging van de dwingende conclusie van Advocaat-Generaal Widdershoven (*ECLI:NL:CRVB:2018:3474*) sneuvelt het procesbelang van de n-ERD werkgever op de vuistregels van het afgeleid belang. De werkgever heeft in de rechtsverhouding tussen de zieke ex-werknemer en het sociaal-medische domein (het UWV) geen eigen, zelfstandig, of fundamenteel recht op bescherming. Het nagestreefde belang wordt immers beschouwd als een zuiver parallel, fiscaal belang. Het instrumenteel inzetten van het medische dossier van een derde partij (de burger) ter loutere beïnvloeding van een bedrijfseconomische kostenpost, stuit af op de grenzen van de rechtsbescherming.

3. De Fiscale Domeinscheiding (Het T-2 Principe)

De toekenning van een WGA-uitkering door het UWV en de uiteindelijke heffing van de gedifferentieerde Whk-premie door de Belastingdienst bevinden zich in gescheiden rechtsdomeinen. En niet alleen dat, maar er is ook een duidelijke temporele scheiding. De fiscus beslist geheel autonoom – met inachtneming van het zogenoemde T-2 principe, macro-economische wegingen, pooldynamiek en werkgeverscategorieën – of en in hoeverre de UWV-besluitvorming tot een concrete premiestijging leidt. Omdat het sociaal-medische besluit geen dwingende werking heeft op de fiscale heffing, is de financiële impact aan de UWV-bron te ver verwijderd, te indirect en te speculatief om direct procesbelang in het sociaal domein te rechtvaardigen.

4. De Wiskundige Causaliteitsbreuk (De Onveranderde Schadelast en de Pooldynamiek)

Het krachtigste en meest onbetwistbare uitsluitingsmechanisme is de wiskundige toetsing op een daadwerkelijk causaal premie-effect. Om van enig procesbelang te kunnen spreken, moet vaststaan dat een mutatie in de individuele schadelast dwingend en één-op-één doorwerkt in een wijziging van de uiteindelijke Whk-premie. Deze wiskundige en bedrijfsmatige causaliteit faalt wiskundig in meerdere situaties:

De Dynamiek van de Werknemerspoo (Het Wegstreep-effect): Bij middelgrote en grote werkgevers wordt de premie bepaald door de totale schadelast van de werknemerspool in het refertejaar (T-2). De instroom van één specifieke werknemer in de WIA kan wiskundig en feitelijk volledig worden weggestreept door de gelijktijdige uitstroom van anderen

(bijvoorbeeld door herstel, pensionering of overgang naar IVA). Hierdoor kan de netto Whk-premie in dat jaar zelfs dalen ondanks het bestreden toekenningsbesluit. Het individuele besluit is daardoor te onzeker om een concreet, actueel procesbelang te funderen.

Dekkingsbreuk (Kleine werkgevers): Indien het een werkgever betreft die louter op basis van de forfaitaire sectorpremie wordt aangeslagen, sorteert één individueel extra WGA-dossier wiskundig geen enkel effect op de gedifferentieerde premie.

De Min/Max-Grenzen: Als de premie van de werkgever op voorhand reeds op het maximum of minimum is vastgesteld, is elke wijziging in de sociaal-medische grondslag rekenkundig vruchteloos voor de te betalen Whk-premie.

Wanneer het commerciële bureau of de werkgever deze wiskundige en statistische keten niet reeds bij aanvang van de procedure bewijst, is er sprake van een volstrekt speculatieve en daarmee zinloze juridische exercitie. Het vereiste actuele procesbelang sneuvelt onherroepelijk.

5. Het Halt Toeroepen aan de Institutionele Slooptocht

De formele uitsluiting van dit gebrekkige procesbelang is eveneens een dwingende praktische en maatschappelijke imperatief. Het onterecht openhouden van deze poort resulteerde in een bewuste capaciteitsroof: een gigantische misallocatie van schaarse artsen en juristen die pro-forma papieroorlogen moesten afhandelen ten koste van wachtende zieke burgers. Het forceerde dwangsommen, proceskostenexplosies en een bestuurlijk faillissement, voortgedreven door algoritmische workflows zoals WPB17. Het juridisch sluiten van deze toegang elimineert het parasitaire verdienmodel en herstelt de bescherming van de 126.109 slachtoffers van het AVG-schandaal en de gegijzelde, meest kwetsbare burgers.

Het Dwingend Juridisch Dictaat

De Medewerker Bezwaar (UWV) en de Bestuursrechter dienen de poorten van de rechtsbescherming te respecteren. Zowel de Bestuursrechter als de medewerkers van het UWV worden reeds vele jaren nodeloos overbelast met bezwaren en beroepen. Bezwaarschriften van n-ERD werkgevers tegen individuele WIA/WGA-besluiten dienen – ongeacht ambtelijke workflows – in beginsel direct niet-ontvankelijk te worden verklaard wegens een gebrek aan procesbelang, tenzij de gemachtigde reeds bij het indienen van het eerste pro-forma bezwaar wiskundig, feitelijk en onweerlegbaar aantoont dat exact dát besluit tot actuele en wezenlijke schade in zijn specifieke Whk-premiebesluitvorming leidt. Ontbreekt deze kwantitatieve causaliteitsberekening aan de voordeur, dan rest de rechtsstaat in alle redelijkheid slechts één oordeel: Niet-ontvankelijk. Deze dwingende bewijslast die bij de publiek verzekerde en diens gemachtigde ligt zal een drastische afname van ontvankelijke bezwaren betekenen en daarmee tijd en ruimte creëren bij het UWV en het Bestuursrecht voor zaken die er echt toe doen. Het elimineert vele miljoenen aan belastingcenten van de Nederlandse burger die nu onrechtmatig verdwijnen in de zakken van de Mammon. Zieke burgers worden dan eindelijk bij de poort beschermd door de zorgplicht en behoorlijk bestuur van het UWV. Het herstel van de huidige ontembare chaos bij het UWV kan nu bij de wortel beginnen.

5.1.2.e (Gegijzelde)

15 juni 2026

Aan: De Vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Cie-SZW)

Kopie aan: De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, dr. J.A. Hans Vijlbrief (D66)

Betref: Sommatie tot herstel van de rechtsstaat, curatele van het UWV en ontmanteling van de Bezwaarindustrie

's-Gravenhage, 15 juni 2026

INTRODUCTIE: HET BURGERMANDAAT VANUIT DE HEL EN DE KANS OP HISTORISCH HERSTEL

Geachte minister Vijlbrief, geachte leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(in het bijzonder de Alliantie Ceder (de Advocaat met compassie), Patijn (de empathische Detective) en Dijk (de rechtvaardigheids-Strijder), die in dit dossier de hoeders van de rechtsstaat trachten zijn en de onderste steen boven willen zien),

"De overheid heeft veel macht en drukt heel makkelijk burgers weg via uitvoeringsorganisaties."

(Dhr. dr. J.A. Vijlbrief - 1 oktober 2024 - Groningen dossier)

Dit is een verantwoordingsbrief in navolging van de korte brief van 6 februari j.l. welke wegens evt. bruikbare inhoud wordt meegenomen in uw Commissie (waarvoor dank). Déze brief geeft daadwerkelijk onthutsende inhoud aan die van 6 februari, vergezeld van een complete database-excel en geïllustreerd met de nodige confronterende grafieken die uw wenkbrauwen kunnen doen fronsen en wellicht al vragen beantwoord, puzzelstukjes op z'n plaats brengt of tekst en inhoud geeft aan wat u al die tijd al "voelde" of waarnaar u op zoek was.

Bij berekeningen is steeds voor de conservatieve kant van de uitkomst gekozen zodat niets als "overdreven" of "opgeblazen" van tafel geveegd wordt. Als ik het niet zelf had ervaren, had ik u ook niet kunnen schrijven. Mijn ontluisterende ervaringen dienen niet tot individuele doelen maar slechts als Casestudy in dit schrijven.

Dit document is vanuit mijn bed vervaardigd onder diepe uitputting, tranen, en momenten van willen opgeven. Hoewel ik het u op 1 juni uiterlijk had willen toezenden is dat mij helaas niet gelukt. Desondanks hoop ik dat deze brief z'n doorgang mag vinden vóór het Commissiedebat van 1 juli.

U staat aan de vooravond van een nieuw politiek tijdperk, belast met een uitvoeringsorganisatie die in de publieke opinie en in rapportages van de Algemene Rekenkamer te boek staat als 'vastgelopen', 'onuitvoerbaar' en 'blind voor signalen'. In werkelijkheid gaat het echter om 126.109 privacyslachtoffers en 74.849 constitutioneel gegijzelden sinds 2017.

Minister Vijlbrief, u bent hier met een specifieke reden geplaatst. U kent de geur van institutioneel onrecht en onpeilbaar leed uit het Groningen-dossier en de Toeslagenaffaire als geen ander. U heeft in de modder gestaan en met eigen ogen gezien wat er gebeurt wanneer kille systeemlogica en bestuurlijke zelfbescherming zwaarder wegen dan het menselijk bestaansrecht. Ik wil u dan ook mijn oprechte respect en bemoediging uitspreken voor het feit dat u de politieke moed heeft getoond om deze loodzware en uiterst complexe portefeuille op u te nemen. Het siert u dat u niet wegloopt voor de systemische schade die de overheid haar eigen burgers berokkent. U krijgt de unieke kans om in een ongekend overheidsschandaal geschiedenis te schrijven. Stelt u ons alstublieft niet teleur.

Mijn naam is 5.1.2.e 50, woonachtig in Den Haag, gescheiden vader van 2 volwassen dochters en 2 volwassen zoons en voormalig Verzorgende 3IG voor ouderen met een vorm van dementie, in gesloten woonvorm. Dit dossier is gesmeed in de rauwe loopgraven van de sociale zekerheid. Als ernstig zieke burger word ik inmiddels 18 onafgebroken maanden zélf door UWV's bizarre administratieve WIA-vermalingsmachine getrokken. Ik vertegenwoordig de groep die in dit dossier 'De Gegijzelden' worden genoemd: zij die de meest pijnlijke ervaringen moeten doorstaan. Dit noem ik de "institutionele slooptocht".

De voormalig werkgever (een niet-ERD zorginstelling) schakelde een professioneel gemachtigde in — een commercieel no-cure-no-pay bureau — en startte een juridische uitputtingsslag middels een bezwaar tegen de voortgangsbepaling van mijn WGA 80-100. Dit was de start van een ongekende institutionele, psychologische hel en slooptocht, een moreel verwerpelijke verschnikking waar de handen nog geen klein stukje brood van lusten.

Het UWV faciliteerde deze gijzeling moedwillig en valautomatisch, ongeacht de wettelijke vereisten. Mijn uiterst intieme medische en psychologische dossiers werden geruisloos, zonder doelbinding noch een vereiste medische machtiging, doorgesluisd naar commerciële derden, zónder mijn medeweten en specifieke toestemming. Mijn gezondheid en bestaanszekerheid werden ingezet als wisselgeld in een sinister afpersingsmodel. Deze procedurele terreur maakte mij nog zieker, het leven ondraaglijk en dreef mij rechtstreeks in een derde c-PTSS. Mijn casus overstijgt daarmee een individueel incident; het is het sprekende bewijs van een overheidssysteem dat de rechtsbescherming en privacy van haar kwetsbaarste burgers meedogenloos opoffert aan het verdienmodel van een parasitaire industrie.

Iemand moet het doen

Deze helletocht bracht een onontkoombaar mandaat met zich mee. Volgens Art 450 van het Wetboek van Strafrecht is men strafbaar wanneer men doorloopt wanneer deze iemand voor zijn ogen ziet creperen (en overlijdt). Het negeren van de tienduizenden zieke burgers die onrechtmatig werden en worden vermorzeld in de WIA-fabriek, stond voor mij gelijk aan het verzaken van deze fundamentele burgerplicht. **Als de overheid dit met mij kan doen, ben ik onmogelijk de enige.** Omdat toezichthouders weigerden door te vragen en de verkeerde kant op keken, heb ik de plicht opgepakt die zij lieten liggen. Niemand die bij debatten, vergaderingen, in rapporten en jaarverslagen met een woord rept over het perverse fenomeen waar ik de term "Bezwaarindustrie" aan heb gegeven. Als niemand dat doet, moet ik het maar doen, hoe ziek ik zelf ook ben. Ik ben daarom, parallel aan mijn eigen juridische strijd tegen het UWV, mijn ex-werkgever en diens commercieel gemachtigde, forensisch in de bredere data, de algoritmes en de juridische kaders van het UWV gedoken. Daarbij heb ik een database opgebouwd op basis van de cijfers uit UWV's eigen Jaarverslagen en Kwantitatieven van 2010 - 2025. Waar ik in februari 2025 nog geen enkele kennis had van UWV, WIA, bezwaren, Professioneel gemachtigden en wet- en regelgeving, heb ik inmiddels noodgedwongen een zeer intensieve zelfstudie achter de rug om mijzelf en nu ook mijn medemens te redden uit de klauwen van deze vijand. Doch heb genade met mij; ik ben een leek en kan fouten maken, maar heb alles gegeven om u te kunnen waarschuwen en de zieke burgers in hun rechten en waardigheid te herstellen.

PROLOOG: DE KERN VAN DE BOODSCHAP

Wat ik u hierbij voorleg, is geen brandbrief in klassieke zin. Het is geen noodkreet om extra budget of de zoveelste roep om symptoombestrijding. Het is een formele, data-gedreven sommatie en handreiking voor effectieve en structurele oplossingen, omdat ik meen dat ik hier DE DIAGNOSE aanreik die tot op heden nooit is gesteld. Dit is ook het moment waarbij de 'angsten' van kamerleden uitkomen die steeds 'wisten' en verwachtten dat er nog het een en ander boven kan komen drijven. Hun intuïtie is volledig juist.

Klaagzangen zonder tranen

Al ruim tien jaar, stammend uit de periode 2015-2016, wordt uw Kamer stelselmatig in slaap gesust met de welbekende klaagliederen van het UWV. In UWV's Jaarverslag van 2012 (JV12) wordt gemeld dat er een tekort aan artsen is, maar (nog) niet geformuleerd als een probleem of zorgelijke situatie. In JV16 zien we voor het eerst het artsentekort beschreven worden als een probleem waarbij de noodklok werd geluid. Het narratief luidt sindsdien structureel dat de aanhoudende crisis, de exploderende wachttijden en de foute beslissingen in hoofdzaak het onvermijdelijke gevolg zouden zijn van "chronische capaciteitstekorten aan verzekeringsartsen", "een uitdagende arbeidsmarkt", "verouderde IT" en "complexe wetgeving". Dit narratief is onvolledig, ten diepste misleidend en in de kern, al die jaren al, een flagrante bestuurlijke leugen. Het is een strategisch meesterwerk van institutionele gaslighting, waarbij interne herdefiniëring, geheimhouding en het verzwijgen van cruciale variabelen de boventoon voeren. Uit een diepgaande kwantitatieve en juridische systeemanalyse van het UWV-beleid over de periode 2010-2026, komt een onmiskenbaar patroon van bewuste misallocatie van publieke middelen naar voren. Het UWV is in deze crisis in geen geval een willoos slachtoffer van externe omstandigheden. Het UWV blijkt zelf de actieve creator en facilitator te zijn van de ontstane chaos, het zogenaamde artsentekort en de exploderende wachttijsten.

De 180° draai

Op 6 februari van dit jaar heb ik u en de vaste commissie, middels een eerste e-mail, reeds indringend gewaarschuwd voor de systeemrot binnen de WIA-uitvoering. Ik ben u erkentelijk voor het feit dat u deze initiële brief heeft toegelaten en dat deze wordt meegenomen in het aankomende Commissiedebat over de Problematiek bij UWV-WIA op 1 juli 2026. Die e-mail bevat de kern van de boodschap maar verder geen materiaal om beweringen te ondersteunen. Tevens hebben in die e-mail vermelde data ondertussen verfijnde en nuancerende ontwikkelingen doorgemaakt. Dit heeft geleid tot de meest precieze data die ik kon berekenen en produceren. Om die reden is het belangrijk u te voorzien van een "Verantwoordingsbrief" waarvan de inhoud een volwassen status heeft bereikt. Ik verzoek u met klem deze brief als leidend te beschouwen. Deze brief legt een gigantisch AVG-schandaal bloot, onrechtmatigheid, onbehoorlijk bestuur en onmetelijk veel leed en ellende waar reeds zieke en kwetsbare mensen in zijn gesleurd. Mijn doel is om u allen te bewegen tot een 180° draai in de juiste richting, teneinde te kunnen ontdekken en zien wat er werkelijk gaande is. Was u "Blind voor signalen"? Of werd u cruciale informatie onthouden?

Tot op heden zijn er veel keuzes gemaakt, maatregelen ingezet en vele extra miljoenen in de chaos bij het UWV gepompt, maar is er ondertussen nou echt iets wezenlijk verbeterd of opgelost? Ik stel vast dat dit helaas niet zo is. Dat komt door wat u al 10 jaar aan klaagzangen van het UWV is voorgehouden terwijl belangrijke causale zaken en data verborgen zijn gebleven. U bent op schandalige wijze misleid en ge-gaslight zodat u de werkelijke oorzaak van de ellende niet zou zien. Maar ik heb een donkerbruin vermoeden dat Johannah Hirscher het wel zag en het lijkt erop dat zij moet zwijgen. Tot op heden is een vereiste diagnose uitgebleven terwijl u wel druk bent met symptoombestrijding.

Brede aandacht volgt

Geachte leden, na het lezen van de onderliggende forensische conclusies zult u met mij moeten vaststellen dat het agenderen van dit dossier in een kortstondig 2-minutendebat volstrekt ontoereikend zal blijken. Dit document is de vooraankondiging van het integrale, snoeiharde bewijsdossier 'Ongekend Onrecht 2.0'. De causale keten tussen het bewust falende UWV-beleid, commerciële bezwaar-praktijken, de verdringing van zieke burgers, de schandalen en vele fouten, de miljoenen-dwangsommen en de structurele AVG-schendingen is hierin wiskundig en juridisch in beton gegoten.

Ik kijk met buitengewone belangstelling uit naar het Commissiedebat van 1 juli aanstaande en zal het online volgen. Ik hoop dat de eerste tertaalcijfers dan ook gepubliceerd zijn. U heeft als Kamer en als minister niet te weinig waarschuwingen gekregen; u bent stelselmatig de verkeerde kant op gestuurd. Blind voor signalen? Dat moet je wel eerst de signalen hebben ontvangen. De top van het UWV wist wat er echt gaande was en vermomde zich met stuitende, zoetsappige teksten in hun verslagen vermengd met eindeloze verwijzingen naar het artsentekort. Waar data te "onthullend" was, werd dit opgelost met het veranderen van de definitie en variabelen of met een gesmeerde smoes niet meer vermeld. Zo wordt in het Jaarverslag van 2025 met een vage reden besloten de Netto Artsencapaciteit niet meer te

vermelden. Het meest opvallende in de Jaarverslagen is het nooit kwantificeren van hun grootste klaagzang sinds 2016: De Artsentekorten. Nergens zul je cijfers vinden over hoeveel Netto FTE het UWV dan nodig had en hoeveel FTE er dan tekort was. Maar geen zorgen: nu heb ik deze uitermate cruciale cijfers voor u berekend.

Dit is uw ultieme kans om de deksel van deze beerput te halen vóórdat de bom in de nationale media ontploft. De vraag is niet óf dit schandaal het daglicht gaat zien, de vraag is of u aan de juiste kant van de geschiedenis staat wanneer het stof neerdaalt. Dat is beslist niet bedreigend bedoeld; het is gewoon onderdeel van mijn, in mijn persoonlijke strijd ontstane, mandaat jegens mijn zieke medeburgers.

"BEZWAARINDUSTRIE"

De term/het woord "Bezwaarindustrie" bestaat niet in de Nederlandse vocabulair en de Dikke van Dale. Dat zal vermoedelijk wel veranderen. Het woord "Toeslagenaffaire" bestond destijds ook nog niet. Hier volgt mijn definitie:

BEZWAARINDUSTRIE

be-zwaar-in-du-strie (de; v; meervoud: bezwaarindustrieën)

uitspraak: /bəz'wa:rin.dys.tri/

stijl: beleidskritisch, juridisch, maatschappijkritisch

1 geheel van commerciële bureaus, gemachtigden en procespartijen dat financieel voordeel behaalt uit het systematisch indienen en exploiteren van bezwaarprocedures, ingebrekestellingen en aanverwante rechtsmiddelen, met name binnen het sociaal-bestuurlijke domein.

2 pejoratief: gecommmercialiseerd proces-ecosysteem dat tekortschietende procescontrole, gebrekkige toetsing van procesbelang en onvoldoende handhaving benut om proceskostenvergoedingen, dwangsommen en premievoordelen te genereren, zonder aantoonbare bijdrage aan herstel, re-integratie of inkomenszekerheid van de betrokken burger.

herkomst: samenstelling van bezwaar en industrie; als term geformuleerd tijdens forensisch onderzoek naar structurele exploitatie van UWV-procedures.

gebruik:

*"Volgens de auteur is de **bezwaarindustrie** geen bijverschijnsel, maar een verdienmodel dat publieke uitvoeringscapaciteit wegzuigt."*

*"Sinds de digitalisering van het bezwaarproces kreeg de **bezwaarindustrie** volgens het onderzoek vrij spel."*

De definitie van het woord "Bezwaarindustrie":

De Bezwaarindustrie is een structureel en gecommmercialiseerd ecosysteem van gespecialiseerde adviesbureaus, no-cure-no-pay juristen en andere professionele gemachtigden dat binnen het sociale zekerheidsdomein systematisch gebruikmaakt van tekortschietende procescontrole, beperkte handhaving en gebrekkige toetsing van procesbelang door het UWV, met als doel financieel voordeel te realiseren via bezwaar-, ingebrekestellings- en vervolgpcedures, waaronder forfaitaire en proceskostenvergoedingen, dwangsommen en percentages van premie-gerelateerde baten voor werkgevers, terwijl deze activiteiten geen intrinsieke bijdrage leveren aan re-integratie, gezondheid of inkomenszekerheid van de arbeidsongeschikte burger, maar deze kwetsbare groep eerder belast met onzekerheid, wachttijden, herbeoordelingen met kans op hardvochtige uitkomsten, gezondheidsschade en toename van zieke klachten danwel het ontwikkelen van nieuwe (psychische) klachten en een aanzienlijk beslag leggen op primaire uitvoerings- en beoordelingscapaciteit.

HOOFDSTUK 1: DE KLAAGZANG VAN HET ARTSENTEKORT ZONDER ALIBI

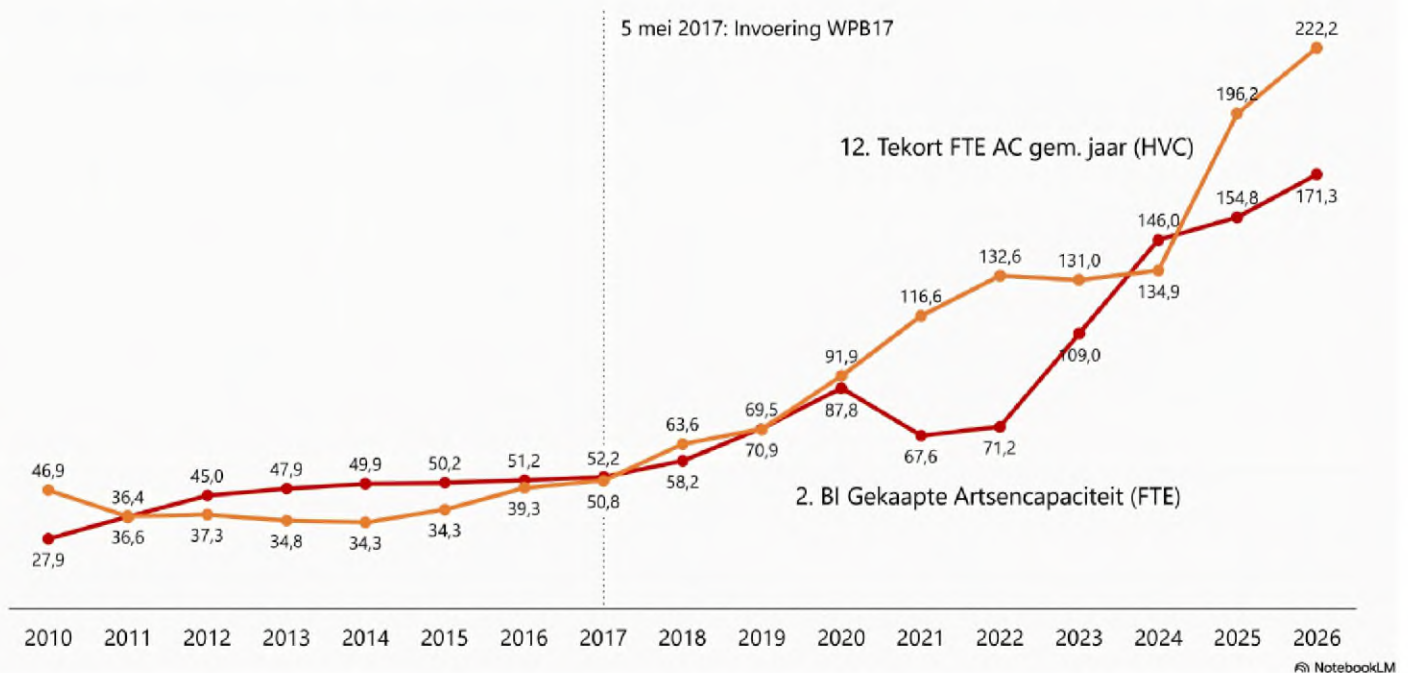
Zoals gezegd; In het Jaarverslag van 2016 werd voor het eerst het tekort aan Artsen gemeld als problematisch. Dit narratief, deze ultieme klaagzang wordt sindsdien, tot op heden, structureel en eindeloos ingezet als dé overmachtsverklaring voor de onhoudbare wachtlijsten, de kwaliteitsimplosie in de spreekkamers en het verlies van de menselijke maat. Toch openbaart zich in de documenten een ontluisterend en uiterst vreemd ander curieus fenomeen. Want hoewel het UWV in haar publieke jaarverslagen eindeloze klaagliederen schrijft over Artsenschaarste, weigert de organisatie tot op de dag van vandaag om de meest fundamentele parameters van deze crisis te kwantificeren:, namelijk de werkelijk benodigde netto artsencapaciteit en hoeveel FTE ze dan tekort komen of kwamen.

Het UWV rapporteert stelselmatig over het aantal FTE dat men heeft, en over de werkvoorraden die blijven liggen, maar het verzwijgt structureel het wiskundige complement: **Hoeveel FTE is er exact nodig om de instroom, herbeoordelingen en bezwaren af te handelen?** Dit nog los van het wegwerken van werkvoorraden en achterstanden. Dit niet kwantificeren is bestuurlijk gezien geen slordigheid, maar een gecalculeerd rookgordijn. Een ongedefinieerd tekort vormt immers het perfecte, onweerlegbare alibi. Zolang de noemer ontbreekt, kan het parlement niet controleren of de wachtlijst aan de voorkant daadwerkelijk het gevolg is van een absoluut landelijk artsentekort als onoverkomelijke natuurramp, of van een catastrofale, moedwillige allocatie van de wél beschikbare capaciteit naar de **VIP-route van de Bezwaarindustrie** aan de achterkant. Dat de Algemene Rekenkamer en het ministerie van SZW deze methodologische oplichting al meer dan een decennium accepteren zonder de dwingende eis te stellen het tekort te specificeren, getuigt van een stuitende institutionele blindheid en geeft mij een unheimlich Gefühl dat het bewust toegedekt is gebleven. Dat 'Gefühl' is omdat het te simpel is: Als men zegt en eindeloos herhaald "We hebben een dik probleem. We komen structureel flink wat artsen tekort om ons werk te kunnen bijbenen", dan is de meest voor de hand liggende vraag "Hoeveel komen jullie op het moment tekort?". Dat is een 1+1=2-tje. Deze fundamentele variabele dient simpelweg gekwantificeerd te zijn.

Capaciteitsroof, géén Overmacht

Wanneer de bestuursvoorzitter van het UWV in de media en in uw Kamer de onhoudbare WIA-wachtlijsten tracht te verklaren, valt steevast het woord 'overmacht' als gevolg van een 'chronisch artsentekort'. Onderstaande grafiek, uitsluitend opgebouwd uit de interne UWV-verantwoordingscijfers (WMD26), doorprikt deze bestuurlijke illusie definitief. Het artsentekort is geen overmacht; het is een artificieel gecreëerde schaarste, gedictieerd door de Bezwaarindustrie.

De Wiskunde van de Capaciteitsroof: Tekort vs Gekaapt (2010-2026)

De grafiek toont twee onweerlegbare tijdlijnen:

1. Het Landelijke FTE-Tekort (De Oranje Lijn)

Deze lijn toont de wiskundige realiteit aan de 'voordeur' (de WIA-wachtlijsten). Op basis van de UWV-norm van 225 primaire claimbeoordelingen per FTE per jaar, was er in het jaar 2024 een landelijk operationeel tekort van exact 134,9 FTE aan verzekeringsartsen. Dit is het getal dat het UWV opvoert als de bron van de crisis maar zelf nooit kwantificeerd.

2. De Gekaapte Artsencapaciteit (De Rode Lijn)

Deze lijn toont het volume medische expertise dat het UWV aan de 'achterdeur' onttrekt aan het systeem ten gunste van commerciële gemachtigden en werkgevers. In hetzelfde jaar 2024 slokte de door de Bezwaarindustrie afgedwongen medische heroverwegingen exact 146,0 FTE op.

De Fatale Kruising van 2024

De grafiek toont het absolute falen van het beleid: in 2024 passeert de medische capaciteitsroof door de Bezwaarindustrie voor het eerst het totale landelijke artsentekort. Het UWV kwam 134,9 FTE tekort om de wachtljsten te stabiliseren, maar gaf tegelijkertijd 146,0 FTE vrijwillig weg aan de VIP-route voor de Bezwaarindustrie.

De wiskundige en juridische conclusie is hiermee onontkoombaar. Als het UWV niet structureel had gefaciliteerd in zinloze, louter financieel gedreven pro-forma bezwaren, was er landelijk géén artsentekort voor de WIA-wachtljst geweest.

Integendeel: er was in 2024 een landelijk overschot geweest van 11,1 FTE aan verzekeringsartsen. Dat de crisis zich in 2025 en 2026 wiskundig verder verdiept, is geen ongeluk, maar de ultieme prijs die de zieke, wachtende burger betaalt voor het onrechtmatig prioriteren van een parasitaire procesindustrie.

De Paradox van 2021-2022: De 'Monitoring-Doofpot' Ontmaskerd (Zie Grafiek Hoofdstuk 3)

Wanneer men de grafiek verder analyseert, valt direct de anomalie in de jaren 2021 en 2022 op. De oranje lijn (het landelijke FTE-tekort) schiet als een raket omhoog naar 132,6 FTE in 2022, terwijl de rode lijn (de gekaapte artsencapaciteit) een optische daling laat zien. Een oppervlakkige beschouwing zou kunnen suggereren dat de invloed van de Bezwaarindustrie in die jaren tijdelijk afnam. De forensische wiskunde vertelt echter een aanzienlijk donkerder verhaal. De explosie van het tekort in deze periode is de kille realiteit van een instortend systeem. Ervaren artsen verlieten massaal de organisatie, waardoor de netto inzetbare capaciteit kelderde naar een historisch dieptepunt van slechts 531 FTE in 2022. Het UWV was fysiek leeggebloed, waardoor de wachtljsten aan de voordeur escaleerden.

Dat de rode lijn in deze jaren desondanks een tijdelijke daling vertoont (naar 67,6 FTE gekaapte capaciteit in 2021), is het directe resultaat van bestuurlijke data-manipulatie. In 2021 introduceerde het UWV de zogenaamde 'monitoring'-maatregel. Circa 17.000 zwaarzieke burgers (WGA 80-100) werden administratief uit de wachtljst voor herbeoordelingen geschrapt en in een onzichtbaar archief geplaatst. Omdat ons algoritme strikt leunt op de officiële, door het UWV gepubliceerde werkvoorraden, veroorzaakt deze definitiewijziging een tijdelijke, artificiële daling in de wiskundige weergave van de capaciteitsroof.

Dat de Bezwaarindustrie in werkelijkheid allerminst stilzat, blijkt uit de onderliggende cijfers. De 'Strategische Effectiviteit' (de som van gegronde en strategisch ingetrokken bezwaren) steeg in deze zelfde periode juist door naar een alarmerende 63,3%. Het UWV weigerde categorisch haar wettelijke plicht als poortwachter (Art 1:2 Awb) uit te voeren. In plaats van in deze jaren van extreme schaarste niet-eigenrisicodragende werkgevers aan de poort te toetsen op daadwerkelijk procesbelang, hield het UWV de VIP-route geopend. De daling in de grafiek is dan ook geen opluchting; het is de visuele weerspiegeling van een bestuurlijke doofpot.

HOOFDSTUK 2: DE CAPACITEITSROOF EN DE GEHEIME VIP-ROUTE

Wanneer het UWV, en in het verlengde daarvan het ministerie van SZW, spreekt over de onhoudbare wachttijden binnen de WIA, wijst men steevast naar een "chronisch artsentekort", de vergrijzing en een complexe arbeidsmarkt. Dit wordt tot op heden overgenomen in het algemene narratief van stakeholders, controleorganen, media en pers. Maar dit narratief is geen weergave van de werkelijkheid; het is een bestuurlijk rookgordijn om eigen beleidsfalen te maskeren. Er is primair géén sprake van een artsentekort; er is sprake van een institutioneel gefaciliteerde capaciteitsroof. Met andere woorden:

De artsen zijn er wel degelijk, maar zij zitten op de verkeerde plek.

Het Operationele Kantelpunt: 5 mei 2017

De fundamenten van de huidige crisis zijn niet gelegd door onvoorziene externe factoren, maar door een interne beleidskeuze. Op 5 mei 2017 accordeerde de top van het UWV (onder Bestuursvoorzitter Bruno Bruins) in het diepste geheim het 'Werkproces Bezwaar 2017' (WPB17) inzake de behandeling van bewaren van Professioneel Gemachtigden, gekenmerkt door de afwezigheid van toetsing en controle op procesbelang, (medische) machtiging en doelbinding, geen telefonisch contact en de belofte dat de stukken ALTIJD worden toegezonden binnen 10 (werk)dagen (zonder enige check op rechtmatigheid en legitimiteit dus). Dit document, dat pas in oktober 2022 via een Woo-verzoek aan het licht kwam, is in de analyse aangemerkt als het wiskundige nulpunt van de huidige WIA-crisis. Vreemd genoeg heeft de Woo-openbaarmaking geen gevolgen gehad. Het bleef net zo stil als ervoor.

De Poort wagenwijd open - VIP-route

Met het WPB17 schakelde het UWV de wettelijke poortwachtersfunctie formeel effectief uit, als deze überhaupt al bestond. Uit het klachtrapport van de Nationale Ombudsman "UWV informatieverstrekking bij bezwaar" (30 aug. '17) blijkt namelijk dat de praktijken van dit werkproces al in 2015 en 2016 al plaatsvonden. Er werd een drempelloze snelweg (VIP-route) gecreëerd voor professionele gemachtigden en no-cure-no-pay bureaus van de Bezwaarindustrie. De essentiële, dwingende juridische toetsing op actueel 'procesbelang' werd uit het systeem gesloopt, als het er ook ooit al in zat. In plaats van bezwaarschriften aan de poort af te wijzen, dicteerde het algoritme een volautomatische, kritiekloze doorstroom. De capaciteit die vervolgens nodig was om deze kunstmatig gecreëerde juridische lawine af te handelen, werd moedwillig weggeroofd bij de primaire medische voorkant, ten koste van de reguliere, zieke burger.

De Algoritmische Bypass en de geboorte van het AVG-schandaal

De professionele gemachtigde kan in het online (pro-forma) bezwaarformulier bij de vraag "Is reden medisch?" gewoon "Nee" invullen zodat het algoritme nooit een medische machtiging verlangt, zoals in mijn casus ook is gebeurd. Dit is "De Algoritmische Bypass". Vervolgens kan in de tekstkolom het medische dossier opgevraagd worden om het te kunnen gebruiken om bezwaargronden te zoeken. Er is geen doelbinding, zoals de AVG dwingend vereist.

Pagina 2 van 3
Verzonden op: 05-11-2024 09:09

Ontvangstbevestiging Bezwaarschrift

Reden van uw bezwaar

Is reden medisch?

Reden

Nee

Mijn bezwaar is dat u de (ex-)medewerker voor de totstandkoming van het onderhavige besluit niet heeft gezien voor een verzekeringsgeneeskundig onderzoek. Namens werkgever verzoeken wij u om alsnog een verzekeringsgeneeskundig- en (indien noodzakelijk) arbeidsdeskundigonderzoek uit te voeren bij de (ex-)medewerker. Wij beogen namens werkgever te beoordelen of u tot een correcte vaststelling van de WIA-uitkering bent gekomen. Graag ontvangen wij dan ook, als professioneel rechtshulpverlener in de zin van art.105 Wet WIA, de medische en niet-medische stukken. Tot slot verzoeken wij u, op grond van artikel 7:15 Awb, de (integrale) kosten die gemaakt worden in verband met de behandeling van het onderhavige bezwaarschrift te vergoeden, voor zover het bestreden besluit wordt herroepen. In het bijzonder maak ik namens werkgever op grond van artikel 1 onder b. van het Besluit proceskosten bestuursrecht aanspraak op vergoeding van de kosten voor de inschakeling van een deskundige die verslag heeft uitgebracht. De kostenvergoeding kan worden overgemaakt aan gevolmachtigde van werkgever. Graag hierbij het postkenmerk vermelden.

Het algoritme registreert medische aspecten in het tekstveld niet alsnog als "Reden is wel medisch". In mijn casus werd in het bezwaar (die NIET pro-forma was) aangevoerd dat er **"geen medische beoordeling aan de beslissing vooraf is gegaan"**, werd het complete medische dossier opgevraagd (en ook toegestuurd), en een vergoeding gevraagd voor "het inschakelen van een deskundige die verslag heeft uitgebracht". Dit zijn drie medisch contextuele formuleringen in een 'niet medisch' bezwaarschrift. Deze moreel verwerpelijke praktijk noem ik "Phishing" of "Vis-expeditie". Het WPB17 belooft dat professioneel gemachtigden "...de stukken ALTIJD krijgen toegestuurd. Streven is binnen 10 dagen". Dat is dan snel en met het grootste gemak geregeld. De vergoeding voor de "deskundige die verslag heeft uitgebracht" bleek bewezen een aperte leugen, ofwel "valsheid in geschrifte" en "poging tot oplichting". Deze frauduleuze kostenclaim wordt gedaan onder **misbruik van mijn persoonlijke gegevens**. Ik stel mij zo voor dat dit op grote schaal wordt toegepast bij WGA-bezwaren omdat het toch niet wordt gecheckt. Nogmaals; dit is (mijn) casuïstiek en dient slechts ter illustratie van wat er werkelijk gaande is aan "de achterkant". Het is van groot belang dat u hier weet van heeft en beseft dat dit absoluut geen incident is.

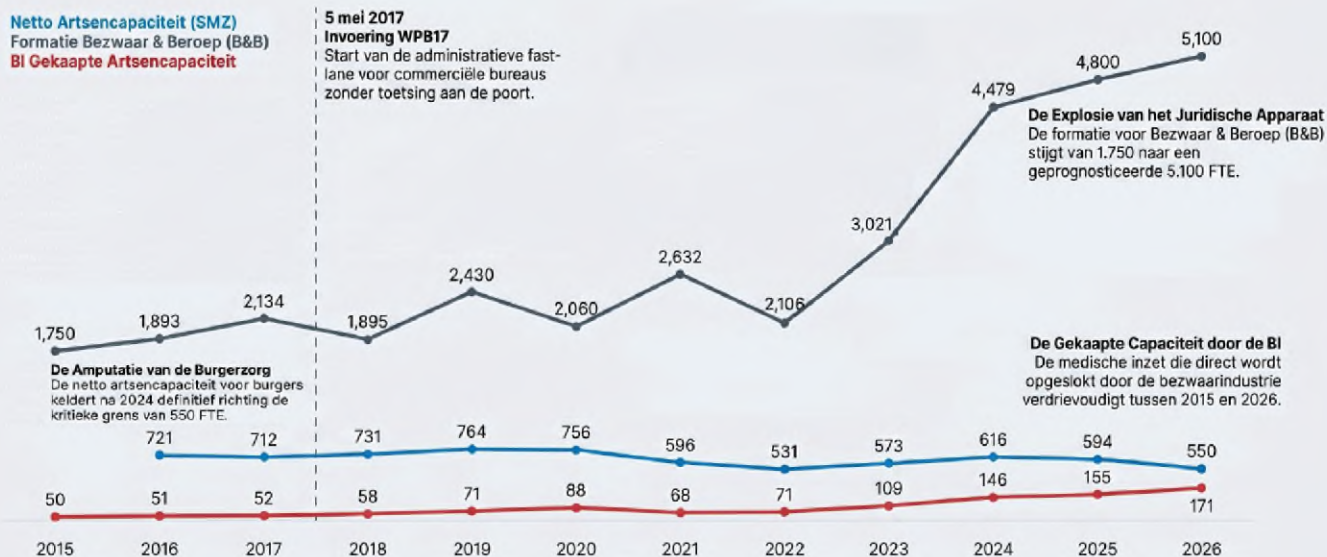
Tot zover verloopt het proces mogelijk geheel automatisch via algoritmische workflow. Er is tot dit punt vermoedelijk nog geen mens in dit proces betrokken geweest bij het UWV. Het ene vervolg-scenario is dat zelfs de stukken geautomatiseerd worden toegezonden. Het andere scenario is dat het systeem de opdrachten stuurt naar de betrokken afdelingen die de onderdelen moeten leveren voor het toe te zenden dossier. Deze medewerkers en de Artsen zijn zich niet bewust van wat er werkelijk gaande is. Daar ga ik van uit. Zij doen gewoon hun werk. Zij worden zonder het te weten gebruikt om malafide processen uit te voeren, waarbij uitermate gevoelige gegevens op flinke schaal onrechtmatig worden vrijgegeven aan de aanbidders van de Mammon. In zekere zin zijn deze medewerkers ook een categorie slachtoffers. Het inmiddels zeer omvangrijke AVG-schandaal (gecumuleerd 126.109 dossiers ultimo '25) werd met de invoering van WPB17 geboren. Tevens is dit het startpunt van het ontstaan van de puinhopen waar UWV zich nu bevindt. Ik mag ook hopen, en ga er ook van uit dat Minister Bruins en Asscher hier geen weet van hadden. Mocht dit wel zo blijken te zijn, dan zijn de politieke rapen, naast die van het UWV ook flink gaar (politiek schandaal) en volgt de automatische vraag of Koolmees, van Gennep en van Hijum er ook van wisten. Dit kan alleen middels een Parlementaire enquête boven water komen.

De Bewijslast in Cijfers (De Uitholling)

Een forensische analyse van de eigen UWV-verantwoordingscijfers toont het schokkende resultaat van WPB17. Terwijl de primaire medische zorg werd uitgehold, explodeerde de juridische verdedigingslinie:

De Grote Capaciteitsroef: De Uitholling van de WIA-Zorg (2015-2026)

Deze tijdlijn toont de "Capaciteitsroef" binnen het UWV. Sinds de invoering van de "VIP-route" (WPB17) in 2017 is de juridische formatie geëxplodeerd, terwijl de werkelijke artsen capaciteit voor burgers stagneert.

- **Het Schaduwleger (Bezwaar & Beroep)**

In het jaar van de invoering van het WPB17 (2017) bedroeg de formatie van de afdeling Bezwaar & Beroep (inclusief flexibele inhuur) 2.134 FTE. Binnen acht jaar is dit apparaat opgepompt tot een schaduwleger van liefst 4.800 FTE in 2025. Hiervan zouden 3791 (79%) FTE Flex/ingehuurd zijn.

- **De Ineenstorting van de Medische Voorkant**

In schril contrast hiermee stagneerde de **netto inzetbare** artsencapaciteit (SMZ). Waar deze in 2017 nog 712 FTE bedroeg, is deze capaciteit door uitstroom en de recente 'DBA-knik' gekelderd naar een ontluisterende 594 FTE in 2025.

- **De Gekaapte Artsencapaciteit**

Deze schaarse artsen werken de facto niet voor het welzijn van de patiënt, maar fungeren, vermoedelijk zonder het zelf te weten, als medisch alibi voor de Bezwaarindustrie. Om de (pro-forma) bezwaarprocedures af te handelen, kaapte de Bezwaarindustrie in 2025 het equivalent van exact 155 FTE aan verzekeringsartsen. Het "artsentekort" is dus niets meer dan de parasitaire voetafdruk van de door het UWV zélf gefaciliteerde commerciële industrie.

De Forensische Rekenmethode:

De capaciteitsroof wordt berekend via de volgende methodiek:

De UWV-Productienorm: Volgens de interne richtlijnen van het UWV kost een medische heroverweging in bezwaar significant meer tijd dan een primaire beoordeling. De normering voor de afhandeling van bezwaarzaken is vastgesteld op maximaal 170 dossiers per fulltime verzekeringsarts (FTE) per jaar t.o.v. 225 reguliere beoordelingen aan de voorkant.

Bruto Bezwaarinzet: Door de afgehandelde WIA-bezwaren ultimo (Gegronde+Ingetrokken x 0,9) te delen door deze 170-norm, verkrijgen we de artsencapaciteit gekaapt voor BI bezwaren. Er is een veiligheidsmarge van 10% in de formule gebouwd. Bezwaren intrekken is een tactiek van de BI. Het medische dossier is binnengehaald, uitgepluisd maar geen bezwaargrond gevonden. Het bezwaar wordt ingetrokken maar de AVG-schending heeft zich reeds voltrokken.

De Netto Capaciteitsroof: Dit bruto-FTE getal wordt vervolgens vermenigvuldigd met de forensisch vastgestelde Bezwaarindustrie-Impactscore (BI-IS). Deze impactscore filtert legitiem burgerinitiatief eruit en isoleert het percentage van de bezwaarfase dat direct causaal is aan het strategisch procederen van commerciële gemachtigden en ex-werkgevers. De eerder toegepaste veiligheidsmarge samen met de BI-IS-formule biedt voldoende voorzichtigheid in de berekening zodat de uitkomsten als conservatief beschouwd kunnen worden.

Formule:

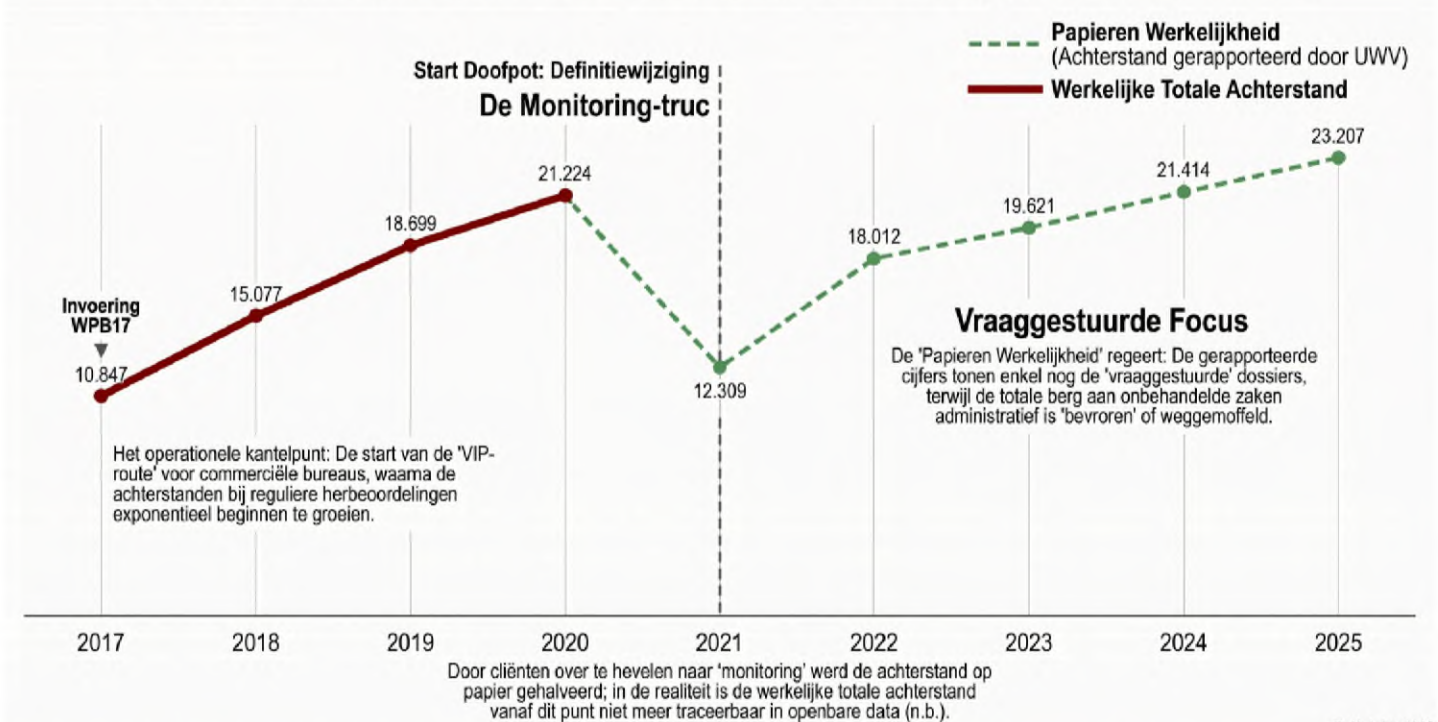
Gekaapte Artsencapaciteit (FTE)

=

(Totaal WIA-bezwaren / 170) × BI-IS

HOOFDSTUK 3: DE DUBBELE DOFPOT EN DE GROTE VERDWIJNTRUC (2020-2025)

De Grote Verdwintruc: Van Totale Achterstand naar Vraaggestuurd (2017-2025)

Deze grafiek visualiseert het absolute faillissement van de parlementaire informatievoorziening. Terwijl de Bezwaarindustrie via de achterdeur de schaarse artsencapaciteit structureel wegroofde, stond de achterstand voor reguliere WIA-herbeoordelingen eind 2020 op ontploffen met 21.224 dossiers. Om politiek ingrijpen en gezichtsverlies te voorkomen, activeerde de top van het UWV een 'Dubbele Doofpot'-strategie.

De Monitoring-truc van 2021

Het UWV hevelde administratief bijna 17.000 zwaarzieke burgers (de groep WGA 80-100) over naar een passief, onzichtbaar 'monitoring'-bakje. De Raad van Bestuur verantwoordde dit met een laffe voetnoot in het jaarverslag, waarin werd toegegeven dat deze definitiewijziging een "verlagend effect" had. De gerapporteerde achterstand (de groene stippellijn in de grafiek) leek hierdoor voor de Tweede Kamer optisch te halveren naar 12.309.

De Grote Verdwintruc van 2022

Omdat het UWV wist dat de werkelijke achterstand onhoudbaar bleef, deden zij niet langer de moeite om een excuus te formuleren. In absolute stilte weigerde het UWV vanaf 2022 om de indicator 'Totale Voorraad Herbeoordelingen' nog openbaar in de kerncijfers te publiceren. De thermometer werd simpelweg uit het raam gegooid. Dit dwingt ons de werkelijke rode trendlijn in de grafiek na 2020 fysiek af te kappen.

Wat als enige indicator overbleef in de openbare verantwoordingsstukken, was de achterstand "vraaggestuurde herbeoordelingen". Door de reguliere, zieke burger het stempel "lage prioriteit" te geven, bevroor het UWV deze groep administratief. De gepresenteerde papieren werkelijkheid – de stroom die gedomineerd wordt door de VIP-route en de dwingende claims van commerciële partijen – liep onverminderd door van 18.012 in 2022 tot een nieuwe, alsnog onhoudbare crisis van 23.207 in 2025.

De weigering van het UWV om nog over de complete wachtlijst te rapporteren is geen administratieve slordigheid; het is 'Institutionele Gaslighting'. Het is een actieve onttrekking aan democratisch toezicht, ontworpen om het onzichtbare leed van de burger te maskeren en de focus uitsluitend te houden op het bedienen van de juridische industrie.

De Algoritmische Bypass als Katalysator

De "Monitoring manoeuvre" van het UWV in 2021 functioneerde in de praktijk als het ultieme lokaas voor commerciële no-cure-no-pay bureaus en niet-eigenrisicodragende (n-ERD) werkgevers. Omdat het UWV deze WGA 80-100 groep zélf passief had 'geparkeerd' en aangaf pas te herbeoordelen wanneer het "zinnig" leek, zette de industrie vanzelfsprekend een klopjacht in. Voor een n-ERD werkgever vormt een ex-werknemer met een WGA 80-100 status een enorme financiële schadelast via de gedifferentieerde Werkhervattingskas (Whk)-premie. Zodra deze status echter – via een (her)beoordeling – kan worden omgezet naar een Inkomensvoorziening Volledig Arbeidsongeschikten (IVA), verschuift de rekening naar het collectieve Arbeidsongeschiktheidsfonds (Aof) en is de ex-werkgever financieel gevrijwaard. Zo wordt elke beslissing op een WGA 80-100 waar "geen medische beoordeling aan vooraf is gegaan" direct reden voor een bezwaar, precies zoals in mijn casus. De commerciële bureaus scannen de bestanden van aangesloten werkgevers proactief op deze weggestopte WGA 80-100 patiënten. Vervolgens dwingen zij via de VIP-route van het 'Werkproces Bezwaar 2017' (WPB17) een vraaggestuurde herbeoordeling af om die IVA-status te forceren.

Hier toont zich het institutionele verraad van het UWV in volle omvang. Het UWV was wettelijk verplicht (Art. 1:2 Awb) om als strenge poortwachter te functioneren en in elk individueel dossier te toetsen of er sprake was van een concreet, actueel en objectief procesbelang bij deze n-ERD werkgevers. Het UWV heeft echter decennialang nagelaten deze bewijslast te verlangen. Men liet de commerciële partijen via het geautomatiseerde portaal blindelings binnen en sluisde de uiterst gevoelige medische dossiers ongezien door (het AVG-datalek). Omdat het UWV de afgedwongen herbeoordelingen veelal niet tijdig kon uitvoeren, incasseerde de industrie tevens de hoofdprijs aan dwangsommen en proceskosten. Deze monitoring-deceptie bewijst dat de WIA-wachlijst aan de achterkant bewust werd gemanipuleerd, terwijl de zieke burger als pion werd misbruikt in een door het UWV gefaciliteerde premiejacht.

HOOFDSTUK 4: INSTITUTIONELE ONRECHTMATIGHEID - FACILITATIE VAN EEN VERDIENMODEL

De crisis in de WIA-uitvoering is geen onfortuinlijke samenloop van omstandigheden en het massale opereren van commerciële no-cure-no-pay bureaus is geen onvoorzien 'bijsymptoom'. De jarenlange weigering van het UWV om in te grijpen in dit parasitaire model, tart niet alleen de goede bestuurlijke verhoudingen, maar kwalificeert als een bewuste, doorlopende onrechtmatige daad jegens de zieke burger en de rechtsstaat.

Artikel 1:2 Awb definieert de belanghebbende als degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

De Jurisprudentiële Anatomie en Ontwikkeling van 'Procesbelang' (Zie "Analyse Procesbelang")

De jurisprudentiële reis inzake procesbelang kent een lange weg die terugvoert naar 2002. De CRvB stelde voor de WAO dat werkgevers als **categoriaal belanghebbenden** worden aangemerkt bij uitkeringsbesluiten (nu WAO, WIA, ZW) die de rechtspositie van hun werknemers raken, omdat deze besluiten de grondslag vormen voor hun financiële verplichtingen en re-integratiebelangen (ECLI:NL:CRVB:2002:AD9985). Dit werd als een eigen, rechtstreeks belang gezien.

De basis voor het afwijzen van het verdienmodel van de Bezwaarindustrie was reeds in 2012 (ECLI:NL:CRVB:2012:BV1958) en 2018 (ECLI:NL:CRVB:2018:3474) gelegd in de doctrinaire scheiding tussen 'Belanghebbende' en 'Procesbelang'.

Een publiek verzekerde (niet-Eigenrisicodragende of n-ERD) werkgever is weliswaar categoriaal belanghebbende bij WIA-besluiten – omdat uitkeringen theoretisch de gedifferentieerde Whk-premie kunnen raken via de T-2 systematiek – maar dit betekent nadrukkelijk niet dat er automatisch procesbelang is. De definitie van procesbelang vereist onverbidde dat het resultaat dat de indiener nastreeft daadwerkelijk en feitelijk nog bereikt kan worden. Het UWV heeft deze harde bestuursrechtelijke drempel echter jarenlang structureel en beleidsmatig genegeerd door niet te toetsen op procesbelang bij werkgeversbezwaren waarvan het overgrote deel als doel heeft de Whk-premie te verlagen of elimineren.

Nul Keer Procesbelang (De Ontmantelde Poortwachter)

Dat het faciliteren de Bezwaarindustrie in het DNA van de organisatie is geprogrammeerd, blijkt uit de interne architectuur. Het UWV is wettelijk verplicht (Art 1:2 en 6:6 Awb) om als poortwachter per inkomend bezwaar de aanwezigheid van procesbelang te toetsen. Uit de interne werkdocumenten blijkt dat het woord 'procesbelang' in het Werkproces Bezwaar 2017, het Werkproces Bezwaar 2024, én de vigerende Reglementen Behandeling Bezwaarschriften UWV 2024 exact nul keer is opgenomen. Het fundamentele begrip bestaat simpelweg niet in de algoritmes en workflow van het UWV. Door de dwingende poortwachtersfunctie bewust uit het systeem te elimineren via een VIP-route voor commerciële gemachtigden, vloeien onrechtmatige bezwaren volautomatisch door naar de medische spreekkamers, zelfs wanneer in het formulier is aangekruist dat het bezwaar NIET medisch is. WPB17 werd een 'Open Invitation' voor WGA-bezwaren.

De "UWV Richtlijnen Bezwaar"

In tegenstelling tot het Werkproces 2017 en de diverse Reglementen (waarin de term "Procesbelang" schittert door afwezigheid), komen we de term "Procesbelang" wel degelijk tegen in de "UWV Richtlijnen Bezwaar" - een bundel van 28 documenten. Specifiek in Hoofdstuk 6B: Herbeoordelingen WIA - Heroverweging in bezwaar. Onder paragraaf "3.2 Procesbelang" schrijft het UWV letterlijk de correcte, juridische hoofdregel van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) voor aan haar juristen:

"Volgens vaste jurisprudentie van de CRvB is sprake van voldoende procesbelang indien het resultaat dat de indiener van een bezwaar- of (hoger) beroepschrift met het maken van bezwaar [nastreeft] ook daadwerkelijk bereikt kan worden" De dogmatische sabotage: Het UWV kende het leerstuk van procesbelang dus perfect! Maar nu komt de klap. Wanneer zij voorbeelden geven van wanneer dit procesbelang ontbreekt, richten zij de pijlen uitsluitend op de zieke werknemer (de verzekerde).

Het document vervolgt:

"De verzekerde heeft geen procesbelang (meer) bij een oordeel over de medische en arbeidskundige grondslag van het toekenningsbesluit als bij een herbeoordeling tijdens LGU is vastgesteld dat de verzekerde inmiddels 80-100% arbeidsongeschikt is" Nergens in dit hoofdstuk – of enig ander hoofdstuk – wordt de medewerker bezwaar opgedragen om het procesbelang van de n-ERD werkgever (het Whk-premie effect) te toetsen. De radar voor procesbelang stond loeistrak afgesteld op de ex-werknemer, maar werd moedwillig uitgezet voor de werkgever.

Toetsing op (On)ontvankelijkheid: De Poort wagenwijd open

De toets aan de poort is het meest cruciale moment in het bestuursrecht. Hoe gaat het UWV om met ontvankelijkheid en de zogenaamde pro-forma bezwaren (die de bezwaarindustrie massaal inzetten)?

A. De limitatieve opsomming negeert procesbelang

In Hoofdstuk 8 van "UWV Richtlijnen Bezwaar" (Afzien van horen) definieert het UWV wanneer een bezwaar 'kennelijk niet-ontvankelijk' is en er niet gehoord hoeft te worden. Zij hanteren hierbij een "limitatieve opsomming": *"In de volgende situaties is sprake van een kennelijk niet-ontvankelijk bezwaar (limitatieve opsomming): a. De indiener van het bezwaarschrift is overduidelijk geen belanghebbende... b. De beslissing waartegen het bezwaarschrift is gericht is overduidelijk geen besluit in de zin van de Awb."*

Ziet u wat hier ontbreekt? Het ontbreken van procesbelang staat niet in de limitatieve lijst! Door deze interne instructie werd het voor UWV-juristen onmogelijk gemaakt om bureaus aan de poort af te wijzen op een abstract premiebelang.

B. Het faciliteren van pro-forma bezwaren

Nog stuitender is Hoofdstuk 1A (Beoordeling of een grond is aangevoerd). De wet eist dat een bezwaar gronden bevat. Commerciële bureaus stuurden vaak blanco bezwaren met de zin: "Er moet een nieuw medisch onderzoek komen." In plaats van dit als onvoldoende te bestempelen, instrueert het UWV haar Administratief Medewerkers (AM) als volgt: *"Of de indiener zegt dat er (mogelijk) nog geen actueel sociaal medisch oordeel is gedaan. Vervolgens vragen ze uitstel voor het indienen van de gronden. Dit moet wel als een grond worden gezien, want er blijkt uit waarom ze het niet eens zijn"*

Dit is het bewijs: het UWV verlaagde intern de wettelijke drempel voor 'het aanvoeren van gronden' tot een absoluut nulpunt, puur om de bezwaarindustrie ter wille te zijn.

Bezwaar als Trojaans Paard (de vis-expeditie)

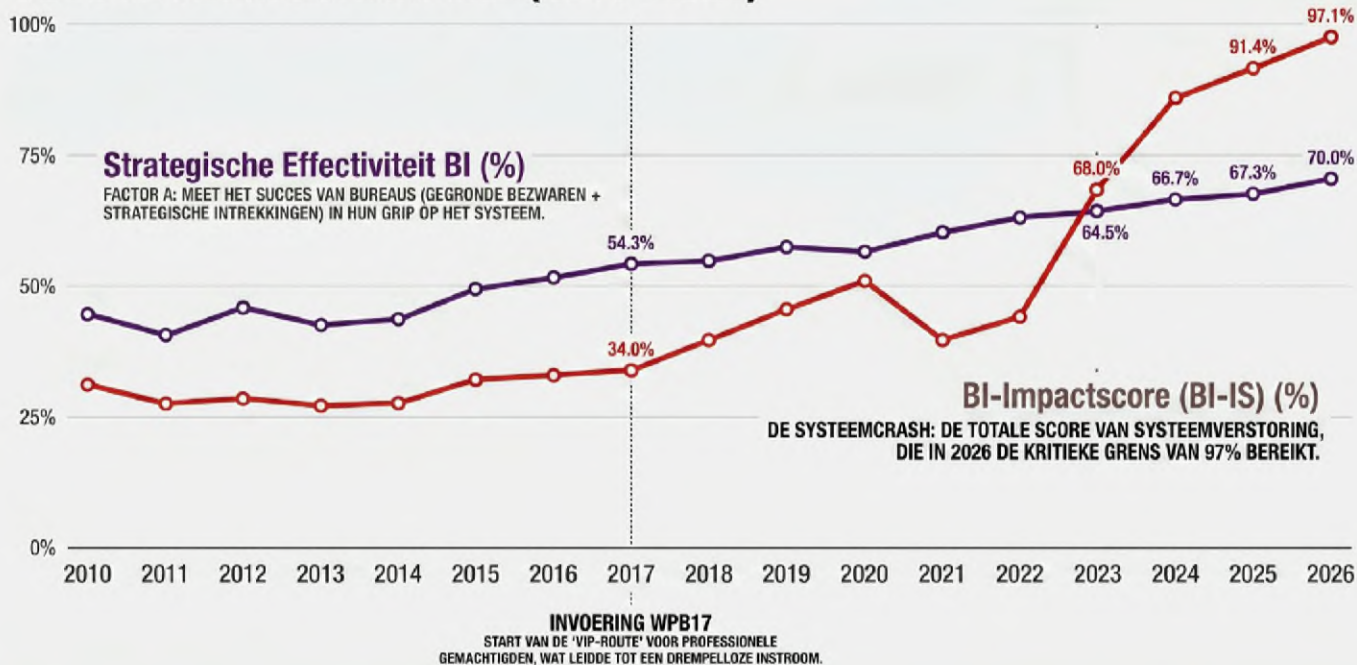
De absolute afwezigheid van de wettelijke poortwachterstoets (procesbelang) bij het UWV manifesteert zich het meest destructief bij de zogeheten voortgangsbeslissingen, zoals de overgang van een Loongerelateerde Uitkering (LGU) naar een Loonaanvullingsuitkering (LAU). Dit is het geval in mijn Case-study.

Wanneer een ex-werknemer de status WGA 80-100% behoudt tijdens deze administratieve fasewisseling, wijzigt de financiële schadelast voor de publiek verzekerde (n-ERD) werkgever via de Whk-premie (T-2) op geen enkele wijze. De beslissing benadeelt de ex-werkgever materieel niet ten opzichte van de status quo. Conform de bestuursrechtelijke uitgangspunten ontbreekt bij een dergelijke voortgangsbeslissing dan ook elk spoor van een direct, feitelijk procesbelang. Toch worden dergelijke louter administratieve besluiten door commerciële no-cure-no-pay bureaus (de professionele gemachtigden) massaal aangeprezen om pro-forma bezwaar in te dienen, vaak met als grond: "Er is geen actuele medische beoordeling aan voorafgegaan" (wat een principiële belang is). Dit bezwaar fungeert louter als een Trojaans Paard. Het bureau gebruikt de administratieve beschikking uitsluitend om via de VIP-route van het Werkproces Bezwaar een gratis 'visexpeditie' te forceren. Het doel is niet de LAU-beslissing aan te vechten, maar het UWV onder dwangsom-druk te dwingen een nieuwe medische herbeoordeling uit te voeren, in de speculatieve hoop op een lucratieve IVA-toekenning of afschatting (<35%). Doordat het UWV-algoritme weigert aan de poort te toetsen of deze n-ERD werkgever überhaupt financieel benadeeld werd door de specifieke LGU->LAU beslissing, rolt het de rode loper uit voor deze gelegaliseerde afpersing. Gevolg: de kwetsbare burger wordt zonder enige wettelijke noodzaak de medische arena in gesleurd en zijn medische gegevens worden volautomatisch, en in strijd met de AVG, aan commerciële derden verstrekt.

De Cijfermatige Bewijslast van de Onrechtmatigheid

Het effect van de opengestelde VIP-route en het gebrek aan toetsing vertaalt zich direct in catastrofale cijfers. Jaar op jaar zien we de invloed van de Bezwaarindustrie toenemen, zo ver dat afdeling Bezwaar en Beroep (B&B) een aantal blikken flex- en inhuurkrachten open moest trekken om de impact van de Bezwaarindustrie te kunnen blijven verwerken. De formatie van de afdeling B&B explodeerde van 3.021 FTE in 2023 naar 4.800 FTE in 2025. Van deze 4.800 FTE bestond in 2025 slechts een schamele 1.009 FTE (21%) uit vaste krachten; de rest was flex of peperdure inhuur. En zo werd er een compleet huurlingenleger opgetuigd met belastinggeld van het volk om het commerciële leger dat het UWV zélf via de VIP-route had binnengelaten en bleef faciliteren, enigszins te kunnen bijbenen. De invloed van dit BI-verdienmodel op de uitvoering, berekend in de forensische Bezwaarindustrie-Impactscore (BI-IS), escaleerde in dezelfde periode van een reeds verwoestende 68,0% in 2023 naar een **totale systeemovername** van 91,4% in 2025. Dit harde data-fundament betekent dat de Bezwaarindustrie het UWV anno 2025 nagenoeg volledig in haar greep heeft als hoofdoorzaak van de huidige, onhoudbare wachtlijsten. Het betekent ook, geachte minister en Kamerleden, dat u jarenlang stelselmatig bent misleid en de verkeerde kant op hebt gekeken, waardoor er nooit een feitelijke diagnose kon worden gesteld. Draai 180° ten opzichte van het UWV-narratief, dwing handhaving aan de poort af, en u zult eindelijk een doeltreffend behandelplan kunnen opstellen dat de rechtsstaat beschermt en dit verziekte systeem geneest.

DE BI IN ACTIE: STRATEGISCHE EFFECTIVITEIT VS. SYSTEEMOVERNAME (2010–2026)

De BI-impactscore uitgelegd.

De BI-IS is een forensische rekensom die in één percentage uitdrukt welk deel van de UWV-chaos wordt toegeschreven aan de Bezwaarindustrie, met 2017 als vast nulpunt voor vergelijking in de tijdlijn. Deze score kan daarna vertaald worden naar gekaapte AC, aantal slachtoffers en de wachtlijsten aan de voorkant.

Rekenmethode

De BI-impactscore wordt berekend met de formule: $((0,45 \times A) + (0,30 \times B) + (0,25 \times C)) / 2,333$

A staat voor de **succesratio van bezwaren**: $(\text{Bezwaren gegrond} + \text{Bezwaren ingetrokken}) \times 0,90$

B voor de **volume-index van herbeoordelingen ten opzichte van 2017** en

C voor de **FTE-index van Bezwaar en Beroep ten opzichte van 2017**.

Deze wegingsfactoren maken dus duidelijk dat strategisch succes het zwaarst telt, daarna de groei van herbeoordelingen, en daarna de groei van de bezwaarorganisatie zelf.

Van score naar impact

Als de BI-IS eenmaal vaststaat, wordt de **gekaapte artsen capaciteit** berekend met: $\text{Totaal WIA-bezwaren} / 170 \times \text{BI-IS}$.

Die norm van 170 betekent dat één verzekeringsarts gemiddeld 170 bezwaarzaken per jaar aankan.

Vervolgens wordt die gekaapte capaciteit vertaald naar directe schade aan de achterkant met: $\text{gekaapte FTE} \times 150$, en naar verdringing aan de voorkant met: $\text{gekaapte FTE} \times 225$. De norm 150 staat voor de intensiteit van bezwaarzaken, terwijl 225 de norm is voor primaire claimbeoordelingen aan de voorkant.

De Wiskunde van de Verdringing: BI-norm (X) en de Multiplier

1. De Gewogen BI-norm (X dossiers/FTE) Om de exacte capaciteitsroof aan de achterkant te berekenen, is de dynamische norm 'X' gecreëerd. Dit is het totaal van de (pro-forma) bezwaren met norm 170 waarbij de zware dossiers (Gegijzelden) met norm 150 worden gewogen. In 2025 bedraagt deze gewogen mix (X) exact 164,2 BI-dossiers die 1 FTE arts kan verwerken in 1 jaar.

2. De Verdringingsfactor (De Wiskundige Hefboom) Aan de voorkant is de norm 225 die we delen door de gewogen BI-norm. De Verdringingsfactor toont de negatieve hefboom van het systeem door de norm aan de voorkant (225) te delen door de werkelijke norm aan de achterkant (X). In 2025 staat deze multiplier op 1,37 (225/164,2). Elk bezwaardossier (achterkant) zet 1,37 zieke burger in de wacht.

Uitleg voor de commissie

In gewone taal: de BI-IS laat zien hoeveel van de ontregeling door commerciële bezwaarstromen wordt veroorzaakt, en de vervolgberekeningen tonen hoeveel artsen daardoor niet voor burgers beschikbaar zijn. Hierdoor wordt de impact niet abstract gehouden, maar zichtbaar gemaakt in drie concrete bestuurlijke gevolgen: **percentage systeemverstoring, aantal gekaapte FTE en aantal gemiste primaire dossiers op de wachtlijst**. Voorzichtigheid is in de methode ingebouwd via de 90%-veiligheidsnorm op enkele indicatoren, zodat de toerekening conservatief blijft en niet wordt opgeblazen.

De Bestuurlijke Bekentenissen van Het Kannibalistische Monster

Hoewel ik nog niet eerder in stukken had gelezen of iemand bij UWV en SZW hoorde praten over het fenomeen "Bezwaarindustrie" is het in het afgelopen half jaar 3x voorbij gekomen. Dat het fenomeen wel bekend is, wordt geïllustreerd door publieke uitspraken van de absolute hoofdrolspelers in dit dossier:

De Technocratische Arrogantie van het IBO-Rapport: Een openlijke bagatellisering wordt gedeeld door het Interdepartementaal Beleidsonderzoek (IBO WIA). Dit rapport stelt koud: "Zoals in hoofdstuk 2 is aangegeven wordt zodoende bewust gezocht naar eigen voordeel ten koste van het collectief ('gaming'). Dit draagt bij aan een ondermijning van de publieke waarden van het stelsel." Het moedwillig gijzelen en terroriseren van zieke ex-werknemers zonder medische grondslag, met zware secundaire trauma's tot gevolg, is geen 'gaming'. Het is institutionele mishandeling.

De Hypocrisie van vertrekkend UWV-Topman Maarten Camps: De verpersoonlijking van het falen is scheidend UWV-bestuursvoorzitter Maarten Camps. In een afscheidsinterview in het AD klaagde hij theatraal: "Veel herbeoordelingen worden ook aangevraagd door bedrijven die hopen dat personeelsleden volledig en duurzaam worden afgekeurd, zodat ze goedkoper uit zijn. Dat is een perverse prikkel in ons systeem." De hypocrisie tart elke beschrijving: deze perverse prikkel is immers niet van gisteren en het was onder zijn eigen leiding en via het eigen Werkproces Bezwaar 2017 dat er geen toetsing en controle was en deze 'perverse prikkel' tot een industrieel, winstgevend model voor derden smeedde. Onder zijn leiding was tevens de kwaliteitscontrole zo goed als afgeschaft en niet meer hersteld. Zich nu beklagen over de gevolgen, terwijl men weigert het lek te dichten, is op z'n zachts gezegd bestuurlijk laakbaar.

De Televisie-Bekentenis van de Minister: In de uitzending van Nieuwsuur (15 mei 2026) deed u, minister Vijlbrief, een zeldzame, schokkende bekentenis inzake dit verdienmodel. U stelde over ex-werkgevers: "Zij proberen werknemers in de IVA te krijgen, zodat ze zelf van de financiële lasten af zijn." U erkent hiermee voor het oog van de natie dat commerciële partijen zieke ex-werknemers als financieel slachtvee door de juridische gehaktmolen trekken. Dat betekent dat de poort gesloten moet worden. Dat vraagt om actie. Naast het aanpakken van het algoritmische VIP-systeem ben ik van mening dat het hoog tijd is om het procesbelang van publiek verzekerde werkgevers, bij een bezwaar op een WGA-beslissing, met als doel de gedifferentieerde Whk-premie te verlagen of elimineren, juridisch onder de loep te nemen, te debatteren en wettelijk te verankeren. Daarom zal ik bij deze brief ook een pleidooi doen over dit 'vraagstuk'. Er bestaat een lange geschiedenis aan precedentes en jurisprudentie over dit specifieke procesbelang, welke ik voor u in kaart heb getracht te brengen. Ik pleit voor niet-ontvankelijkheid op basis van het Whk-systeem en op morele gronden.

HOOFDSTUK 5: DE FINANCIËLE PATHOLOGIE EN HET AOF-SCHANDAAL (43,8 MILJARD ALIBI)

Geachte leden, telkens wanneer er in politieke debatten wordt gesproken over het structureel wegwerken van de verwoestende WIA-wachtlijsten of het compenseren van institutioneel vermorzelde burgers, hanteert het ministerie van SZW en het UWV het argument van strakke budgettaire krapte. Ingrijpende, draconische maatregelen – zoals de adviezen uit het IBO-rapport om de IVA-uitkering af te schaffen – worden verdedigd onder de vlag van "financiële houdbaarheid". Uit een kwantitatieve analyse van UWV's eigen financiële verantwoordingscijfers (2010-2026) blijkt deze verdedigingslinie een flagrante, bestuurlijke dwaling. Er is absoluut geen geldgebrek; er is sprake van een bewuste, onrechtmatige herverdeling van publieke middelen en een capitulatie voor de commerciële juridische industrie.

Het huidige stelsel functioneert op de as van drie destructieve financiële mechanismen, waarbij de staat de parasiet financiert met de belastingcenten van het volk en de kwetsbare burger laat doodbloeden.

1. De Staatsbank en de EMU-Trukendoos (Het Aof-Schandaal)

Terwijl de uitvoering van de WIA operationeel en menselijk volledig is gecrasht, klotsen de tientallen Aof-miljarden tegen de plinten op, opgestapelde werkgeverspremies en bijdragen. Het Arbeidsongeschiktheidsfonds (Aof) is getransformeerd van een noodzakelijk sociaal-medisch vangnet voor de zieke burger, naar een illegitieme spaarpot voor het Rijk. In 2010 bevatte dit fonds nog een relatief bescheiden vermogen van € 2,14 miljard. Vanaf 2017 (het jaar van de invoering van de algoritmische bypass via WPB17) zien we de pot systematisch en explosief groeien naar € 5,02 miljard. Anno 2024 is dit kapitaal opgelopen tot een verbijsterende € 33,72 miljard en voor ultimo 2026 wordt in de begrotingen zelfs een waanzinnig surplus van € 43,84 miljard geprojecteerd.

Het UWV heeft in verschillende Jaarstukken benadrukt dat niet zij maar SZW de hoogte van deze te innen bedragen vaststelt. De minister stelt de Aof-premies voor werkgevers structureel 'meer dan lastendekkend' vast. Sinds 2020 groeit het Aof saldo jaarlijks met zo'n € 4-5 Miljard. Dit is een onvervalste, verkapte belastingheffing, met als enkel en verzwegen doel om gaten in het nationale begrotingstekort (het Europese EMU-saldo) op papier te dichten en in te zetten voor andere doelen. Terwijl de staat bijna 44 miljard euro onttrekt aan de sociale zekerheid, fungeert de chronisch zieke, wachtende burger in Nederland als de ultieme budgettaire schokdemper. Onder de werkgevers en bij de bonden is inmiddels al een tijdje onrust en beweging. Ook advocaten slijpen hun messen. Men meent dat de staat vanaf 2019 tot € 25 miljard meer premie heeft binnengehaald dan nodig was voor de beoogde doelen. Het laatste woord lijkt hierover nog niet te zijn gezegd. Er loopt inmiddels een civiele massaprocedure op initiatief van [Massaalbezwaar.nl](https://www.massaalbezwaar.nl). In mijn ogen is dit een moreel verwerpelijke gang van zaken, temeer vanwege het ontbreken van transparantie naar de werkgevers hierover.

2. De Dwangsommen-Explosie (Het Belonen van de Gijzelnemer)

Omdat het UWV – door de aanzuigende werking van de openstaande VIP-route – de wettelijke beslistermijnen in reguliere medische dossiers (aan de voorkant) niet meer haalt, financiert de overheid de Bezwaarindustrie inmiddels direct via dwangsommen. De belastingcenten van de (hardwerkende) burger verdwijnen rechtstreeks in de zakken van commerciële geldwolven. Waar het UWV in 2010 een beheersbaar bedrag van € 0,17 miljoen aan dwangsommen betaalde (de BI was toen nog slechts een lucratieve business), trad dit mechanisme na de introductie van het WPB17 volledig buiten zijn oevers en was een lucratieve business uitgegroeid tot een heuse hardnekkige parasiet.

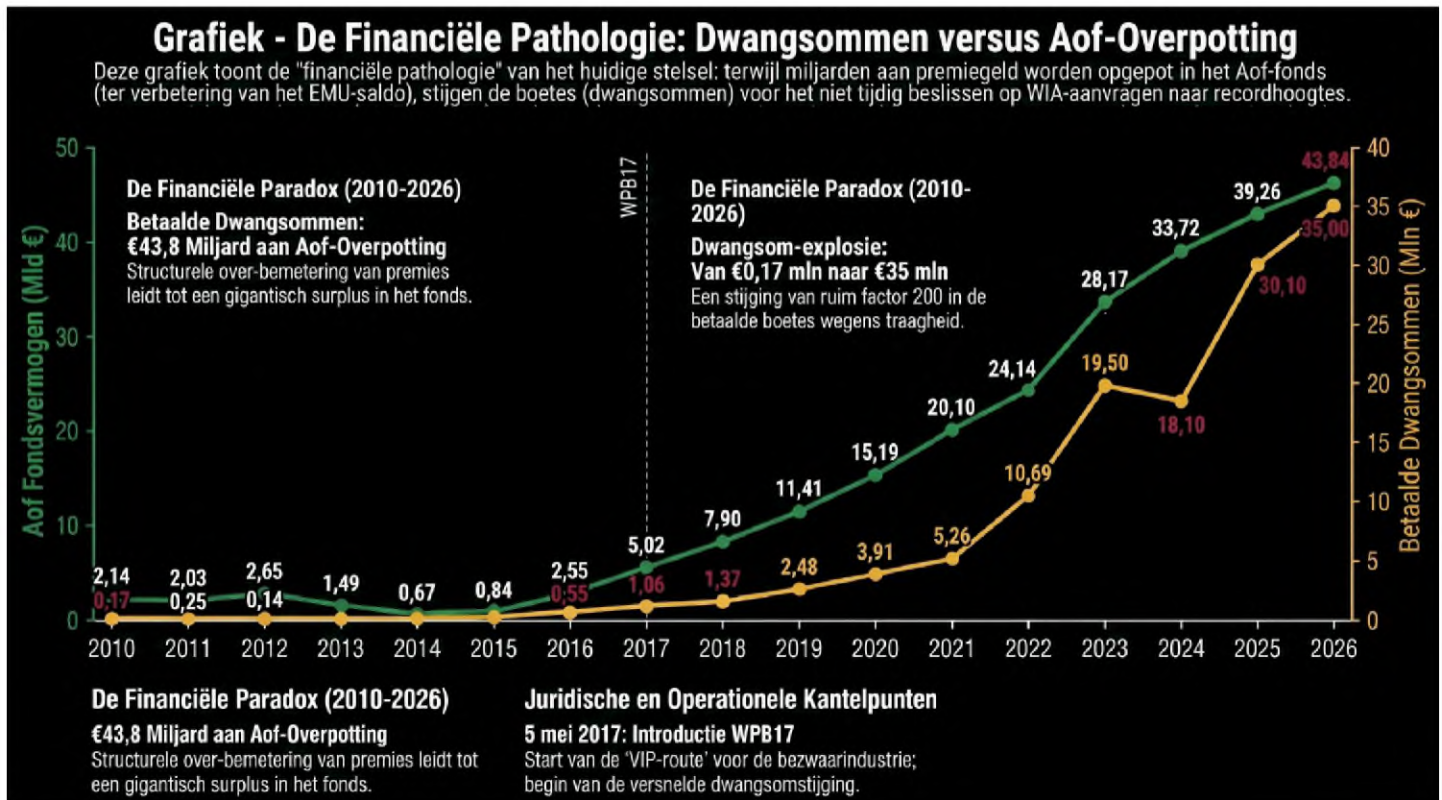
In 2024 betaalde het UWV € 18,10 miljoen aan betaalde dwangsommen op 13.099 dossiers. € 17,60 miljoen hiervan valt binnen de AO-uitkeringen. In 2025 bereikte dit systeem een absoluut dieptepunt: er werd een recordbedrag van € 30,10 miljoen op 19.725 dossiers (€ 29,20 AO) aan publiek geld overgemaakt als boete voor te laat beslissen. Het overgrote deel van deze miljoenen vloeit direct naar de commerciële ncnp-bureaus en professionele gemachtigden die deze administratieve gijzeling machinaal orkestreren, feitelijk op uitnodiging van het UWV zelf (WPB17). Het UWV koopt op deze manier de eigen falende termijnen af met premiegeld.

3. De Geëxplodeerde Uitvoeringskosten WIA (De Kosten van de Chaos)

De totale chaos aan de achterkant – waaronder de inhuur van peperdure externe juridische capaciteit om de door de Bezwaarindustrie opgeworpen papierberg te bestrijden en gigantische hersteloperaties uit te voeren – leidt tot een onhoudbare kostenexplosie in de bedrijfsvoering van het UWV. De reguliere uitvoeringskosten voor de WIA bedroegen in 2010 nog € 252 miljoen. In het startjaar van de VIP-route (2017) was dit opgelopen naar € 371 miljoen. In 2024 explodeerden de werkelijke kosten van deze chaos echter naar een onthutsende € 974 miljoen. Hoewel in de structurele begroting voor 2026 dit bedrag nu op € 464 miljoen staat, weerspiegelt dit nog steeds een gigantische, structurele stijging ten opzichte van de periode vóór 2017. Dit is geld betaald door de belastingbetaler, louter om een dysfunctioneel,

gejuridificeerd schaduwleger in de lucht te houden, in plaats van extra medische specialisten naar de spreekkamer te brengen.

Het is ronduit stuitend dat u, als volksvertegenwoordigers, wordt voorgehouden dat het vangnet voor zwaar zieke burgers ontmanteld moet worden om het stelsel "betaalbaar" te houden, terwijl datzelfde stelsel jaarlijks tientallen miljoenen aan dwangsommen en proceskosten uitkeert aan de commerciële Bezwaarindustrie én tegelijkertijd weigert de € 43,8 miljard aan opgepotte reserves vrij te maken. Dit is geen overmacht; dit is de boekhoudkundige definitie van een opzettelijk institutioneel faillissement.

De Legalisering van wetteloosheid

De "maatregelen" die op het moment zijn ingezet of worden overwogen zijn hardvochtig, verre van zinvol en raken niet aan de kern van de problematiek. Met toestemming mag het UWV wetten en regels negeren of veranderen zodat hun fouten en tekortkomingen een legale status krijgen en de kwetsbare burger alleen maar verder buitenspel zetten. Zij tonen de capitulatie van een van binnenuit uitgehold en gesloopt systeem terwijl iedereen doet alsof het allemaal een natuurramp is; de niet te vermijden krachten van buitenaf. Maar het UWV negeert al vele jaren op eigen initiatief wetten en regels, creëren daarmee hun eigen chaos. En de oplossing? Als 'oplossing' MAG het UWV wetten en regels negeren of aanpassen. Dat is toch de wereld op z'n kop? De Top van het UWV weet prima dat het WPB17 de Parasiet vrije toegang heeft verleend tot het systeem en vrij heeft laten bewegen, gevoed met miljoenen van de belastingcenten van de burger. Zij weten heel goed dat er geen sprake is van een onverwachte natuurramp. De Parasiet kon groeien en eiste meer miljoenen en meer personeel om hem te blijven voeden. De "maatregelen" dienen slechts als symptoombestrijding bij de afwezigheid van een deskundig gestelde Diagnose. Een pleister op je knie bij ernstige benauwdheid. Een paracetamolletje bij een psychose. Het is dweilen met de kraan open... een enorme farce voor het volk.

Met schaamte en grote ergernis heb ik overigens de Technische Briefing van het UWV-bestuur over "Bloemetjes, zonneschijn en helderblauwe wateren" aan de commissie van de Eerste Kamer gevolgd. De term 'Menselijke Maat' kwam talloze keren voorbij terwijl dit in 2010 ook al in de verbeterplannen zat. De wens en plannen om van Uitkeringsorgaan naar Dienstverleningsorganisatie te willen gaan is nu al de grootste hilarische grap van het jaar 2026. (Er worden wellicht wel diensten verleend, maar niet aan de zieke burger in elk geval.) Kamerleden toonden duidelijk moedeloosheid en ontevredenheid, namen geen genoegen met wat hen werd voorgehouden. De sfeer in de zaal paste geenszins bij de betogen over prachtige plannen en hoopvolle tijden. Ik kon het niet anders beoordelen als een misplaatste schijnvertoning.

Vanaf het operationele kantelpunt op 5 mei 2017 (de invoering van het Werkproces Bezwaar) is de menselijke schade door deze capaciteitsroof wiskundig te traceren. De zorgvuldig ontwikkelde 5.1.2.e v6.0 – berekend op basis van UWV's eigen gerealiseerde productienormen – toont een onomkeerbare, macabere escalatie. Eind 2025 bereikte de curve (cumulatief vanaf 2017) het catastrofale aantal van 126.109 slachtoffers (Groep 2 - AVG schandaal). Om de mechanismen van dit schandaal inzichtelijk te maken, valt deze massale ravage uiteen in vier specifieke categorieën, elk met een eigen juridisch en moreel schadeprofiel:

Groep 1: De Gedupeerden (De Verdrongen Voor kant)

Dit betreft de zwijgende, onzichtbare, reguliere massa op de primaire wachtlijsten. Cumulatief vanaf 2017 is deze Groep 181.250 burgers groot. Zij wachten maanden tot (in de meest schrijnende gevallen) bijna 2 jaar op een essentiële medische (her)beoordeling of een eerste WIA-claim. Zij zien voorlopig geen arts, simpelweg omdat de schaarse medische capaciteit is weggeroofd en met voorrang wordt ingezet om de stroom bezwaarschriften van commerciële partijen aan de 'achterkant' af te handelen. Ondertussen rijzen de voorschotten ook de pan uit.

Hier toont mijn casus het bewijs dat de VIP-route van de BI in elk geval in november 2024 nog volop in de algoritmen gebakken zat. In navolging van een bezwaar dat **NIET MEDISCH** was, **geen procesbelang** had, **geen geldige machtiging** van de werkgever had, **geen medische machtiging** van de werkgever had (SZ140-formulier), **geen toestemming van mij** had voor medische gegevens (terwijl in de inventarislijst een niet bestaand document "toestemming medische gegevens" staat vermeld), **geen doelbinding** had voor medische gegevens en een **frauduleuze kostenclaim** bevatte, **werd ik binnen 2,5 maand al herbeoordeeld**. Het contrast met de Gedupeerden van groep 1 kan niet duidelijker bewezen worden. Dit is de VIP-ExpressLane van het WPB17 voor de bezwaarindustrie. Ik heb geen signalen opgemerkt dat dit algoritme inmiddels aangepast zou zijn.

Groep 2: De Slachtoffers (Het Totaalvolume en het AVG-Schandaal)

Dit is de curve zélf (de 126.109 slachtoffers ultimo 2025). Het betreft hier iedere kwetsbare burger die de UWV-bezwaarmachine in wordt getrokken door een voormalig werkgever of diens professionele gemachtigde. Via de door het UWV gecreëerde 'Algoritmische Bypass' (de VIP-route) worden uiterst intieme, medische en psychiatrische rapportages van deze burgers volautomatisch en ongecontroleerd doorgesluist naar private derden. Dit vormt een jarenlange, stelselmatige schending van Artikel 9 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).

Groep 3: De Gegijzelden (De Black Hole)

Dit is de zwaarst getroffen, ritueel geslachte subset binnen Groep 2. Dit zijn de zieke burgers die daadwerkelijk fysiek, mentaal en financieel door een uitermate slopende herbeoordelingsprocedure of rechtszaak worden gesleurd. Hun bestaanszekerheid en gezondheid worden ingezet als wisselgeld en chantagemiddel, uitsluitend om de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas (Wvk) van de voormalig werkgever te verlagen en proceskosten te genereren. Niet zelden worden de gegijzelden alleen maar zieker en/of ontwikkelen nieuwe klachten als depressie, angst, trauma. Dit ondervind ik zelf in catastrofale mate aan den lijve. Momenteel wordt ik beoordeeld op hartkrampen en Diabetes. Continue, langdurige stress, druk en strijd heeft ernstige gevolgen voor het algehele psychosomatische welbevinden. Verstoringen in hersenen en zenuwstelsel (Cortisol, Adrenaline, Nervus Vagus) veroorzaken ontregelingen in allerlei lichaamsprocessen. Dit leidt tot allerlei geestelijke en lichamelijke klachten.

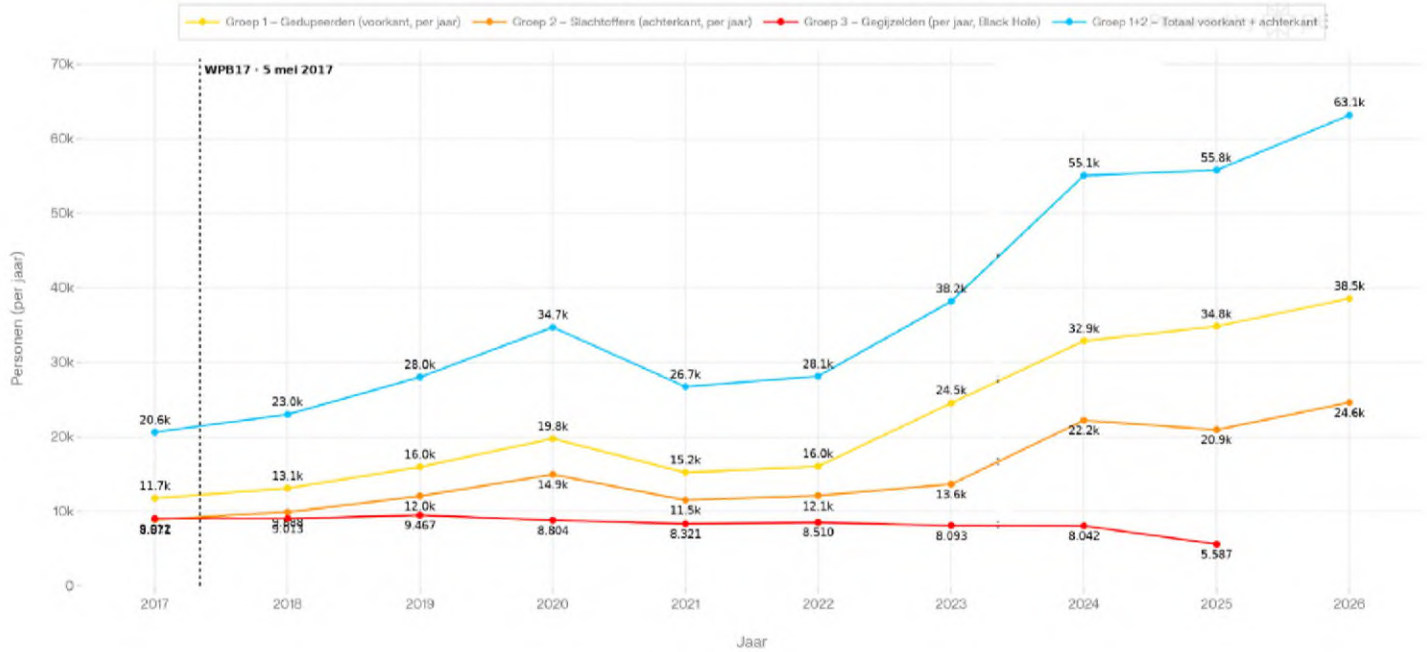
Groep 4: De Slaven (De Werkvloer als Onwetend Menselijk Schild)

Het is van cruciaal belang te benadrukken dat de bijna 20.000 medewerkers van het UWV géén daders zijn in dit schandaal, maar slachtoffers van hun eigen Raad van Bestuur. Zij vormen de vierde dimensie van deze vernietiging: De Slaven van het systeem. De schaarse verzekeringsartsen (slechts 594 netto FTE in 2025), de medewerkers van SMZ en het inmiddels tot 4.800 FTE geëxplodeerde schaduwleger van Bezwaar & Beroep (waarvan 3791 FTE Flex/ingehuurd) functioneren als majorettes in een blinde machine. Johannah Hirscher was precies verantwoordelijk voor B&B en SMZ. Zij ontvangen vanuit het IT-systeem een geautomatiseerde taak en voeren deze plichtsgetrouw uit, onwetend dat zij door hun eigen directie worden ingezet als een gratis medisch adviesbureau voor een parasitair commercieel verdienmodel. Om deze papieren oorlog te overleven, werd de medische staf in 2025 gedwongen te opereren op een onmenselijk 'Afrappel-Quotiënt' van liefst 281,6 dossiers per FTE. Dit komt neer op een moordende overdrive van 148,2% ten opzichte van de maximaal veilige medische norm (waarvoor ik gemiddeld 190 aanhoud). De werkvloer ervaart hierdoor massale moral injury (morele verwonding) en burn-outs, en fungeert de facto als het menselijk schild voor wanhopige en

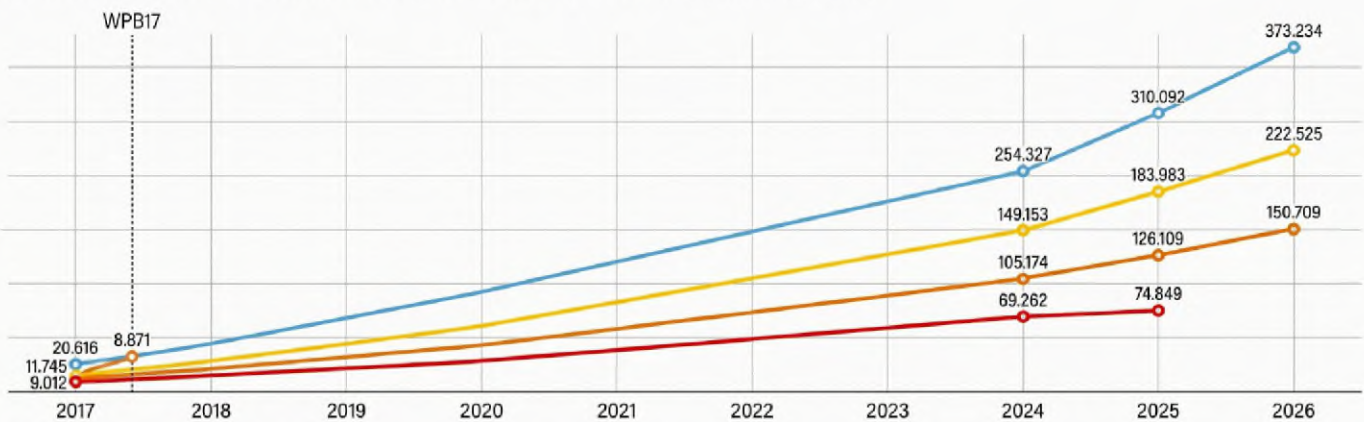
verdrongen burgers, terwijl het UWV-bestuur zich verschuilt achter haar eigen algoritmes. Het is bekend dat er onvoldoende veilige en open werksfeer is waarbij men zich veilig genoeg voelt om te praten over de dingen die medewerkers (moreel) moeilijk vinden.

3 Categorieën Slachtoffers - WIA Bezwaarindustrie (2017-2026)

Bron: WMD26 | Groep 1 Wachtenden · Groep 2 Slachtoffers · Groep 3 Gegijzelden

3 Categorieën Slachtoffers - Cumulatief (2017-2026)

Context: Forensische Analyse 'Bezwaarindustrie' (WPB17) & Escalatie

Deze infographic toont de explosieve, cumulatieve groei van gedupeerden door de 'Bezwaarindustrie' bij het UWV sinds 5 mei 2017 (WPB17), het geheime werkproces dat commerciële bureaus een VIP-route bood door medische capaciteit te verleggen.

Groep 1: De Gedupeerden (Voorkant)

De onzichtbare massa op de primaire wachtlijsten die maanden tot jaren wachten op een medische beoordeling omdat de artsencapaciteit is gekaapt door de bezwaarindustrie.

Groep 2: De Slachtoffers (AVG-schandaal)

Kwetsbare burgers wiens medische en psychologische dossiers via de VIP-route routinematig en onrechtmatig zijn gedeeld met commerciële bureaus zonder dat er getoetst is op procesbelang.

Groep 3: De Gegijzelden (Black Hole)

De zwaarst getroffen subset die daadwerkelijk fysiek en psychisch door een illegitieme herbeoordelingsprocedure wordt gesleurd, louter ter financiële winst van de ex-werkgever.

Macro Totaal (Groep 1+2)

De gecombineerde impact van verdrongen medische zorg aan de voorkant en het grootschalige privacyschandaal aan de achterkant.

HOOFDSTUK 7: DE KWALITEITSIMPLOSIË EN HET AFRAFFEL-QUOTIËNT (AQ)

Zoals in het voorgaande hoofdstuk uiteengezet, vormen de eigen medewerkers van het UWV (Groep 4: De Slaven) het menselijk schild in deze systeemcrisis. Zij zijn geen daders, maar worden door hun eigen Raad van Bestuur fysiek en psychisch uitgeperst om de juridische oorlogsmachine van de Bezwaarindustrie draaiende te houden. Om de onmenselijke druk op deze groep én de resulterende, peperdure stroom aan UWV-fouten te kwantificeren, introduceer ik het wiskundige Afrffel-Quotiënt (AQ).

De Wiskunde van het Falen

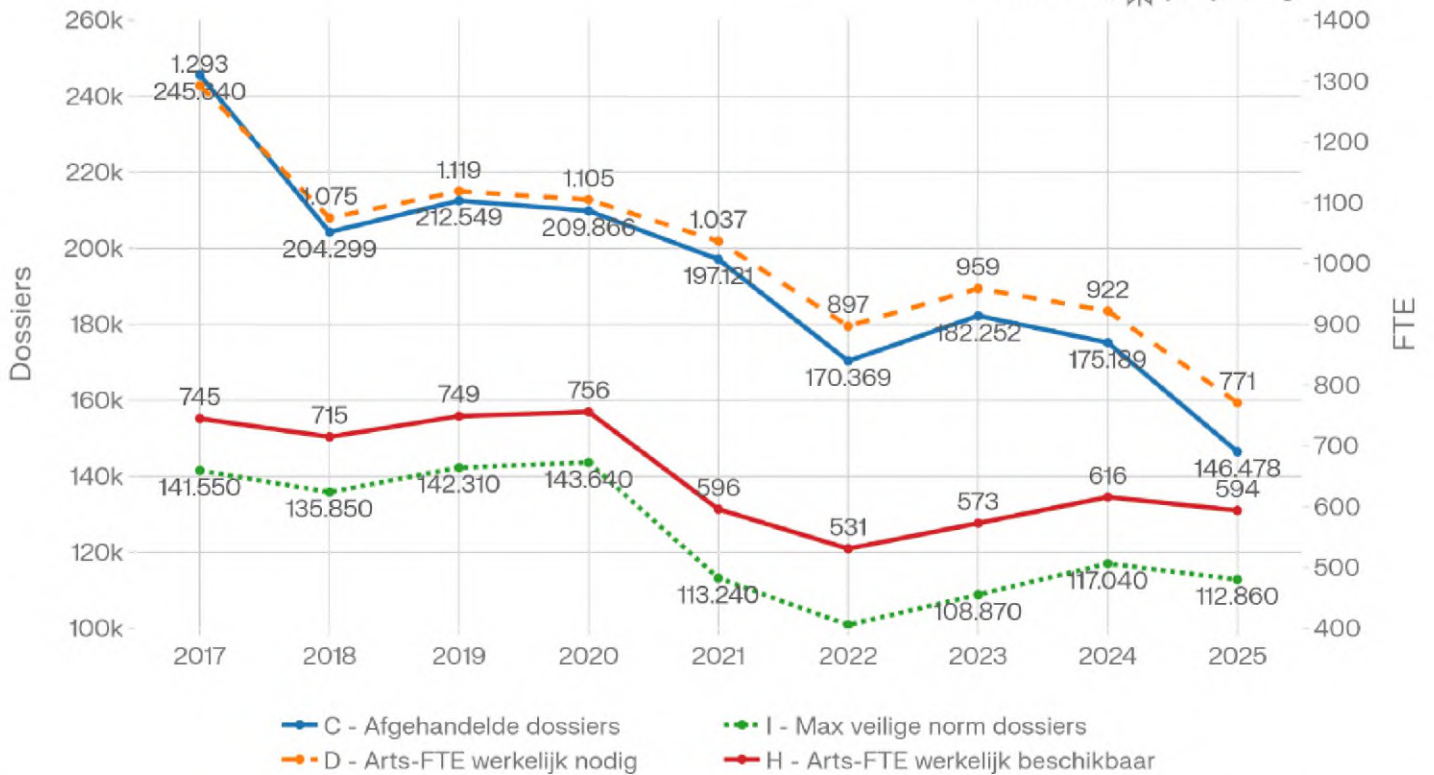
Een zorgvuldige, medisch verantwoorde (her)beoordeling vereist tijd. De veilige, gewogen productienorm (op basis van de geïndiceerde gewichten van 225, 170 en 150) voor een UWV-arts ligt op maximaal 190 dossiers per FTE per jaar. Zonder deze weging zouden er te grote of te kleine uitkomsten ontstaan die geen recht doen aan de context.

De werkelijkheid op de UWV-werkvloer is echter een lugubere stempelfabriek. Door de aanhoudende VIP-route voor commerciële bureaus werd het artsencorps verplicht om de totale medische productie met een structureel gekrompen capaciteit af te handelen. Kijken we naar het meest recente crisisjaar 2025, dan zien we een totale medische last van 146.478 dossiers. Wanneer we dit afzetten tegen de beschikbare capaciteit, resulteert dit voor 2025 in een Afrffel-Quotiënt van maar liefst 246,6 dossiers per arts. Dit betekent dat het medisch personeel structureel werd gedwongen om te opereren op een onmogelijke 'overdrive' van 130% ten opzichte van hun veilige, medische maximumcapaciteit. In eerdere jaren, zoals 2021, lag dit percentage met maar liefst 174% gevaarlijk ver boven elke verantwoorde limiet.

Productie, norm en capaciteit (2017-2025)

Bron: WMD26 CSV 9 juni 2026 | dossiers links, FTE rechts

Powered by perplexity

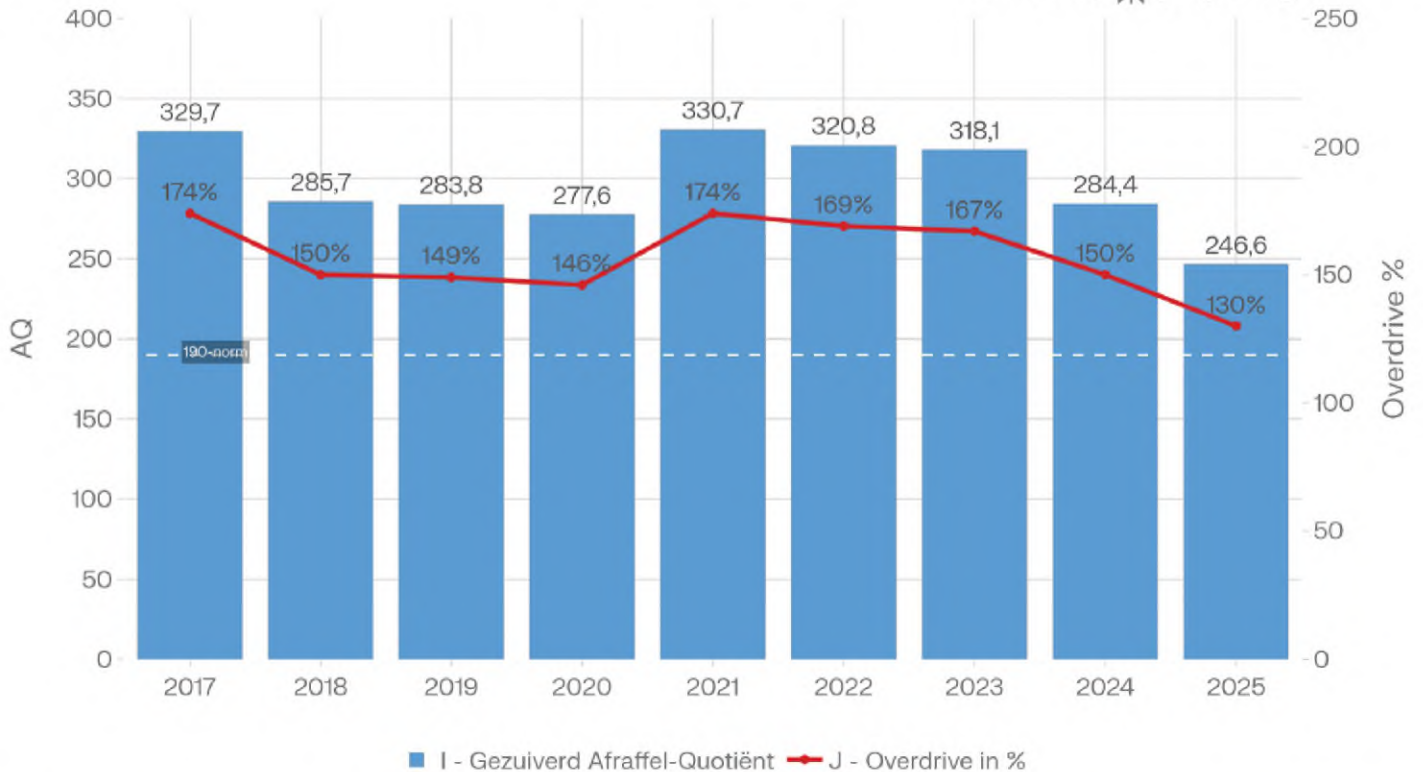
Zet u schrap voor de schokkende en ontluisterende realiteit van hoe hard en snel er is gewerkt door de Artsen die er beschikbaar waren. Kwaliteitscontrole is er al jaren niet meer. En zoals u kunt zien geeft de AQ-grafiek hieronder precies het antwoord op de vraag hoe het zo "onopgemerkt" mis kon gaan tussen 2020 en 2024 en er nu een geld- en capaciteitsverslindende hersteloperatie nodig is. Maar ook toont het aan hoe oneerlijk het is om vooral maatregelen in te zetten die de zieke burger voornamelijk raken en UWV's tekortkomingen gelegaliseerd worden in afwijking van wettelijke

bepalingen. Hier wordt ik, als "Gegijzeld", oprecht zeer verdrietig van omdat ik weet dat het allemaal causaal te herleiden is naar "Werkproces Bezwaar 2017" waarmee de poort wagenwijd werd opengezet voor de commerciële Bezwaarindustrie door alle cruciale vereisten en toetsingen simpelweg eruit te slopen en toe te zeggen dat de stukken ALTIJD toegezonden worden met als gevolg dat de artsencapaciteit meer en meer bij de voorkant weggekaapt wordt om de bezwaarindustrie te kunnen bijbenen.

Afrael-Quotiënt en Overdrive (2017-2025)

Bron: WMD26 CSV 9 juni 2026 | AQ als staaf, Overdrive % als lijn

Powered by perplexity

De eerste grafiek toont de fysieke spagaat: De veilige norm aan benodigde FTE t.o.v. het aantal afgehandelde dossiers wordt afgezet tegen de werkelijk beschikbare FTE t.o.v. de veilige norm van te behandelen dossiers. De tweede grafiek toont de realiteit van de dossier-afhandeling per FTE, en het meedogenloze percentage van de 'Overdrive'.

De Foutenfabriek en de Herstelhel

Dit wiskundige Afrael-Quotiënt levert het directe motief en de causale verklaring voor de implosie van de beoordelingskwaliteit. Artsen die tot op 174% van hun menselijke kunnen moeten functioneren, worden door het systeem gedwongen om dossiers ongezien af te stempelen, medische bewijsstukken niet op te vragen en complexe berekeningen blind over te nemen. Bovendien leidt deze druk tot afname van werkvreugde en motivatie, spanningen op de werkvloer, onverschilligheid in prestatie en kwaliteit, ziekteverzuim en burn-out.

Het is dan ook geen toeval dat de Algemene Rekenkamer recentelijk tienduizenden fouten in de WIA-dagloonberekeningen blootlegde, en dat het UWV momenteel verdrinkt in hersteloperaties rondom WW- en faillissementsuitkeringen. Deze peperdure hersteloperaties zijn het directe, ingecalculerde gevolg van dit moedwillige afrael-beleid. Erger nog: doordat het UWV aan de voorkant wilens en wetens ondeugdelijke, wankele besluiten uitspuwt, creëert zij zelf de zuurstof en de munitie voor de commerciële Bezwaarindustrie aan de achterkant. De foutenfabriek is hiermee een zichzelf in stand houdend, parasitair verdienmodel geworden, betaald met publiek geld en de gezondheid van de eigen werknemers.

De Methodologische Verantwoording: De Wiskunde van de 190-Norm

Om de ernst van het berekende Afrffel-Quotiënt (AQ) te doorgronden, is het cruciaal om de veilige, medisch verantwoorde productienormen van het UWV te deconstrueren. De werklast van een UWV-arts is geen abstractie, maar varieert wiskundig afhankelijk van de complexiteit van de procedure:

De 225-Norm (De Voorkant):

Voor reguliere, primaire WIA-claimbeoordelingen hanteert het UWV intern een planningsnorm van 225 dossiers per FTE per jaar. Dit is de maximale efficiëntie voor een arts die zich zuiver op de medische realiteit van de zieke burger kan richten, zonder excessieve juridische ruis.

De 170-Norm (De Reguliere Achterkant):

Voor een gemiddelde bezwaarzaak, waarbij eerdere beslissingen heroverwogen moeten worden, extra dossierstudie vereist is en juridische brieven gelezen moeten worden, ligt de norm aanzienlijk lager: 170 dossiers per FTE per jaar.

De 150-Norm (De VIP-Route van de Bezwaarindustrie):

Wanneer commerciële no-cure-no-pay bureaus namens niet-ERD ex-werkgevers massaal (pro-forma) bezwaren indienen met als uitsluitend doel het drukken van de Whk-premie, escaleert de procedurele complexiteit. Deze agressieve dossiers vereisen een bewezen medisch-juridische intensiteitsfactor van 1,5 ten opzichte van de voorkant ($225 / 1,5 = 150$). Dit is de absolute bodemcapaciteit waarbij zorgvuldig onderzoek nog fysiek mogelijk is.

De Gewogen Mix-Norm (190)

Omdat de divisie Sociaal Medische Zaken (SMZ) in de praktijk één grote poel vormt die een mix van deze lichte (voorkant) en uiterst zware (achterkant) dossiers moet verwerken, ligt het medisch verantwoorde zwaartepunt wiskundig op 190 dossiers per FTE per jaar. Dit is de absolute rode lijn. Zodra een arts door het UWV-bestuur wordt gedwongen structureel meer dan 190 complexe besluiten te nemen, is medische zorgvuldigheid fysiek onmogelijk. De arts is dan niet langer een diagnosticus, maar een afwerkmaschine. Dit is een uiterst riskante situatie voor de gezondheid en de bestaanszekerheid van kwetsbare mensenlevens.

WIA-fouten 2020-2024 niet verwonderlijk

Wanneer we de AQ/overdrive grafiek zien is het ineens niet verwonderlijk meer hoe er "onopgemerkt" tussen '20 en '24 zoveel fouten gemaakt konden worden. We weten dat, naast deze overdrive, de kwaliteitscontrole ook tot het vriespunt was gedaald. Kijken we naar de actuele crisis, dan overschrijdt het UWV deze rode lijn moedwillig en stelselmatig. In 2022 werd elke inzetbare arts gedwongen om maar liefst 320,8 medische dossiers af te handelen. Dit vertaalt zich in een illegitieme en medisch onverantwoorde 'overdrive' van 169% ten opzichte van de veilige 190-norm. Geen mens, en zeker geen arts, kan op 169% van zijn prestatievermogen functioneren zonder fatale fouten te maken. Het UWV creëert hiermee zélf de brandstof (ondeugdelijke medische rapportages) waarop de commerciële Bezwaarindustrie floreert.

HOOFDSTUK 8: INSTITUTIONELE GASLIGHTING EN DATAMANIPULATIE

Wanneer u door de Raad van Bestuur van het UWV wordt geïnformeerd over de staat van de WIA-uitvoering, wordt u geconfronteerd met zorgvuldig gemasseerde dashboard-cijfers. Het UWV hanteert structureel een methodiek van statistische manipulatie om de werkelijke omvang van haar eigen beleidsfalen te maskeren en de crisissituatie af te wentelen op externe factoren. Drie fundamentele datamanipulaties illustreren dit bedrog.

1. De Leugen van de Bezwaarintensiteit (De 3%-Mythe)

Jarenlang rapporteerde het UWV een geruststellende, stabiele 'bezwaarintensiteit' van circa 3%. Dit percentage wekte bij het ministerie van SZW ten onrechte de indruk dat er nauwelijks onvrede of juridische druk was. Dit cijfer is echter een bestuurlijke luchtspiegeling. Om dit percentage kunstmatig laag te houden, plaatst het UWV een volstrekt irrelevante groep beslissingen in de noemer van de breuk: de miljoenen continueringsbeslissingen. Dit zijn louter geautomatiseerde, maandelijkse administratieve betaallunten van lopende uitkeringen waartegen nóóit bezwaar wordt ingediend. Door de feitelijke medische bezwaren te verdunnen met tientallen miljoenen automatische computertikkies, creëert het UWV een valse voorstelling van zaken ter maskering van een ramp. Haalt men deze administratieve ruis uit de berekening, dan blijkt de Werkelijke Medische Bezwaarintensiteit structureel en exorbitant veel hoger te liggen, wat direct de enorme druk van de Bezwaarindustrie op de spreekkamers verklaart.

2. De Illusie van de WIA-Instroom (De Voorschotten-Truc)

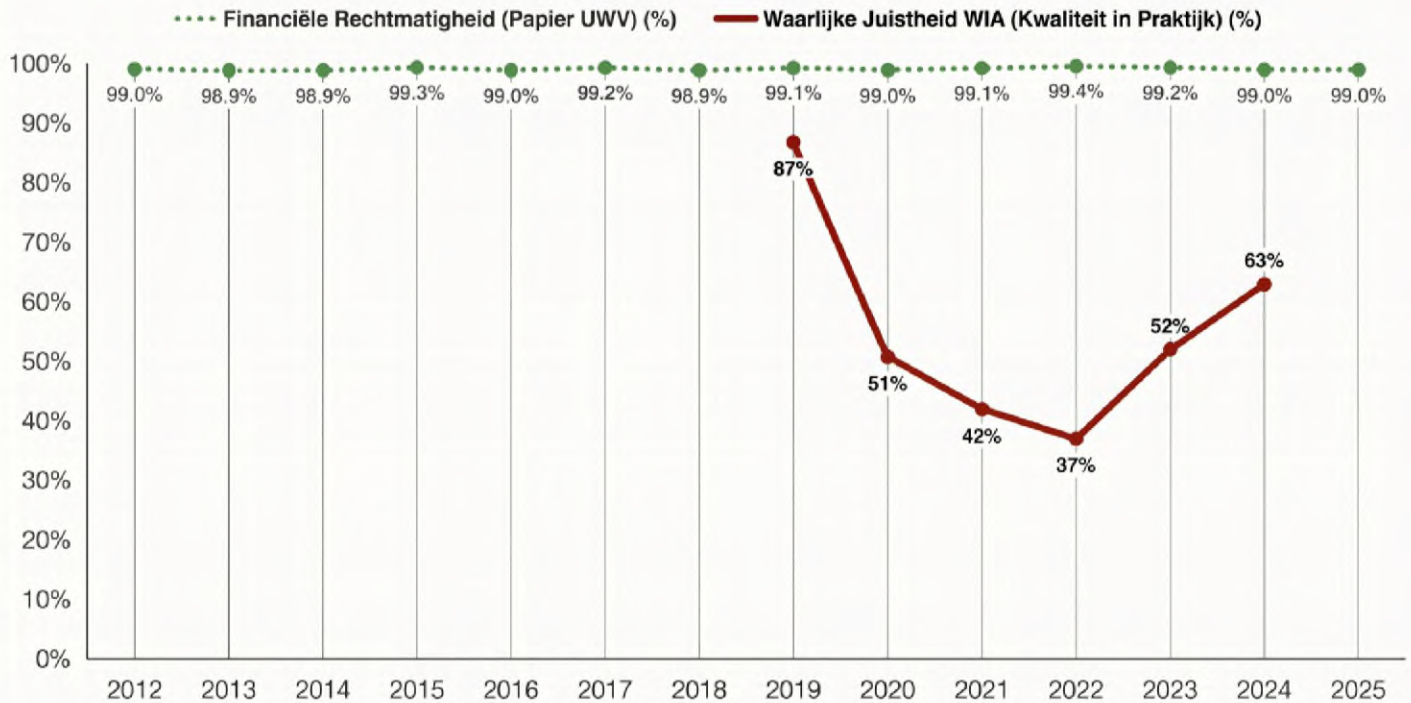
Het UWV legitimeert haar wachttijden steevast met het argument dat Nederland zeker wordt en de "instroom van nieuwe WIA-aanvragen" onvoorziën explodeert. De eigen data ontmaskert echter dat deze "stijgende instroom" voor een substantieel deel een administratieve illusie is, gecreëerd door het UWV zélf. Omdat het UWV stelselmatig te laat is met keuren, worden er massaal voorschotten verstrekt. Alleen al in 2025 zag het UWV zich gedwongen om liefst 36.903 voorschotten uit te delen. Het UWV telt deze ongekeurde voorschotten in haar hoofdstatistieken simpelweg mee als gerealiseerde "Nieuwe WIA-uitkering (WGA 80-100)". Uit onderzoek (zoals het IBO-rapport "Werk aan de WIA") blijkt echter dat circa 25% tot 27% van deze verstrekte voorschotten onterecht is en bij de uiteindelijke keuring leidt tot een afwijzing. Het UWV pompt hiermee haar eigen instroomcijfers kunstmatig op. De 'groeïende ziektelast' is de facto de kwantificatie van bestuurlijke vertraging.

3. De Verborgene Wachlijsten (Het Pauzeknop-Bedrog)

Zelfs de gerapporteerde, torenhoge achterstanden aan de voordeur (de werkvoorraad) vormen slechts het topje van de ijsberg. Eind 2025 rapporteerde het UWV een achterstand in WIA-claimbeoordelingen (buiten de wettelijke 8-wekentermijn) van 26.685 dossiers. Wat het UWV echter structureel verzwijgt, is dat zij dossiers waarbij de beslistermijn onder druk komt te staan, veelvuldig 'opschort'. Zodra het UWV eenzijdig op deze pauzeknop drukt, stopt de formele klok. Deze opgeschorte dossiers verdwijnen volautomatisch uit de statistiek van de categorie "werkvoorraad niet tijdig ultimo" maar worden ook niet elders gekwantificeerd. De zieke burger wacht in de realiteit intussen onverminderd voort, maar is voor de rapportages van de Tweede Kamer en het ministerie van SZW feitelijk in een onmeetbaar, onzichtbaar zwart gat (een bestuurlijke Black Box) verdwenen, aangezien deze opgeschorte bestanden in geen enkele UWV-tabel separaat worden gekwantificeerd. Derhalve dienen opgeschorte dossiers ook gekwantificeerd te worden.

HOOFDSTUK 9: FORENSISCHE ANALYSE: DE RECHTMATIGHEIDS-ILLUSIE

De Rechtmatigheids-Illusie (2012-2025)

Wanneer het UWV-bestuur zich verantwoordt over de kwaliteit van haar dienstverlening, hanteert zij een bestuurlijk rookgordijn. Bovenstaande grafiek legt deze institutionele misleiding genadeloos bloot door de papieren financiële rechtmatigheid van het UWV af te zetten tegen de daadwerkelijke, medische kwaliteit in de spreekkamer.

De Bestuurlijke Illusie (De Groene Lijn)

In opeenvolgende jaarverslagen pronkt het UWV stevast met een nagenoeg perfecte 'Financiële Rechtmatigheid'. Zelfs op het hoogtepunt van de crisis, in 2022, rapporteerde het UWV een rechtmatigheid van maar liefst 99,4%. Voor de Tweede Kamer en de minister leek er op die manier kwantitatief niets aan de hand. Dit percentage is echter een statistische façade: het meet slechts of een vinkje op de juiste plek is gezet, niet of de medische onderbouwing van het besluit deugt.

De Kille Kwaliteitsimplosie (De Rode Lijn)

Zodra we, in navolging van de Algemene Rekenkamer, kijken naar de échte kwaliteitscontroles van de divisie Sociaal Medische Zaken (SMZ), stort het kaartenhuis in elkaar. De 'Waarlijke Juistheid' (het percentage WIA-besluiten dat daadwerkelijk medisch en juridisch controleerbaar én correct was) bevond zich op een ontluisterend dieptepunt. Terwijl het UWV de politiek in 2022 suste met een **financiële** 99,4%-score, lag de werkelijke juistheid van de **beoordelingen** in de spreekkamer in datzelfde jaar op een rampzalige 37%. Dat betekent dat bijna twee derde van alle afgeraffelde besluiten onjuist of oncontroleerbaar was. Niet verwonderlijk, met een prestatiedruk (overdrive) van 169%. In 2024 herstelde deze werkelijke kwaliteit naar 63%, terwijl het UWV op papier onverstoort 99,0% bleef rapporteren ondanks dat er enorm veel financiële fouten blijken te zijn gemaakt.

De Causale Conclusie:

Deze grafiek vormt het ultieme bewijs van bewuste gaslighting richting het ministerie van SZW. Het toont exact aan waarom hersteloperaties (zoals bij de daglonen en WW) onvermijdelijk waren. Het UWV offerde in de crisisjaren de kwaliteit rücksichtslos op voor stempelsnelheid om de VIP-route van de Bezwaarindustrie open te kunnen houden, en dekte dit af met een irrelevant financieel rechtmatigheidscijfer.

HOOFDSTUK 10: FORENSISCHE ANALYSE - DE LEUGEN VAN DE BEZWAARINTENSITEIT

De Bestuurlijke Leugen: Bezwaarintensiteit (2011-2025)

Wanneer het ministerie van SZW toezicht houdt op de uitvoeringsorganisatie, leunt zij vanzelfsprekend zwaar op de KPI 'Bezwaarintensiteit'. Bovenstaande grafiek toont wiskundig aan hoe het UWV-bestuur deze graadmeter decennialang heeft gemanipuleerd om de ontwrichtende impact van de Bezwaarindustrie (BI) onzichtbaar te maken voor politiek Den Haag.

De Administratieve Illusie (De Groene Stippellijn)

Jarenlang rapporteerde het UWV een volstrekt stabiele, ongevaarlijke bezwaarintensiteit. In 2014 lag deze formeel op 3,0% en in het diepste crisisjaar 2024 noteerde het UWV nog altijd geruststellend 2,7%. Ook voor 2025 blijft dit percentage hangen op een fictieve 2,7%. Deze lijn kon zo laag blijven omdat het UWV miljoenen maandelijks geautomatiseerde, administratieve continueringsbesluiten (waartegen nooit bezwaar wordt gemaakt) in de noemer van de breuk stopte. Zij verdunden een medische crisis kunstmatig met computertikkies.

De Kille Medische Realiteit (De Rode Lijn)

Zodra deze administratieve ruis forensisch wordt weggefilterd en we uitsluitend de daadwerkelijk medische besluiten (claimbeoordelingen, eerstejaars ziekwetbeoordelingen en herbeoordelingen) afzetten tegen de ontvangen medische WIA/AG-bezwaren, ontstaat een totaal ander beeld.

De werkelijke druk op de medische spreekkamers (De Plausibele/Werkelijke Formule) onthult dat de bezwaarintensiteit op de werkvloer al in 2014 op een catastrofale 34,3% lag. Ondanks een tijdelijke, optische daling (veroorzaakt doordat het UWV na 2016 tienduizenden simpelere 'Ziekwet-beoordelingen' in de medische noemer begon te mengen), is de werkelijke medische bezwaardruk na 2023 volstrekt geëxplodeerd. In 2024 schoot de werkelijke bezwaarintensiteit omhoog naar 37,9%, om in 2025 te pieken op liefst 39,4%.

De Causale Conclusie: Terwijl de minister naar een dashboard met een groen vinkje van 2,7% keek, leidde in de fysieke spreekkamer bijna vier op de tien (39,4%) medische keuringen direct tot een bezwaarschrift, veelal aangejaagd door commerciële partijen uit de Bezwaarindustrie. Het in stand houden van deze verdunde definitie is geen slordigheid; het is bewuste, institutionele misleiding ('gaslighting') die de overname door de Bezwaarindustrie jarenlang onder de politieke radar heeft gehouden.

HOOFDSTUK 11: CASE-STUDY - DE CHRONOLOGIE VAN EEN INSTITUTIONELE SLOOPTOCHT

Geachte leden van de commissie, de voorgaande hoofdstukken kwantificeerden de abstracte, bestuurlijke en financiële schade van de WIA-crisis. De ware, ontluisterende werkelijkheid van deze institutionele ontsporing laat zich echter het best illustreren aan de hand van de anatomie van een concrete, gedocumenteerde casus. De casestudy geeft een inkijk in wat Groep 3: De Gegijzelden (5.587 in 2025) in meer of mindere mate moe(s)ten doorstaan. De gang van zaken in het hele proces is van zo'n belachelijk en complex kaliber dat ik me afvraag hoe het bij lotgenoten gaat.

De Nulmeting: Een Illusie van Rust (2021 – 2024)

Na een vijftien jaar durende, slopende strijd met Jeugdzorg — de hoofdoorzaak van een zware, complexe PTSS (c-PTSS), chronische depressie, intense uitputting en letterlijke levensmoeheid — bereikte ik begin 2021 de absolute, onvermijdelijke bodem van mijn belastbaarheid. Nadat Reïnteren geen succes opleverde kreeg ik een WGA 80-100 toegewezen per 3 januari 2023. In augustus 2024 kwam er eindelijk een officieel einde aan het Jeugdzorg-dossier. Er brak na 15 jaar van overleven een lang verlangd moment van rust aan. Drie maanden later werd deze rust door het UWV en de Bezwaarindustrie genadeloos aan flarden gescheurd.

De Onrechtmatige Aanval en Vinkjes-fraude (Oktober – November 2024)

Op 23 oktober 2024 nam het UWV een administratieve beslissing inzake de voortzetting van mijn WGA-uitkering (van LGU naar LAU). Deze beslissing zou ingaan op 3 januari 2025. Op 5 november 2024 diende een commercieel no-cure-no-pay bureau (de professionele gemachtigde) namens mijn voormalig werkgever (een publiek verzekerde n-ERD zorginstelling) een bezwaarschrift in tegen dit besluit. Dit bezwaar was ab initio op alle fronten onrechtmatig:

Geen toetsing op Procesbelang: Enkel de Whk-premie als doel is indirect, onzeker en afgeleid. Dit komt door de T-2 methode waardoor niets te kwantificeren is omdat er geen premiepercentage bekend is. Hier is Jurisprudentie over. Bovendien kan de werkgever aan het plafond raken waardoor er niets veranderd. 2 jaar geleden had ik ook een WGA 80-100. Toen heeft men geen bezwaar aangetekend. Terwijl ik "instroom" in de "pool" van ex-werknemers kan een ander persoon uitstromen waardoor er niets veranderd. Bij een grote werkgever kunnen er bijvoorbeeld wel 7 uit- en 4 instromen. Whk-premie behoort bij de Belastingdienst en bezwaren horen dan ook daar thuis. Ook hier is Jurisprudentie over.

Ongeldige Volmacht: De door het bureau overgelegde volmacht was materieel beperkt tot de "beheersing van premies en betalingsverplichtingen voor de premiejaren 2018 tot en met 2024". Aangezien het bestreden besluit inging op 3 januari 2025, wat leidt tot premiejaar 2027, handelde het bureau onbevoegd.

De Frauduleuze Kostenclaim: In het bezwaarschrift claimde het bureau direct proceskosten voor "de inschakeling van een deskundige die verslag heeft uitgebracht". Een aperte leugen; men had mijn medische dossier nog niet eens in bezit, en de voormalig werkgever gaf later schriftelijk toe dat er nimmer een deskundige was ingeschakeld. Vermoedelijk is dit een veel voorkomende corrupte claim omdat het UWV toch niet controleert.

De Vinkjes-fraude (Algoritmische Bypass): Om het systeem te bespelen, vinkte het bureau 'Nee' aan bij de vraag of het bezwaar medisch was. In de vrije tekstvelden eisten ze echter wél mijn complete medische dossier op. Het blinde UWV-algoritme accepteerde de leugen en activeerde volautomatisch de VIP-route voor de gemachtigde. Mijn volledige psychiatrische en medische dossier werd zonder de verplichte werkgevers-machtiging (het SZ-140 formulier) geëxporteerd. Ook ikzelf moet toestemming geven en de gelegenheid krijgen de betreffende gegevens eerst te zien. En dan moet UWV zelf ook nog "bijzondere toestemming" geven. Een flagrante, geïnstitutionaliseerde schending van art. 9 AVG. WPB17 voorziet in deze bypass door te stellen dat professioneel gemachtigden de stukken ALTIJD krijgen toegestuurd, strevend binnen 10 (werk)dagen. Het resultaat is een immens AVG-schandaal met 126.109 slachtoffers cumulatief (2017-2025).

De Medische Fuik (Januari 2025)

Terwijl de reguliere zieke burger (in uiterste gevallen) tot wel anderhalf á twee jaar op een (her)beoordeling wacht, kreeg dit onwettige bezwaar extreme voorrang. Binnen slechts tien weken werd ik de medische arena ingetrokken. Op 13 januari 2025 vond het medisch spreekuur plaats, en op 21 januari lag het (voor mij zeer schokkende) oordeel van de arbeidsdeskundige al klaar. De uitkomst was een schoolvoorbeeld van de gevolgen van de AQ (ofwel HAAST). De verzekeringsarts weigerde actuele medische informatie (van de voorgaande 1,5 jaar) op te vragen, negeerde hierdoor de actuele DSM-5 classificaties (chronische depressie, psychotrauma) en bagatelliseerde de GDBM-criteria (ernstige zelfverwaarlozing, sociaal isolement). Hoewel de oorspronkelijke verzekeringsarts schreef dat bij "een herbeoordeling nieuwe medische informatie opgevraagd moest worden", schreef deze verzekeringsarts dat ze dat niet had gedaan

omdat ze voldoende wist met de aanwezige stukken. Het hierop volgende oordeel was een kille, hardvochtige bijstelling naar een arbeidsongeschiktheid van 61,02% en een "restcapaciteit" van 20 uur per week (5x4 uur). Dan kon ik draadjes op een printplaatje solderen of dozen in elkaar vouwen of ik kon kantoren schoonmaken terwijl ik zelf vanuit de WMO huishoudelijke hulp ontvang. Al met al een uitermate incompetent uitkomst met een hardheid die onmiddellijk ernstige weerslag had op mijn reeds zeer kwetsbare toestand. Vóór 21 januari ervaarde ik mijn leven nog als draaglijk. Na dit gesprek werd mijn leven ondraaglijk.

Dossiermanipulatie en het Spookdocument (Voorjaar 2025)

Wanneer de burger besluit zichzelf te verdedigen, stuit deze op een muur van bestuurlijke misleiding. Om het illegale datalek van mijn medische gegevens te verdoezelen, pleegde het UWV actieve dossiermanipulatie. Binnen enkele maanden werden er drie fundamenteel tegenstrijdige inventarislijsten geproduceerd, waarbij cruciale bezwaardocumenten en medische periodes verdwenen en weer opdoken.

De ultieme 'smoking gun' is document nummer 19 op de lijst, getiteld: "Toestemming medische gegevens". Omdat ik deze toestemming nooit had verleend noch hier iets vanaf wist, vorderde ik dit document. Na zware sommaties leverde het UWV uiteindelijk een irrelevante, algemene kennisgevingsbrief aan waarop men simpelweg met een balpen het cijfer "19" had gekalkt, om zo het ontbreken van de wettelijke AVG-grondslag te maskeren. Dit is het administratief witwassen van een illegale handeling.

Drie verdagingen

De eerste verdaging (d.d. 1 april 2025) behoeft geen opgave van reden en kwam direct na de "Voorgenomen Beslissing" van 28 maart 2025. Toch werd geschreven dat zij niet op tijd (2 april) konden beslissen omdat zij nog moesten wachten op mijn reactie op de voorgenomen beslissing. Hiermee maskeerden zij hun eigen fout: De voorgenomen beslissing was te laat en had 2 weken reactietermijn. Van 28 maart t/m 2 april zijn 5 dagen waarmee zij per definitie zelf te laat waren.

De tweede verdaging was in overleg met de gemachtigde gedaan. De brief gaf geen enkele reden van noodzaak, wat verplicht is en wegens het feit dat de verdaging mij benadeelt, dienen zij dit ook met mij te bespreken. Maar ik werd erbuiten gehouden. Deze twee fouten maken de verdaging rechtens nietig. Daarom besloot ik het UWV gemotiveerd in gebreke te stellen, zonder resultaat. Dat leidde tot een beroepschrift wegens "te laat beslissen".

De derde verdaging kwam NADAT het UWV al een aantal dagen voorzien was van mijn beroepschrift, wat getuigt van een flagrante miskennis. Ook deze verdaging bevatte geen enkele motivatie van de noodzaak ervan en wederom werd ik compleet genegeerd in de communicatie hierover. Deze verdaging was eveneens wettelijk nietig.

Intimidatie en Ambtsaanmatiging (Juli 2025)

Toen het UWV de procedurele controle verloor en de wettelijke beslistermijnen stelselmatig en onrechtmatig verdaagde, escaleerde men naar pure intimidatie. Terwijl het beroepschrift bij de rechtbank lag, ontving ik op 9 juli 2025 een SMS met de mededeling dat er op 5 augustus een afspraak met de verzekeringsarts is ingepland. Hierop belde ik naar dat nummer voor opheldering. De dame zei dat er een nieuwe fysieke herbeoordeling moest plaatsvinden (wegens een werkgeversbezwaar), en loog daarbij herhaaldelijk dat deze afspraak "in opdracht van de rechter" was ingepland. Toen ik schriftelijk bewijs van deze rechterlijke opdracht eiste, viel het stil. Om deze onrechtmatige actie te maskeren, vervalste het UWV vervolgens handmatig het digitale contactjournaal door het telefoongesprek een dag later (10 juli), zonder verdere info, in te boeken als een 'uitgaand gesprek' terwijl ik belde en het dus voor hen een inkomend gesprek is. Dit kwalificeert als ambtsaanmatiging en valsheid in geschrifte. Toen ik de officiële brief ontving, belde ik nog eens naar het UWV. Deze dame sprak van een hoorzitting en kon niets vinden over een rechterlijke opdracht. Dat dit op 5 augustus was gepland bracht overigens met zich mee dat zij hun laatste verdagingstermijn zouden overschrijden.

De Capitulatie en het Valse Frame (Augustus 2025)

Onder aanhoudende, onophoudelijke juridische druk vanuit mijn kant, capituleerde het UWV uiteindelijk. De intimiderende afspraak werd geannuleerd. Op 13 augustus 2025 nam men, zonder alsnog de noodzakelijke, ontbrekende twee jaar aan medische informatie op te vragen, overhaast een beslissing: mij werd de IVA-uitkering toegekend. Bij de vorige herbeoordeling zou de verzekeringsarts mijn mate van arbeidsvermogen hebben overschat (5x4 uur per week). Maar deze verzekeringsarts besloot dat 10 uur per week wel mogelijk was. Dit was net genoeg om tot een IVA te komen. Ik kon het niet helpen dit als flauw en pesterig te ervaren. Het was hiermee nog steeds een overschatting. Men weigerde gewoon hardnekkig om toe te geven dat ik volledig duurzaam arbeidsongeschikt ben, temeer omdat ik gewoon voldeed aan de GDBM-criteria, wat niet werd erkend.

In plaats van ruitelijk het eigen falen te erkennen, pleegde het UWV nu nog voor een laatste maal administratief bedrog. De toekenning werd in de beschikking geframed als het resultaat van een "beslissing op bezwaar van de werkgever", terwijl de commerciële gemachtigde reeds maanden daarvoor (april) al akkoord was gegaan met de eerdere voorgenomen

beslissing (61% AO). De enige reden dat deze tweede herbeoordeling heeft plaatsgevonden was onder capitualtie van mijn eigen aanhoudende juridische druk. Dit was derhalve een bewuste, laffe vluchtroute van het UWV om een inhoudelijk oordeel van de bestuursrechter over het gebrek aan procesbelang, de ongeldige volmacht en het AVG-datalek te ontlopen.

Instelling tweede beroep

Na de IVA-beslissing was ik genoodzaakt om een tweede, nu inhoudelijk beroep te starten. Hoewel een IVA is wat bij mijn situatie past, kon ik er vanzelfsprekend niet mee akkoord gaan omdat het hele proces van het allereerste begin (5 november 2024) op meerdere gronden onrechtmatig was, maar ook de motivering bij deze beslissing uitermate vreemd en onprofessioneel was. Ik had overigens bij de bestuursrechter al aangegeven dat ik, gezien de eindeloze keten van opeenvolgende onregelmatigheden en continue ontbreken van behoorlijk bestuur en zorgplicht/bescherming van mij als klant van het UWV, van mening was dat ik het UWV niets meer verschuldigd was en niet meer zou meewerken in deze processen. Om die reden heb ik ook geen medewerking verleend aan de zogenaamde tweede herbeoordeling "op last van de rechter".

De Fysieke en Menselijke Tol: Een Systeem dat Doodt

Geachte commissie, deze reeds negentien maanden durende institutionele slooptocht eist een onmenselijke tol terwijl ik ook u nog tracht te waarschuwen. De constante staat van hypervigilantie, onzekerheid en juridische strijd heeft bij mij direct geresulteerd in de ontwikkeling van een derde c-PTSS. Erger nog, de extreme, onophoudelijke stress heeft mijn somatische gezondheid inmiddels fataal aangetast. In de afgelopen maanden heb ik tot viermaal toe zware hartkrampen (Angina Pectoris) doorgemaakt, resulterend in spoedverwijzingen naar de Hartkliniek.

Dit is de rauwe werkelijkheid van 'De Gegijzelden'. En u leest hier maar 1 casus. Het UWV reduceert ernstig zieke burgers tot juridische pionnen om commerciële bureaus te voeden en eigen falen af te dekken. Het UWV deinst hier niet voor terug. Als de overheid dit soort praktijken tolereert, is zij niet langer een hoeder van de rechtsstaat, maar een gevaar voor het leven van haar eigen, meest kwetsbare burgers.

HOOFDSTUK 12: HERSTELAANPAK EN SOMMATIE (HET PETITUM)

Geachte Commissie SZW, minister Vijlbrief, de voorgaande hoofdstukken bewijzen onomstotelijk dat de crisis bij het UWV geen capaciteitsprobleem is, maar een moedwillig in stand gehouden, algoritmisch aangedreven verdienmodel voor derden. De cijfers en grafieken liegen niet en tonen onomstotelijk de causaliteit tussen 2017 en de huidige onbedwingbare chaos. Zolang de achterdeur wijd openstaat, is elke investering en iedere "maatregel" aan de voorkant volstrekt zinloos.

Met aanvullende lapmiddelen, nieuwe pilots, een visitatie-groepje en nog meer uitvoeringsbudget zal dit systeem niet en nooit herstellen, maar nog verder verrotten. Ik sommeer u daarom om over te gaan tot de volgende zes onmiddellijke, draconische interventies:

1. De Algoritmische Noodstop (Sluiting van de VIP-route in 'Fleks')

Het UWV-bezwaarproces draait op het workflow-systeem 'Fleks'. Dit systeem functioneert via een illegale 'Algoritmische Bypass': het sluit bij het simpelweg aanvinken van 'niet medisch' door een gemachtigde, volautomatisch en zonder menselijke triage, intieme medische dossiers (Artikel 9 AVG) door naar commerciële burelen. Dit systeem opereert duidelijk zonder verplichte Data Protection Impact Assessment (DPIA) en staat zo goed als zeker niet geregistreerd in het Algoritmeregister. Deze automatische 10-dagen SLA (Service Level Agreement) voor commerciële partijen dient per direct gedeactiveerd te worden. Elke verstrekking vereist voortaan actuele, specifieke en geïnformeerde toestemming (SZ-140) van de burger.

2. Formele Wetgeving en Handhaving Procesbelang aan de Poort (Geen 'Aflaat' maar een Gesloten Deur)

Uit forensisch documentenonderzoek blijkt dat het woord 'procesbelang' in de Reglementen Behandeling Bezwaarschriften 2024 exact nul keer voorkomt. In recente beleidsstukken (zoals het UWV Jaarplan 2026) en adviezen wordt gesuggereerd de bezwaarstroom in te dammen door financiële drempels of tarieven in te voeren voor het procederen. Ik verwerp dit ten stelligste. Dit is een brevet van onvermogen en de introductie van een middeleeuwse 'Aflaat'. De wet is geen tolpoort en Rechtspraak is niet te koop.

Ik eis dat er zo spoedig mogelijk duidelijke wetgeving komt inzake het indienen van bezwaar, beroep of hoger beroep door een publiek verzekerde op de WGA-uitkering van de ex-werknemer, enkel met het oog op de beïnvloeding van de Whk-premie, het procesbelang te ontzeggen. Dit voorkomt verdere jurisprudentiële willekeur en het morele aspect is hierin van substantieel belang. De conceptteksten voor dit wetsvoorstel en de bijbehorende Memorie van Toelichting zijn als bijlage bij dit document gevoegd, vergezeld met een uitputtende analyse inzake procesbelang welke tegelijk te lezen is als pleitnota.

Ondertussen dient menselijke toetsing op procesbelang per ommegaande te worden bevolen bij elk bezwaar.

3. Onder Curatele Stelling van het UWV-Bestuur

De Raad van Bestuur (toen en nu) heeft de rechtsstaat jarenlang moedwillig ondergeschikt gemaakt aan productiecijfers, wat in 2025 resulteerde in de record-uitkering van liefst €30,10 miljoen aan dwangsommen, betaald van publiek geld. Bestuursvoorzitter Maarten Camps vertrekt per 1 september 2026. Deze timing kan niet beter. Het UWV heeft het recht verspeeld om zélf een opvolger te selecteren. Ik sommeer SZW om op deze vacante positie onmiddellijk 1 of 2 Regeringscommissaris(sen) met dwingende doorzettingmacht en de juiste bekwaamheid te benoemen, wiens primaire taak is/zijn de werkprocessen, algoritmes en onregelmatigheden aan te pakken en de Bezwaarindustrie te ontmantelen. Tevens dienen zij ter uitvoering en ondersteuning in deze complexe taak versterkt te zijn van een zorgvuldig samengesteld "herstel-cordon" van 3-5 personen. Een visitatie-groepje is echt geen doelmatige actie in de huidige situatie.

Voor 5.1.2.e en 5.1.2.e heb ik een alternatieve Motie geschreven:

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat er aanhoudende en ernstige problemen zijn in de uitvoering bij het UWV, dat fouten te laat worden geconstateerd en hersteld, en dat de informatievoorziening aan het ministerie en de Kamer tekortschiet;

constaterende dat de minister op 7 april 2026 de aanstelling van een regeringscommissaris UWV-problematiek heeft ontraden en als alternatief een tijdelijke visitatiecommissie heeft voorgesteld zonder zelfstandig mandaat of doorzettingsmacht;

constaterende dat de problematiek bij het UWV structureel, bestuurlijk diep en uitvoeringsbreed is;

overwegende dat toezicht, visitatie en interne verbetertrajecten zonder ingrijpend mandaat onvoldoende zijn om de ontsporing te keren;

overwegende dat de Kamer het onhoudbaar acht dat een organisatie die haar poortwachtersfunctie structureel heeft uitgehold, zichzelf nog langer zonder extern mandaat bestuurt;

overwegende dat curatele noodzakelijk is;

verzoekt de regering om uiterlijk per 1 september 2026, aansluitend op het vertrek van de huidige bestuursvoorzitter Maarten Camps, een onafhankelijke regeringscommissaris UWV-problematiek aan te stellen in plaats van te voorzien in een reguliere bestuurlijke opvolging;

verzoekt de regering deze commissaris te ondersteunen met een uitvoerend team van drie tot vijf deskundigen;

verzoekt de regering deze commissaris en het team te belasten met de bevoegdheid om binnen het UWV onderzoek te doen, werkprocessen door te lichten, disfunctionele processen direct te corrigeren en, waar nodig, in te grijpen;

verzoekt de regering te bepalen dat deze commissaris rechtstreeks aan de minister rapporteert en de Kamer periodiek informeert;

spreekt uit dat de situatie bij het UWV onder curatele dient te worden geplaatst;

en gaat over tot de orde van de dag.

Dat de top van het UWV het morele kompas volledig kwijt is, blijkt niet alleen uit de structurele ontregeling van de uitvoering, maar ook uit de wijze waarop de organisatie haar eigen werkvloer, haar eigen dossiers, haar eigen juridische poortwachtersfunctie en de essentiële kwaliteitsborging heeft laten ontsporen. De opening van een procedure voor een nieuwe voorzitter van de Raad van Bestuur maakt het excuus van "rolverwarring" definitief ongeloofwaardig, omdat de regering per 1 september 2026 juist op dit moment de kans heeft om de nieuwe topfiguur direct te verbinden aan een extern mandaat voor herstel, toezicht en ingrijpen.

Juist daarom roep ik u op om de motie van de leden Patijn en Ceder niet alleen te herbevestigen, maar inhoudelijk te versterken: geen extra praatlaag, geen cosmetische visitatie, maar een onafhankelijk regeringscommissaris-duo met daadwerkelijke doorzettingsmacht, rechtstreeks aangesteld vanuit het ministerie van SZW en belast met herstel van rechtsbescherming, handhaving aan de poort, herstel van privacy en terugdringing van de Bezwaarindustrie. De ernst van de situatie is het verzoek om toezicht op het UWV allang voorbij. Alles minder dan Curatele laat de huidige ontwrichting voortbestaan. "Cura" betekent "Genezen/herstellen". Toezicht gaat dit niet bereiken.

4. Inschakeling Autoriteit Persoonsgegevens (AP) & Terugvordering

Het veel gehanteerde verweer van het UWV, de werkgevers en de commerciële bureaus dat het delen van deze medische dossiers een "taak van algemeen belang" zou dienen, is een juridische farce. Het betreft hier een privaat, commercieel verdienmodel in een overheidsjasje. Ik eis een formeel onderzoek door de AP naar deze massale schending van Artikel 9 AVG. In de cumulatieve periode vanaf 2017 tot eind 2025 resulteerde dit beleid in 126.109 onrechtmatige privacyschendingen en ontoring van de waardigheid van de getroffen slachtoffers. Daarnaast dienen alle onrechtmatig uitgekeerde proceskostenvergoedingen aan deze commerciële bureaus te worden teruggevorderd.

6. Een Parlementaire Enquête

De ontdekte systeemfraude overstijgt het mandaat van reguliere Kamervragen die onvermijdelijk zullen komen. Ik verzoek de Kamer formeel de voorbereidingen te treffen voor een Parlementaire Enquête naar het "Werkproces Bezwaar 2017", het nalaten van wettelijke toetsingen op procesbelang, volmacht, medische machtiging en doelbinding, de moedwillige kaping van Artsencapaciteit, de zelf veroorzaakte wachtlijsten en dwangsommen-explosie, misbruik en overbelasting van eigen werknemers en de algoritmische schending van het medisch beroepsgeheim binnen het UWV.

Ik doe een dringende oproep aan de gehele Commissie en de Kamer om initiatieven te nemen in de vorm van kamervragen, moties, wets(wijzigings)voorstellen, verzoek om een reactie van de Minister n.a.v. deze brief indien u vaststelt dat de analyses kloppen of een deel ervan.

EPILOOG: HET EINDE VAN DE ONTKENNING

Wanneer u, geconfronteerd met deze forensische bewijslast, opnieuw kiest voor vertraging, de zoveelste pilot, zinloze maatregel, onnodige miljoenen of een louter procedureel beleidsdebat zonder harde interventie, wordt u persoonlijk en politiek medeplichtig aan de voortzetting van dit schandaal. Ik overhandig u deze verantwoording daarom niet alleen ter kennisgeving. Ik overhandig haar tevens als een formele sommatie tot herstel.

Want weet u: wanneer u vandaag de WPB17 poort sluit, de vereiste toetsingen bij bezwaren verplicht, de toetsing op procesbelang bij Whk-premies dwingend beveelt, de algoritmische bypass onklaar maakt, dan zal er al gauw herstel te merken zijn. Als de gekaapte Artsencapaciteit morgen weer uitsluitend het werk doet waar ze voor hadden gekozen, aan de voorkant, nemen de wachtlijsten en wachttijden af, de werkdruk af, de miljoenen af, de fouten af, de tijd voor de cliënten toe, de menselijke maat toe, tevredenheid toe, plezier in het werk toe, sfeer op de afdelingen toe en zullen de periodieke UWV-verslagen en kwantitatieven een kentering laten zien met de mogelijkheid om de wachtlijsten en werkvoorraden tot 0 te brengen in een tijdsbestek van 1 tot 2 jaar.

Tot slot deel ik u mede dat het volledige, onverkorte rapport "Ongekend Onrecht 2.0", hoe dan ook, breed en ongecensureerd gedistribueerd zal worden. De verzendlijst omvat meer dan 100 geadresseerden, waaronder beide Kamers der Staten-Generaal, Partijleiders, de Raad van State, Bonden, de Nationale Ombudsman, toezichthouders, de Algemene Rekenkamer, de AP, CPB, SER, de Media en landelijke onderzoeksjournalistiek, én de top-20 kantoren van de Bezwaarindustrie. Gelijktijdig zal er een nationaal meldpunt worden geopend voor alle burgers die slachtoffer zijn geworden van deze algoritmische chantage.

De wekker tikt, minister Vijlbrief. Het is aan u.

Hoogachtend, strijdbaar en onverzettelijk,

5.1.2.e

5.1.2.e

Forensisch WIA-analist
Ervaringsdeskundige (Gegijzelde)
Auteur "Ongekend Onrecht 2.0"

Bijlagen:

- Werkproces Bezwaar 2017
- Analyse Procesbelang
- Burgerlijk wetsvoorstel met Memorie van toelichting
- Excel bestand: Database Jaarcijfers UWV 2010-heden en eigen berekeningen.

Werkproces Bezwaar

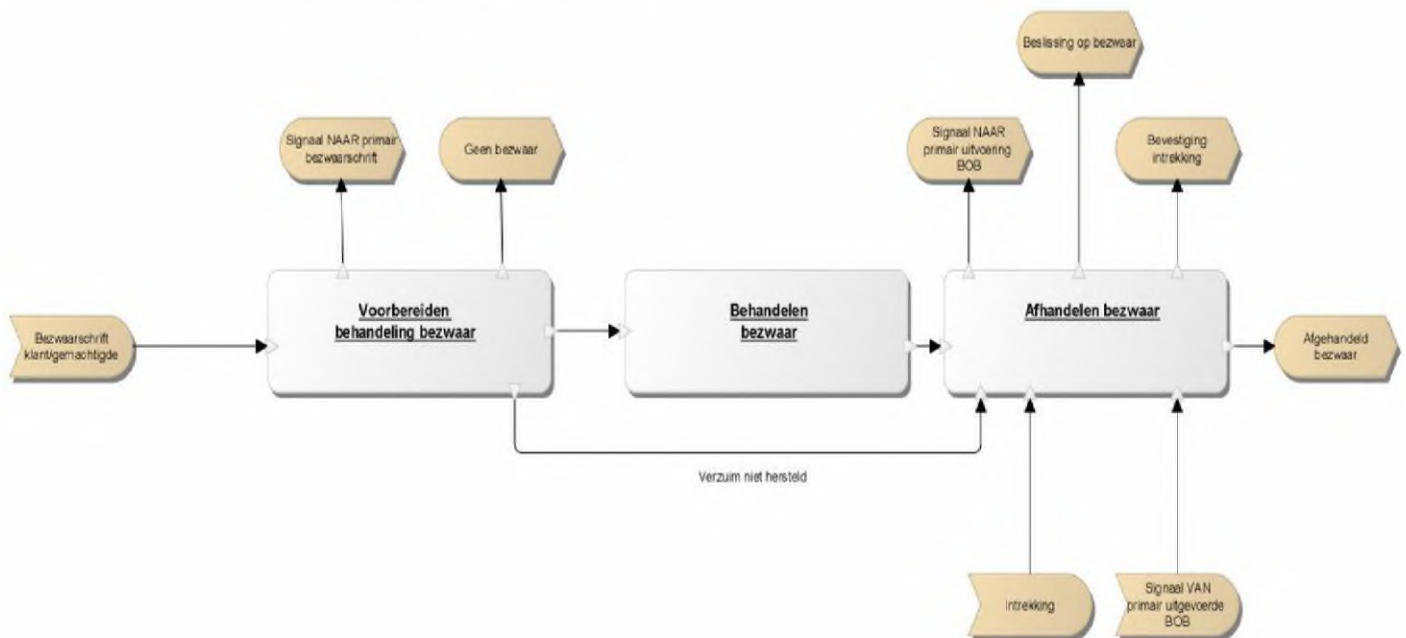
Inhoudsopgave

1.	Versiebeheer	2
2.	Werkproces Bezwaar algemeen	3
3.	Vorbereiden behandeling bezwaar	5
4.	Behandelen bezwaar	7
5.	Afhandelen bezwaar	9
6.	Schema basistaakverdeling	11

1. Versiebeheer

Versie	Datum	Afgestemd met	Beslissing	Wijzigingen
1.0	09-2010	MT B&B	Akkoord	Definitieve versie proces B&B 2012
2.0	12-2011	MT B&B	Akkoord	Alle beschrijvingen groeiproces verwijderd Alle verwijzingen naar nog niet gerealiseerde digitalisering verwijderd
3.0	2013			
3.5	8-11-2016	Werkgroep, stafgeledingen en DT	Akkoord	Aanpassingen nav evaluatie, vastgesteld in DT B&B 15 november 2016
3.6	5-5-2017	Uitvoeringsoverleg	Akkoord	Verwerking van enkele aanpassingswensen voortgekomen uit de implementatie begin 2017, vastgesteld DT B&B 16 mei 2017

2. Werkproces Bezwaar algemeen

Leeswijzer

In deze procesbeschrijving wordt zowel het wetstechnische proces als het medisch/arbeidskundig proces beschreven. Als wordt gesproken over gemachtigde wordt de professioneel gemachtigde bedoeld.

Doel van het werkproces Bezwaar

Op een klantgerichte manier ingaan op het bezwaar/de klantvraag en deze zo goed én snel mogelijk afhandelen.

Korte omschrijving van het werkproces Bezwaar

Na ontvangst van een bezwaar wordt een ontvangstbevestiging verzonden en telefonisch contact opgenomen met de klant. Met de klant wordt het bezwaar besproken en worden afspraken gemaakt over de invulling van de procedure, waarbij de klantwens zoveel mogelijk leidend is.

Voor de inhoudelijke uitvoering van het werkproces Bezwaar wordt gebruik gemaakt van de UWV-richtlijnen Bezwaarproces, de werkinstructies en de Juridische kennisbank.

Resultaat voor de klant

- Heeft ruimte ervaren om bezwaar toe te lichten, in te trekken of voor mediation te kiezen
- Heeft eigen inbreng ervaren (keuze hoorzitting, contactmomenten, wijze van communiceren)
- Heeft een begrijpelijke beslissing op bezwaar ontvangen en een antwoord op alle (juridische, medische en arbeidskundige) gronden van het bezwaar
- Is door de medewerker goed meegenomen in het gehele proces waardoor de uitkomst geen verassing is
- Is tevreden over de bejegening door de medewerker van B&B

Kader

De beschrijving bevat processtappen die eenduidig moeten worden uitgevoerd en processtappen waarin voor het team vrijheidsgraden zijn. Noodzaak tot eenduidigheid kan voortvloeien uit wet- en regelgeving, jurisprudentie en beleid. Dat geldt ook voor de processtappen die zijn genormeerd voor onze begroting. Voor deze stappen is eenduidigheid van uitvoering én registratie conform de werkinstructie Fleks van belang om onze prestaties en kosten inzichtelijk te maken en te kunnen verantwoorden.

Daar waar er vrijheidsgraden zijn maakt het team praktische werkafspraken om op een klantgerichte manier in te kunnen gaan op het bezwaar/de klantvraag en deze goed én zo snel mogelijk af te kunnen handelen.

Uitvoerende rollen:

- administratieve rol
- juridische rol
- medische rol
- arbeidsdeskundige rol

Registratie van de processtappen en activiteiten

Activiteiten worden door de medewerker conform de werkinstructie direct ingevoerd in het workflowsysteem van B&B: Fleks.

Doorlooptijden

Er zijn genormeerde doorlooptijden waarop wordt gestuurd en doorlooptijden waarvoor het team afspraken maakt. Afspraken over doorlooptijden dragen bij aan snelle en goede afhandeling van het bezwaar.

Genormeerde doorlooptijden:

- Versturen ontvangstbevestiging: uiterlijk binnen vijf werkdagen na ontvangst bezwaarschrift
- Eerste telefonisch contact: uiterlijk binnen tien werkdagen na verzending van de ontvangstbevestiging

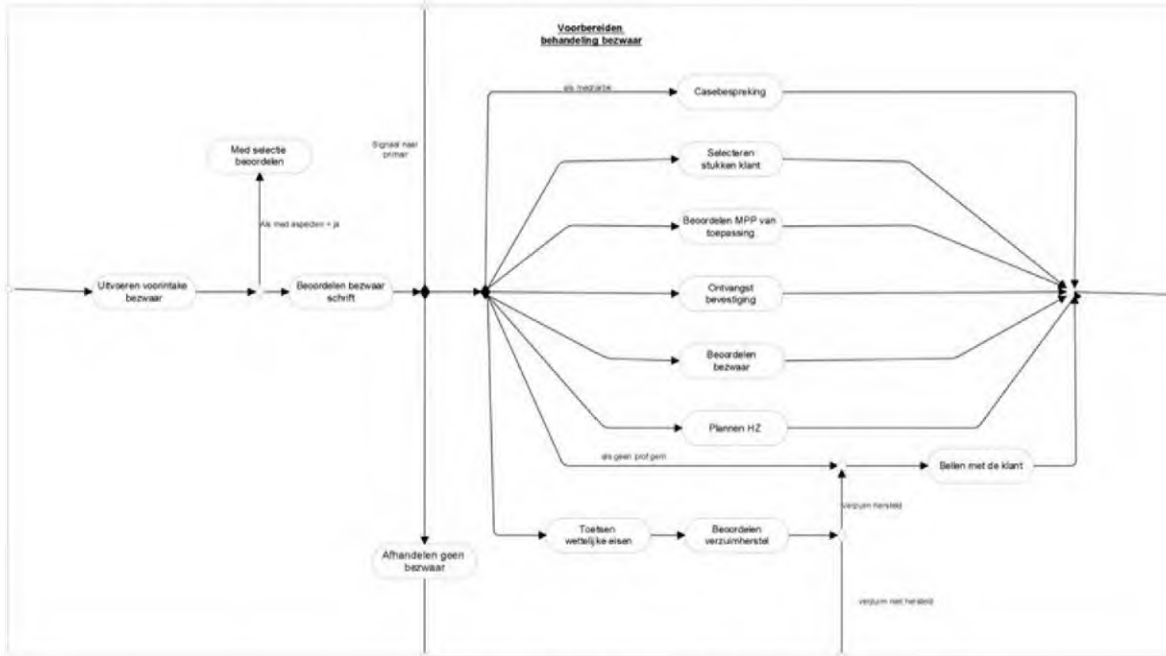
Het team borgt deze processtappen binnen de hierboven genormeerde doorlooptijd.

Indicatie overige doorlooptijden:

- Selectie medische stukken: door de medische rol uiterlijk binnen vijf werkdagen na het verzoek, of met diens uitdrukkelijke instemming en onder diens verantwoordelijkheid door de juridische rol uiterlijk binnen tien werkdagen na het verzoek.
- Opstellen Plan van Aanpak (in medisch/arbeidskundige zaken): uiterlijk binnen vijftien werkdagen na ontvangst van de bezwaargronden; in ZW EV zaken binnen vijf werkdagen
- Plannen Hoorzitting of spreekuur: Uiterlijk binnen vijftien werkdagen na ontvangst van de bezwaargronden; in ZW-EV-zaken binnen vijf werkdagen
- Rapporteren door medische rol: Uiterlijk binnen tien werkdagen na hoorzitting of spreekuur of ontvangst gerichte vraagstelling; in ZW EV zaken binnen vijf werkdagen
- Rapporteren door arbeidskundige rol: Uiterlijk binnen tien werkdagen na hoorzitting of spreekuur of ontvangst gerichte vraagstelling;
- Verdagen: Uiterlijk vijf werkdagen voor het aflopen van de beslistermijn

Het team maakt afspraken voor de doorlooptijd van deze processtappen.

3. Voorbereiden behandeling bezwaar

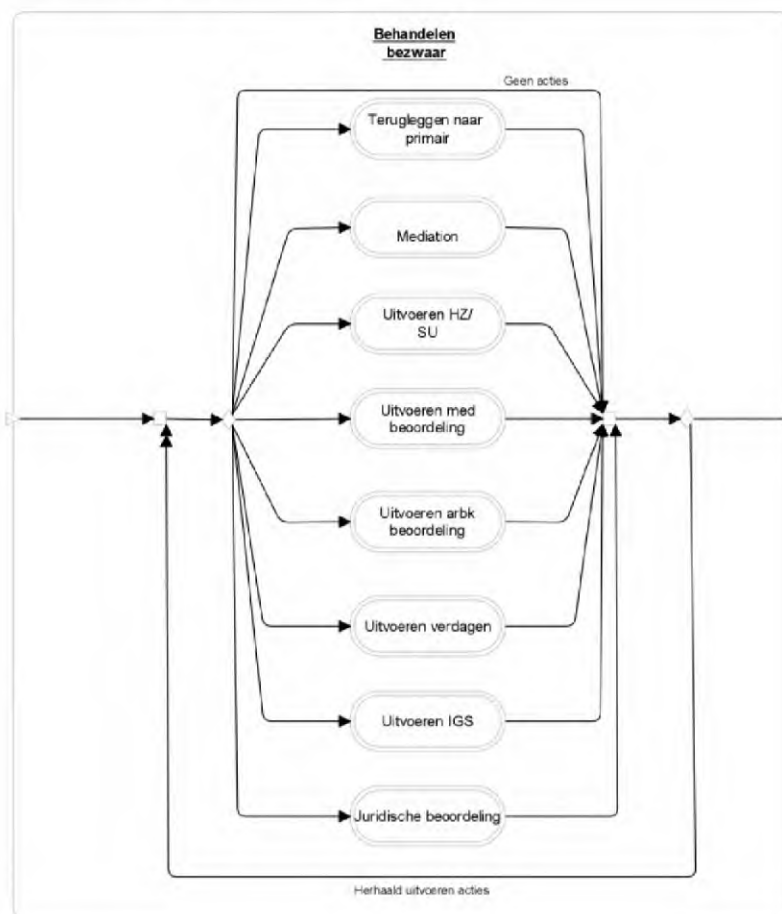
Voorbereiden behandeling bezwaar

In deze processtap de hierboven schematisch weergegeven activiteiten, waarbij het team de volgorde van de activiteiten bepaalt.

Activiteit	Beschrijving
Uitvoeren voorintake bezwaar	Bezwaarschriften worden ontvangen via de eigen postbus, rechtstreeks óf, in geval van digitaal bezwaar, via DIV. De administratieve rol stelt vast of er al een bezwaarschrift loopt en stemt af over het samen behandelen om zo te borgen dat de klant 1 contactpersoon heeft. Na registratie volgt verdeling volgens door het team gemaakte afspraken.
Medische selectie beoordelen	Conform de Regeling verkeer en beheer medische gegevens selecteert de medische rol of, met diens uitdrukkelijke instemming en onder diens verantwoordelijkheid, de juridische rol de medische stukken.
Beoordelen bezwaar schrift	De administratieve rol maakt een bezwaardossier aan. Beoordeelt het bezwaarschrift op soort (wet, medisch/arbeidskundig, beslistermijn, etc). Kopieert de stukken, verzamelt de gegevens van belanghebbende werkgevers en legt deze vast. Verzamelt wat nodig is om de wettelijke einddatum te bepalen, inclusief opvragen niet gedigitaliseerde primaire dossier(s). Informeert de primaire afdeling(en) over de ontvangst van het bezwaarschrift en levert primair een kopie van het bezwaarschrift.
Beoordelen MPP van toepassing	Als er een 3e belanghebbende werkgever(s) (MPP) is, is de juridische rol verantwoordelijk voor de beoordeling of en wanneer deze betrokken wordt. De administratieve rol maakt en verzendt de MPP-brief met bijbehorende stukken. Een 3e belanghebbende verzekerde wordt altijd betrokken in de procedure.
Toetsen wettelijke eisen	De administratieve rol toetst het bezwaarschrift aan de wettelijke eisen.

Voorbereiden behandeling bezwaar	
Ontvangst bevestiging	<p>De administratieve rol stuurt binnen 5 werkdagen een ontvangstbevestiging met daarin minimaal:</p> <ul style="list-style-type: none"> · de contactgegevens van de behandelend juridische rol · de termijn waarbinnen de klant door de juridische rol wordt gebeld (dit kan achterwege blijven als dat telefooncontact al heeft plaats gevonden) · indien al mogelijk het verzoek tot verzuimherstel incl termijn · de wettelijke termijn voor afhandeling van het bezwaar (tenzij er sprake is van verzuim) · de mogelijkheid tot inzage in de stukken/toezenden stukken <p>Als bijlage krijgt de klant de gevraagde stukken of de mededeling dat het streven is die binnen tien werkdagen na te zenden. Een professioneel gemachtigde krijgt de stukken altijd toegestuurd, streven is binnen tien werkdagen.</p>
Selecteren stukken klant	<p>De juridische rol selecteert de benodigde stukken voor het bezwaardossier. Voor de medische stukken geldt wat is aangegeven onder medische selectie beoordelen.</p> <p>De geselecteerde stukken worden in kopie toegevoegd aan het bezwaardossier.</p>
Beoordelen verzuimherstel	<p>De juridische rol beoordeelt het verzuimherstel en rappelleert zo nodig telefonisch bij de klant. Bij tijdig herstel wordt de behandeling van het bezwaar voortgezet conform deze beschrijving en wordt de klant schriftelijk geïnformeerd over de wettelijke beslistermijn. Als het verzuim niet tijdig wordt hersteld wordt een BOB NO (niet ontvankelijk) uitgedaan.</p>
Afhandelen geen bezwaar	<p>Als de juridische rol concludeert dat er geen sprake is van een bezwaar, maar van bijvoorbeeld een klacht, een IGS ten behoeve van primair, een beroepschrift of een verzoek aan primair wordt het bericht doorgestuurd aan de betreffende afdeling of instantie en wordt de klant hierover geïnformeerd. De bezwaarzaak wordt afgesloten.</p>
Case-bespreking	<p>Onder regie van de juridische rol vindt overleg plaats met de relevante inhoudelijke rollen. Het team bepaalt hoe dit overleg vorm wordt gegeven.</p> <p>De gemaakte procesafspraken worden vastgelegd in een format Plan van Aanpak, waarin de juridische rol ook de gerichte vraagstelling opneemt.</p>
Bellen met de klant	<p>De juridische rol heeft binnen tien werkdagen na verzending van de ontvangstbevestiging of na het verzuimherstel het 1ste belcontact met de klant.</p> <p>Doel van dit belcontact is dat :</p> <ul style="list-style-type: none"> · de klant weet dat de juridische rol primaire aanspreekpunt gedurende de hele bezwaarprocedure is · de klant weet hoe de bezwaarprocedure loopt (managen verwachtingen) · de inhoud van het bezwaarschrift is besproken (ook om duidelijk krijgen waar het bezwaar/belang zit) · de klant duidelijkheid heeft over de invulling van de procedure (wijze en momenten van communiceren, wens t.a.v. de hoorzitting, wens of de klant voor de ontvangst van de BOB over de uitkomst telefonisch wil worden geïnformeerd) · de klant, indien zinvol, is geïnformeerd over de mogelijkheid van mediation · de klant de mogelijkheid tot inzage in of toezending van de stukken kent <p>Als een gemachtigde een bezwaar indient wordt er niet standaard telefonisch contact opgenomen met de gemachtigde of de klant.</p> <p>Afspraken worden vastgelegd in K3CR en schriftelijk bevestigd aan de klant.</p> <p>Uitzondering</p> <p>ZW-EV: De klant wordt (door de administratieve rol, maar het team kan daarvan afwijkende afspraken maken) zo spoedig mogelijk gebeld om een afspraak voor een spreekuur/ hoorzitting te maken, tenzij de medische rol dat gelet op de beschikbare informatie niet nodig acht. Zo nodig zal de medische rol daarover telefonisch contact met de klant opnemen. .</p>
Plannen HZ/SU	<p>De juridische rol plant de hoorzitting en/of het spreekuur, maar het team kan daarvan afwijkende afspraken maken.</p>

4. Behandelen bezwaar

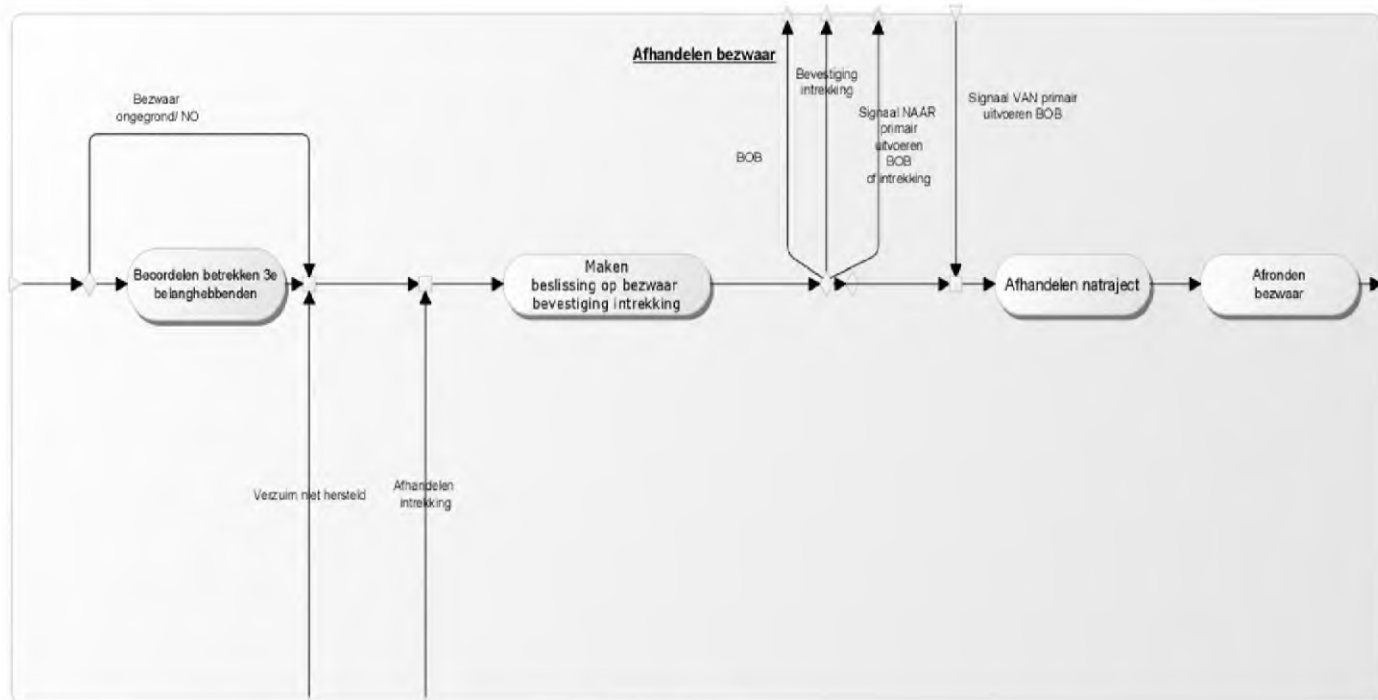

Behandelen bezwaar	
In deze processtap wordt het bezwaar inhoudelijk behandeld.	
Activiteit	Beschrijving
Terugleggen naar primair	Als geconcludeerd wordt dat van primair alsnog een nader gegeven beoordeling of rapport moet worden verkregen, legt de juridische rol terug en bewaakt de tijdige afhandeling . Het team maakt afspraken over escalatie bij niet tijdige afhandeling van teruglegging.
Mediation	Als de klant om mediation vraagt wordt dat verzoek gehonoreerd, tenzij er zwaarwegende redenen zijn om tot een ander oordeel te komen. Keuze voor mediation wordt schriftelijk bevestigd en de juridische rol bewaakt de start van dat proces.
Uitvoeren HZ/ SU	De juridische rol heeft de regierol bij de hoorzitting en ziet er op toe dat de klant wordt gehoord door te luisteren, vragen te stellen en toelichting te geven. Ongeacht of de verzekeringsarts B&B bij de hoorzitting aanwezig is, moet het de klant (ook bij ZW-EV) uiterlijk bij de hoorzitting duidelijk zijn dat hij kan verzoeken zijn gezondheidstoestand onder vier ogen met de verzekeringsarts te bespreken. Verslag van de hoorzitting wordt bij wetstechnisch zaken gemaakt door de administratieve rol en bij medisch/arbeidskundige zaken door de

Behandelen bezwaar	
	<p>juridische rol. De medische rol maakt het medisch gedeelte van het verslag. Het spreekuur wordt uitgevoerd door de medische rol. De resultaten worden opgenomen in de medische rapportage.</p> <p><i>Uiterlijk tijdens de hoorzitting worden met de klant afspraken gemaakt over de wijze waarop de klant op de hoogte wil worden gesteld van de uitkomst van de bezwaarprocedure. Indien gewenst en mogelijk wordt de klant tijdens de hoorzitting al op de hoogte gesteld van de uitkomst of daarop voorbereid.</i></p> <p>Uitzondering ZW-EV Dit is een hoorzitting met als hoorder de medische rol. Het verslag wordt opgenomen in de medische rapportage. De juridische rol kan hoorder zijn in de situatie dat de klant, ook na desgevraagde toelichting door de medische rol waarom een hoorzitting/spreekuur niet nodig wordt geacht, toch een hoorzitting wenst.</p>
Uitvoeren medische beoordeling	<p>De beoordeling geeft antwoord op de door de juridische rol geformuleerde gerichte vraagstelling en wordt vastgelegd in een rapportage. Daarin wordt de medische grondslag van de beslissing beargumenteerd heroverwogen, waarbij wordt ingegaan op alle medische bezwaren. De bevindingen worden teruggekoppeld aan de primaire verzekeringsarts.</p> <p>De medische rol bepaalt in overleg met de klant welke informatie nodig is van de behandelend sector resp. of het nodig is om een expertise uit te laten voeren. De medische rol vraagt de informatie op met een informatiemachtiging van de klant. De administratieve rol bewaakt de ontvangst van de informatie en rappelleert zo nodig.</p> <p>De medische rol bevestigt schriftelijk de onderzoeksopdracht aan de extern deskundige en kan met een extern deskundige telefonisch een afspraak maken voor een datum waarop een expertise uiterlijk uitgevoerd moet zijn.</p> <p>Waar relevant wordt de klant door de medische rol over de uitkomst geïnformeerd.</p>
Uitvoeren arbeidskundige beoordeling	<p>De beoordeling geeft antwoord op de door de juridische rol geformuleerde gerichte vraagstelling en wordt vastgelegd in een rapportage. Daarin wordt de arbeidskundige grondslag van de beslissing beargumenteerd heroverwogen, waarbij wordt ingegaan op alle arbeidskundige bezwaren. De bevindingen worden teruggekoppeld aan de primaire arbeidsdeskundige.</p>
Uitvoeren verdagen	<p>Voor een eerste verdaging met maximaal 6 weken is geen instemming van de klant nodig, voor verdere verlenging wel. Als verlening noodzakelijk blijkt, stemt de juridische rol met de klant af of deze kan instemmen. Iedere verdaging wordt schriftelijk bevestigd. Als schriftelijk om instemming met verdere verlening is gevraagd, dient die schriftelijke instemming voor het einde van de lopende beslistermijn ontvangen te zijn, bij latere ontvangst kan niet meer worden verdaagd. Als de klant niet akkoord gaat met verdere verdaging, of als verzuimd is tijdig te verdagen wordt de klant hierover schriftelijk geïnformeerd met opgave van de consequenties. (<u>Zie ook: richtlijnen bezwaarproces, hoofdstuk 9 – verdaging</u>)</p>
Uitvoeren IGS	<p>Als de wettelijke termijn is verstreken en er is niet verdaagd, kan de klant UWV in gebreke stellen. De juridische rol heeft dan nog 14 dagen om alsnog de BOB af te geven.</p>

Behandelen bezwaar	
Juridische beoordeling	De juridische rol beoordeelt of de informatie die nodig is om een beslissing op het bezwaar te nemen compleet is. Alle gronden van het bezwaar worden daarbij beoordeeld. Als de juridische rol het primaire besluit wil herroepen wordt vóór het nemen van de beslissing op bezwaar met de primaire afdeling de inhoudelijk heroverweging besproken. Zie ook Richtlijnen Bezwaarproces.

5. Afhandelen bezwaar

Afhandelen bezwaar	
In deze processtep wordt de afhandeling afgerond met berichtgeving aan de klant en bewaking van het natraject.	
Activiteit	Beschrijving
Beoordelen betrekken 3e belanghebbenden	Als het gewijzigd standpunt nadelig is voor de 3e belanghebbende werkgever(s) kan in dit stadium alsnog of opnieuw contact opgenomen worden met de 3e belanghebbende werkgever(s).
Maken beslissing op bezwaar/bevestiging intrekking	<p>De BOB heeft minimaal de volgende inhoud:</p> <ul style="list-style-type: none"> · Er is ingegaan op alle gronden van het bezwaar · Er is een duidelijke uitleg bij de beslissing · Er is een duidelijke uitleg over de gevolgen van de beslissing · Afgeronde besluitvorming · Als er sprake is van een natraject SMZ/Uitkeren, wordt vermeld dat de klant binnen tien werkdagen wordt gebeld door Uitkeren om de klant te informeren over de wijze waarop de beslissing wordt uitgevoerd. · Als er sprake is van een natraject Handhaving of Werkbedrijf, wordt de uiterste datum waarop uitvoering wordt gegeven aan de BOB opgenomen. <p><u>Verzenden BOB</u> De klant krijgt op de afgesproken wijze de BOB en bijlagen zoals de medische en/of arbeidskundige rapportage toegezonden. Ook een 3e belanghebbende krijgt de BOB.</p>

Afhandelen bezwaar	
	<p>De juridische rol stelt informatie over de BOB op voor primair. De administratieve rol verzorgt het verzenden van de informatie en kopieën aan de primaire afdelingen e.d.</p> <p><u>Bevestiging intrekking</u> Op elk moment in het proces kan de indiener van het bezwaar besluiten het bezwaar in te trekken. Een intrekking wordt altijd schriftelijk bevestigd.</p>
Afhandelen natraject	<p>Afhandeling van het natraject is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van B&B en primair. Primair is eindverantwoordelijk voor de uitvoering van de BOB. Alleen afgeronde besluitvorming gaan het natraject in.</p> <p>De informatie over recht, hoogte en duur wordt eerder in het proces, vóór het maken van de BOB, door de juridische rol met primair afgestemd.</p> <p>B&B bewaakt de afhandeling van de BOB door primair en beantwoordt eventuele vragen daarover van de klant.</p>
Afronden bezwaar	<p>De administratieve rol zorgt voor de administratieve afhandeling van het bezwaar en eventuele betaalbaarstelling van proceskosten of dwangsom. Betaling van een verschuldigde dwangsom is ook eerder in het proces mogelijk.</p> <p>Als er een natraject is wordt de bezwaarprocedure definitief afgesloten na ontvangst van de afmelding van de vervolghandelaar (zie natraject).</p>

6. Schema basistaakverdeling

Uit te voeren activiteit	Administratieve rol	Juridische rol	Med. rol	Arbk. rol
Voorintake	x			
Medische selectie beoordelen			x	
Beoordelen bezwaarschrift	x			
Afhandelen geen bezwaar		x		
Overleggen inhoudelijke rollen		x	x	x
Selecteren stukken		X	X	
Beoordeling MPP van toepassing	x	X		
Toetsen wettelijke eisen	x			
Maken ontvangstbevestiging	x			
Beoordelen verzuimherstel		x		
Bellen met de klant	x (ZW-EV)	x	x	x
Terugleggen naar primair		x		
Mediation		x		
Plannen HZ/SU	X	X		
Uitvoeren HZ/SU		x	x	x
Maken verslag HZ	x (wets-technische zaken)	x (med/arb. zaken)	X	
Uitvoeren medische beoordeling			x	
Uitvoeren arbeidskundige beoordeling				x
Uitvoeren verdaging		X		
Uitvoeren IGS		x		
Juridische beoordeling		x		
Beoordelen betrekken 3 ^e blh		x		
Maken beslissing op bezwaar/intrekking		x		
Afhandelen natraject	x	x		
Afronden bezwaar	x			

Burgerlijk voorstel: wettelijke verankering uitsluiting procesbelang n-ERD-werkgever bij WGA-bezwaar

Behorende bij: Verantwoordingsbrief Cie-SZW en de Minister, Analyse Procesbelang, concept-motie en begeleidende stukken inzake de ontmanteling van premiestrategisch WGA-bezwaar door of namens publiek verzekerde niet-eigenrisicodragende werkgevers.

Onderwerp: formeel burgerlijk wetsvoorstel in kamerstukstijl, memorie van toelichting, artikelsgewijze toelichting en slotparagraaf ten behoeve van parlementaire agendering inzake Commissiedebat "UWV-problematiek" op 1 juli 2026.

Kernstelling: een publiek verzekerde niet-eigenrisicodragende werkgever is weliswaar categoriaal belanghebbende, maar beschikt slechts over procesbelang wanneer concreet, cijfermatig en bedrijfsspecifiek wordt aangetoond dat de wijziging van de individuele WGA-schadelast daadwerkelijk leidt tot een andere gedifferentieerde Whk-premie; ontbreekt die onderbouwing, dan is niet-ontvankelijkheid aangewezen. De bewijslast voor kwalificatie van procesbelang bij een WIA/WGA-bezwaar of (hoger) beroep van de publiek verzekerde dan wel diens gemachtigde, ligt geheel bij deze partij.

Concept van wet

Voorstel van wet houdende uitsluiting van procesbelang bij WGA-bezwaar door of namens niet-eigenrisicodragende werkgevers in verband met de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in de wet vast te leggen dat een publiek verzekerde, niet-eigenrisicodragende werkgever geen procesbelang heeft bij bezwaar, beroep of hoger beroep tegen een individueel WGA-besluit indien het gestelde belang uitsluitend of overwegend is gelegen in een mogelijke invloed op de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas, en dat ter voorkoming van oneigenlijk gebruik van rechtsmiddelen door of namens dergelijke werkgevers een expliciete ontvankelijkheidsnorm dient te worden vastgesteld;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Aan de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel X - Procesbelang van de niet-eigenrisicodragende werkgever

X.1 Een werkgever die geen eigenrisicodragend is als bedoeld in de Wet financiering sociale verzekeringen, heeft geen procesbelang bij bezwaar, beroep of hoger beroep tegen een besluit inzake de toekenning, herziening, voortzetting, omzetting of beëindiging van een WGA-uitkering, voor zover het gestelde belang uitsluitend of overwegend is gelegen in een mogelijke invloed op de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas.

X.2 Een door of namens een in het eerste lid bedoelde werkgever ingesteld rechtsmiddel wordt niet-ontvankelijk verklaard, tenzij de werkgever reeds bij indiening concreet, cijfermatig en bedrijfsspecifiek aannemelijk maakt dat het bestreden besluit voor hem een rechtstreeks, actueel en individueel rechtsgevolg heeft dat niet louter afgeleid, indirect of onzeker is.

X.3 De enkele stelling dat een besluit in enig toekomstig premiejaar mogelijk kan doorwerken in de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas is onvoldoende voor het aannemen van procesbelang.

X.4 Indien het rechtsmiddel wordt ingesteld door een professionele gemachtigde, rust de verplichting, bedoeld in het tweede lid, onverkort op de werkgever en dient de gemachtigde bij indiening een concreet en controlebaar mandaat over te leggen dat uitdrukkelijk ziet op het in dat lid bedoelde rechtsgevolg.

X.5 Bij gebreke van de in het tweede en vierde lid bedoelde onderbouwing respectievelijk het bedoelde mandaat blijft inhoudelijke behandeling achterwege.

Artikel II

Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen richt zijn digitale en administratieve werkprocessen zodanig in dat de toetsing, bedoeld in artikel X, plaatsvindt voorafgaand aan iedere inhoudelijke medische of arbeidskundige behandeling van het rechtsmiddel.

Artikel III

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel IV

Deze wet wordt aangehaald als: Wet uitsluiting procesbelang n-ERD-werkgever bij WGA-bezwaar.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Memorie van toelichting

Algemeen deel

1. Aanleiding

Sinds de invoering van de Wet WIA en de gedifferentieerde premie Werkhervattingskas is een spanningsveld ontstaan tussen het uitkeringsdomein van het UWV en het premiedomein van de Belastingdienst. In de praktijk is dit spanningsveld benut door commerciële bureaus die namens publiek verzekerde niet-eigenrisicodragende werkgevers op grote schaal bezwaar en beroep instellen tegen WGA-besluiten, met als primair doel invloed uit te oefenen op toekomstige Whk-premies.

De "Analyse Procesbelang" laat zien dat het procesbelang van de n-ERD-werkgever niet samenvalt met diens categorale belanghebbendheid. Het enkel stellen dat een beslissing gevolgen heeft voor de Whk premielasten van voorgenoemde is onvoldoende voor het aannemen van procesbelang. Die werkgever kan slechts dan een rechtsmiddel met succes aanwenden, indien hij concreet en verifieerbaar aantoont dat wijziging van de individuele WGA-schadelast ook werkelijk leidt tot een wijziging van zijn premiepositie.

2. Probleembeschrijving

De bestaande uitvoeringspraktijk heeft te lang toegestaan dat de enkele verwijzing naar een mogelijk premie-effect voldoende werd geacht om de ontvankelijkheidsdrempel te passeren. De reconstructie in de Analyse maakt echter duidelijk dat procesbelang ontbreekt zodra de causale relatie tussen individuele schadelast en feitelijke premie-uitkomst ontbreekt, bijvoorbeeld door ondergrens-dekkingsbreuk, bovengrens-verzadiging, pooldynamiek of loonsom-declassificatie.

Daarmee is een structurele praktijk ontstaan waarin rechtsmiddelen worden ingezet voor premiestrategische doeleinden, terwijl de materiële rechtspositie van de werkgever niet rechtstreeks door het WGA-besluit wordt gewijzigd. In het IBO-rapport wordt dit "Gaming" genoemd terwijl de Minister en de Voorzitter RvB UWV het beiden kenmerken als "Perverse Prikkel". De hierdoor ontstane belasting van uitvoeringscapaciteit en rechtsbeschermingsketen (bestuursrechter) vormt een zelfstandige reden om de norm uitdrukkelijk wettelijk te verankeren.

3. Doel en strekking van het voorstel

Dit voorstel beoogt drie zaken te bereiken.

Het eerste doel is codificatie van de inmiddels geconsolideerde rechtslijn dat het procesbelang van de n-ERD-werkgever ontbreekt wanneer slechts een afgeleid en onzeker belang wordt gesteld.

Het tweede doel is het herstellen van de poortfunctie van het bestuursprocesrecht door niet-ontvankelijkheid als hoofdregel vast te leggen indien de vereiste concrete onderbouwing ontbreekt.

Het derde doel is het blokkeren van oneigenlijk gebruik van professionele gemachtigden en standaardbezwaren zonder casusspecifieke causaliteitsonderbouwing.

4. Verhouding tot de rechtspraak

De bronanalyse laat zien dat de ontwikkeling van 2023:897 en 2025:55 geen abrupte breuk vormde, maar een verharding en operationalisering van een reeds bestaand bestuursrechtelijk fundament. Al vóór 2023 bestonden voldoende juridische handvatten om pro-forma WGA-bezwaren van n-ERD-werkgevers zonder concreet premie-effect niet-ontvankelijk te verklaren.

Door deze norm wettelijk vast te leggen wordt niet vooruitgelopen op de rechtspraak, maar wordt de bestaande lijn verduidelijkt, genormeerd en voor de uitvoeringspraktijk direct toepasbaar gemaakt. De vatbaarheid voor speculeren wordt hiermee geëlimineerd.

5. Uitvoeringsaspecten

Het voorstel verlangt van het UWV dat de toets op procesbelang bij een n-ERD WGA-bezwaar niet langer niet, impliciet of achteraf plaatsvindt, maar aan de poort en voorafgaand aan iedere inhoudelijke beoordeling. Dat betekent dat digitale werkprocessen en intakeprotocollen zodanig moeten worden ingericht dat medische en arbeidskundige behandeling pas aanvangt na positieve afronding van de ontvankelijkheidstoets.

Deze keuze voorkomt onnodige inzet van schaarse capaciteit op zaken die reeds procesrechtelijk behoren af te stuiten. Tevens bevordert dit rechtsgelijkheid, omdat de ontvankelijkheidsnorm dan niet afhankelijk is van toevallige interpretatie, maar als harde poortvoorwaarde geldt. Tevens beschermt het het evenredigheidsbeginsel jegens de zieke burger.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, artikel X, eerste lid

Het eerste lid legt als hoofdregel vast dat de publiek verzekerde niet-eigenrisicodragende werkgever geen procesbelang heeft bij WGA-rechtsmiddelen wanneer het gestelde belang uitsluitend of overwegend ziet op mogelijke invloed op de gedifferentieerde Whk-premie. Hiermee wordt aangesloten bij de doctrinaire slotsom dat een afgeleid, indirect en onzeker premiebelang ontoereikend is voor het aannemen van procesbelang.

Artikel I, artikel X, tweede lid

Het tweede lid formuleert de uitzondering en legt de drempel bewust hoog: alleen wanneer de werkgever reeds bij indiening concreet, cijfermatig en bedrijfsspecifiek een rechtstreeks, actueel en individueel rechtsgevolg aannemelijk maakt, blijft toegang tot inhoudelijke behandeling mogelijk. Hiermee wordt voorkomen dat algemene, speculatieve of modelmatige stellingen alsnog als procesbelang worden gepresenteerd.

Artikel I, artikel X, derde lid

Dit lid verduidelijkt dat een louter mogelijke toekomstige invloed op een premiejaar niet volstaat. Daarmee wordt de veelgebruikte redenering afgesneden dat iedere WGA-instroom vanzelf tot procesbelang leidt.

Artikel I, artikel X, vierde lid

Dit lid voorkomt ontwijking via professionele gemachtigden. De werkgever blijft drager van de bewijslast, terwijl de gemachtigde verplicht is een concreet en controleerbaar mandaat over te leggen dat specifiek ziet op het gestelde rechtsgevolg.

Artikel I, artikel X, vijfde lid

Dit lid bepaalt dat het ontbreken van de vereiste onderbouwing of het vereiste mandaat tot gevolg heeft dat inhoudelijke behandeling achterwege blijft. Het artikel maakt daarmee glashelder dat de sanctie procesrechtelijk en niet slechts administratief van aard is.

Artikel II

Artikel II bevat een uitvoeringsopdracht aan het UWV. De ontvankelijkheidstoets dient in de feitelijke werkprocessen te worden verankerd vóór inhoudelijke medische of arbeidskundige behandeling, zodat de wettelijke norm ook operationeel effect sorteert.

Artikelen III en IV

Deze artikelen regelen respectievelijk de inwerkingtreding en de citeertitel.

Slotparagraaf ten behoeve van politieke aanbieding

Deze bijlage kan worden gevoegd bij een motie en bij de "Analyse Procesbelang", omdat zij de stap maakt van analyse naar normstelling. Waar de analyse de rechtsontwikkeling en het gebrek aan procesbelang blootlegt, vertaalt dit concept die uitkomst naar een direct toepasbare wettelijke maatregel.

's-Gravenhage, 15 juni 2026

Indicator	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026
WIA BESTAND																	
WIA Ontvangen aanvragen	56627	60884	59172	59253	59965	55609	60143	62876	64984	69655	72034	78590	73522	84552	93069	96688	95500
WIA Afgehandelde aanvragen	54708	58846	55945	57811	55925	49988	53327	57321	59422	60479	62458	68038	64769	78682	86183	77349	65000
WIA Toegekende aanvragen	31784	33836	31885	33156	32077	32479	36086	38947	40130	40995	42617	45915	43588	45486	50314	48957	
Aandeel WGA 80-100 Toegekende Aanvragen	16748	17462	16183	16659	15747	15700	17300	18400	18824	19073	19833	21490	21591	20389	23241	20572	
Aandeel Psychische Stoornissen aanvragen	9946	11662	12057	12264	9125	9018	10035	10767	11267	11597	12233	13002	11253	13530	13617	12668	
Instroom WIA (Totaal toegekend)	35641	37926	33942	37418	36588	36809	40011	41735	43416	45810	49924	55650	54812	59633	69064	71325	74400
Aandeel WIA voorschotten	2495	2655	2376	2599	2581	2506	2801	2921	2291	4561	11262	18514	22389	20683	24471	36900	
Aandeel WGA instroom	28359	30141	27239	29223	28681	27220	30422	31254	31831	34235	38147	44062	44101	47803	55792	58914	71200
Aandeel WGA 80-100 Instroom	21560	21351	18466	19747	19737	18587	20894	21377	21650	23945	28961	35658	37277	41819	48786	52089	
Aandeel Psychische Stoornissen instroom	10543	13276	10952	12829	12643	12148	13776	14303	14917	15764	17032	17334	15104	13169	16864	15455	
Aandeel Instroom WGA n-ERD	24516	24883	21736	23063	23369	21725	24419	25806	25803	26715	29601	34637	34771	38498	44467	45577	
WGA beëindigd	6406	6668	7258	8489	9163	10078	9919	10183	11191	10998	13710	18261	18200	21782	38104	43169	33000
Aandeel WGA beëindigd n-ERD		6643	7233	6872	7146	7770	7667	8148	8880	8924	11409	15293	15336	18516	22795	24989	
Lopende uitkeringen WIA	110080	138352	161740	186452	209612	229600	253300	276970	302513	327952	349468	373048	397445	422900	454644	483810	513500
Aandeel WGA 80-100 Bestand	60338	73765	84585	95382	104420	110213	116573	123117	130290	137561	147417	159021	170565	181942	199021	217359	
Aandeel Psychische Stoornissen Bestand	38315	50083	59106	68574	77493	86247	96169	106001	116677	127629	138032	149007	158094	166940	168024	184802	
Lopende uitkeringen WGA n-ERD	71074	85491	97847	109180	120866	128986	139540	151742	163198	173488	183740	196253	207901	235938	235938	252337	
IVA doorstroom vanuit WGA	2990	3163	3755	5021	6660	8457	10147	10100	11720	12400	11070	12440	13465	14380	14528	13774	5.1.2.e
IVA doorstroom vanuit WGA Aandeel n-ERD		3161	3744	4989	6614	6488	6090	6188	7661	8745	7494	8655	9720	10456	10282	9699	
Gerealiseerde WIA Beoordelingen				81300	79800			56349	81651	82735	87695	90232	85068	76650	83700	74500	
Werkvoorraad WIA-claimbeoordelingen ultimo	10550	8232	8389	7836	7711	8833	10785	11438	11645	15646	20672	26225	29839	29477	30342	44144	35000
Werkvoorraad niet-tijdig ultimo	1716	884	426	316	907	1029	1625	1996	1219	3838	8062	12076	17259	14482	5.1.2.e	26685	
Wachttijd > 6 maanden (aantal personen)													9259	3066	1068	7900	8500
HERBEOORDELINGEN																	
Totaal Herbeoordelingen WIA uitgevoerd	8346	11041	18979	23609	25786	35189	35059	28655	27594	29868	25237	22194	20272	20087	19669	5.1.2.e	
Waarvan Vraaggestuurd (op verzoek)	2186	3488	5872	15316	17435	20985	20755	19507	22815	20888	20217	18158	16459	16198	16104	12251	
Waarvan BI namens werkgevers (90%-norm)	588	520	1029		3487	3344	5532	5283	6094	5571	5447	4966	4336	4458	4444	3506	
Van WGA naar IVA (90%-norm)	1366	1724	2135	3479	4847	7038	6937	6347	7060	7500	6612	6270	6622	7170	7328	5124	
WGA beëindigd na Herbeoordeling (90%-norm)	679	742	988	2083	2611	3228	3765	2664	1953	1966	2223	2050	1888	1822	1608	1084	
Voorraad WIA Herbeoordelingen							21679	31528	33487	34010	37188	20433					
CIJFERS UWV-BREED																	
Lopende Uitkeringen	1237165	1237934	1299784	1395659	1396255	1385489	1353992	1276148	1219377	1193475	1138300	1170509	1134060	1171304	1213589	1251735	1334800
Nieuw verstrekte Uitkeringen	892589	882958	950806	1021644	1004401	972058	916897	834451	815005	849395	939371	946493	994695	1062916	1111853		
Gerealiseerde Sociaal-Medische Beoordelingen			107400	117800	115200	122287	119337	116666	120159	113995	115285	108937	100927	107483	91787		
Gerealiseerde Clameoordelingen			79800	83800	80000	62100	77110	82400	81651	82735	82848	87690	83948	76650	83702	74500	
Voorraad Claimbeoordelingen							13937	14304	18652	23978	29636						
Achterstand Claimbeoordelingen							2286	1436	4320	8616	12992	18142					
Herbeoordelingen		19600	27600	34000	35200	43100	45177	36937	35015	37424	31147	27595	24989	24277	23781	17287	
Voorraad Herbeoordelingen							21679	31528	33847	34010	37188	20433					
Achterstand Voorraad Herbeoordelingen					11500	9500	4033	10847	18699	18820	21224			19621	21414	23207	25000
Achterstand vraaggestuurde Herbeoordelingen										8237	12309	18012					
Ontvangen Bezwaren	83334	85719	84161	88699	100300	84500	81700	76600	65000	68800	85000	80700	68500	69100	68300	65700	
Bezwaarintensiteit (Formule UWV)			2,90%	2,80%	3,00%	3,10%	3,00%	2,40%	2,80%	3,10%	2,50%	2,50%	2,40%	3,10%	3,10%		
Afgehandelde Bezwaren	82912	84352	85011	88665	96900	86600	83000	77900	64300	68800	84000	82200	86400	65000	64800	62200	
Waarvan Bezwaren AG	29563	33971	36687	38958	39500	54845	53531	34176	30508	32700	34095	33724	30931	35000	38100	38400	
FTE CAPACITEIT																	
Bruto artsencapaciteit									754	796	768	744	716	729	742	720	680
Netto inzetbare artsencapaciteit								745	715	749	756	596	531	573	616	594	550
Waarvan Extern/ingehuurd gemiddeld								84	92	88	78	83	75	80	76	50	
Waarvan Extern/ingehuurd Ultimo								84	93	82	83	73	71	75	72	16	
FTE B&B Vast	991	953	925	950	997	1051	1025	982	965	925	993	1060	1024	972	961	1009	
FTE B&B totaal incl flex							1893	2134	1895	2430	2060	2632	2106	3021	4479	4800	5100
FTE SMZ Totaal	3156	3413	3471	3541	3709	3696	3569	3645	3691	3767	3745	3828	4039	4270	4418	4529	
FTE UWV Totaal	18228	16645	16582	16497	16766	16780	16157	15748	15430	15593	16628	17967	18718	19125	19616	19872	19800
FTE FLEXKRACHTEN Totaal				2329	3066				1273	1580	2005	1238		696	421	470	
BEZWAAR EN BEROEP																	
Afgehandelde bezwaren WIA	16396	20954	24995	26546	26886	26515	26292	26092	24972	26474	29219	29189	27431	26803	28908	28797	25000
Bezwaren Gegrond (Beslissing herroepen) (90%-norm)	3246	3583	4274	4300	4839	5942	6626	7209	6743	7172	7652	7697	7604	7140	7597	7050	
Bezwaren Ongegrond (Gehandhaafd)	7542	10687	12747	13273	12636	11136	10254	9602	8890	8551	9818	8903	7681	6969	7025	6738	
Bezwaren Ingetrokken / Overig (90%-norm)	3689	4337	5174	5973	6291	6324	6271	6129	6225	7267	8073	9011	8789	9335	10786	11559	
Afgehandelde Beroepszaken WIA	2693	3115	3726	4171	4716	5449	5203	4773	4780	3725	4546	4501	4332	4316	4321	5956	4500
Beroepen Gegrond (Beslissing herroepen)	512	498	559	501	519	681	770	654	674	536	380	558	719	790	1028	2472	
Beroepen Ongegrond (Gehandhaafd)	1508	1838	2161	2503	2971	3188	2950	2873	2787	2687	2198	2615	2326	2188	1733	1620	
Beroepen Ingetrokken / Overig	539	654	820	918	990	1084	1249	1026	1109	1141	965	1157	1092	1122	1283	1572	
KLACHTEN EN IGS (UWV-BREED)																	
In Gebreke Stellingen Ontvangen	1031	1147	1169	889							6100	10200					
In Gebreke Stellingen Afgehandeld	1033	1182	1222	909													
Ontvangen klachten UWV-breed	10549	9086	8442	8471	8520	9716	10789	8047	7415	7751	6588	6851	7890	7613	5946	6020	
Afgehandelde klachten UWV-breed	10562	9100	8406	8496	8645	9464	10964	8094	7316	7785	6498	6774	7947	7618	5865	6018	
Waarvan gegrond	4253		2281	1893	1462	1527	1774	1808			1998	2143	3720	3860	1995		

5.1.2.e	Bezwaren (Gefilterd AG + ZW)	Felt	48861	51971	50881	55626	57105	56396	54845	52840	48975	51545	53995	52050	46158	43928	45422	49000	
5.1.2.e	Medische Productie (A+B)	Exacte Berekening	111915	121858	125805	137046	205974	194924	210590	245640	204299	212549	209866	197121	170369	182252	175189	146478	
5.1.2.e	AC-FTE voor Totale Zuivere Med. Prod. (Prod. / norm 190)	Exacte Berekening	589	641	662	721	1084	1026	1108	1293	1075	1119	1105	1037	897	959	922	771	
5.1.2.e	WIA-claims Ultimo Jaar	Felt	10550	8232	8389	7836	7711	8833	10785	11438	14304	15646	20672	26225	29839	29477	30342	44144	50000
5.1.2.e	AC-FTE (UWV cijfers)	Felt							721	745	715	749	756	596	531	573	616	594	550
5.1.2.e	AC-FTE is goed voor X dossiers (Netto AC-FTE x norm 190)	Exacte Berekening								141550	135850	142310	143640	113240	100890	108870	117040	112860	104500
5.1.2.e	Uren Artsen (FTE x 1736,6 jaaruren)	Exacte Berekening								1293767	1241669	1300713	1312870	1035014	922135	995072	1069746	1031540	955130
5.1.2.e	Afrafel-Quotiënt (C/Netto FTE, norm 190)	Exacte Berekening							292,1	329,7	285,7	283,8	277,6	330,7	320,8	318,1	284,4	246,6	
J.	Override Artsencapaciteit (AQ in % t.o.v. norm 190)	Exacte Berekening							154%	174%	150%	149%	146%	174%	169%	167%	150%	130%	
K.	AQ-Tijd Gerealiseerd (U,MM per dossier)	Exacte Berekening							5,95	5,27	6,08	6,12	6,26	5,25	5,41	5,46	6,11	7,04	